CU-07 1205/ 23/9 2 வைளியீடு: பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை

Dallzed bபச்சிலைப்பன்ளி

Uantalonn

Q2 3 2

வெளியீடு: பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை பச்சிலைப்பள்ளி

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

நூல் தலைப்பு

பசுந்துளிர்

உரிமை

பிரதேச செயலகம், பச்சிலைப்பள்ளி.

வெளியீடு

: கலாசாரப் பேரவை, பச்சிலைப்பள்ளி

செப்டெம்பர் - 2012

பக்கம்

: 129

பிரதிகள்

500

பதீப்பு

கரிகணன் பிறிண்டோ்ஸ்,

இல. 424, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

பச்சிலைப்பள்ளி கலை கலாசாரம் மெச்சி வளர்க்கும் பேரவை வாழி.

அனுபல்லவி

இச் செகத்தினில் கலை இலங்கிட என்றும் எழுந்து முயன்றிடும் இனியவோர் சங்கம்

சரணம்

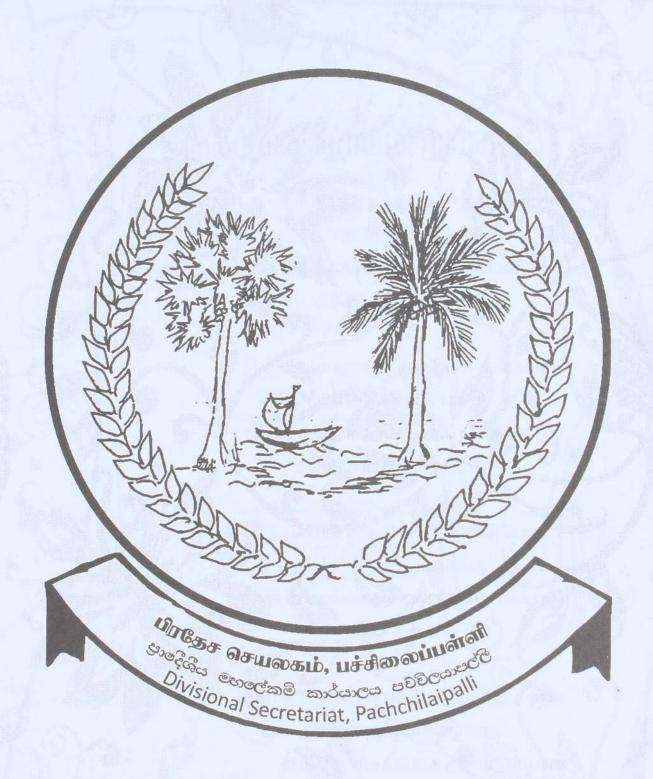
கத்தும் கடல்சூழும் பச்சிலைப் பள்ளி முத்தமிழ் ஒங்க முகிழ்ந்து நெஞ்சள்ளி சித்தம் மகிழ்கலை படைத்திடும் பள்ளி வித்தகர் திறன் கண்டு ஆடும் நிதம் துள்ளி.

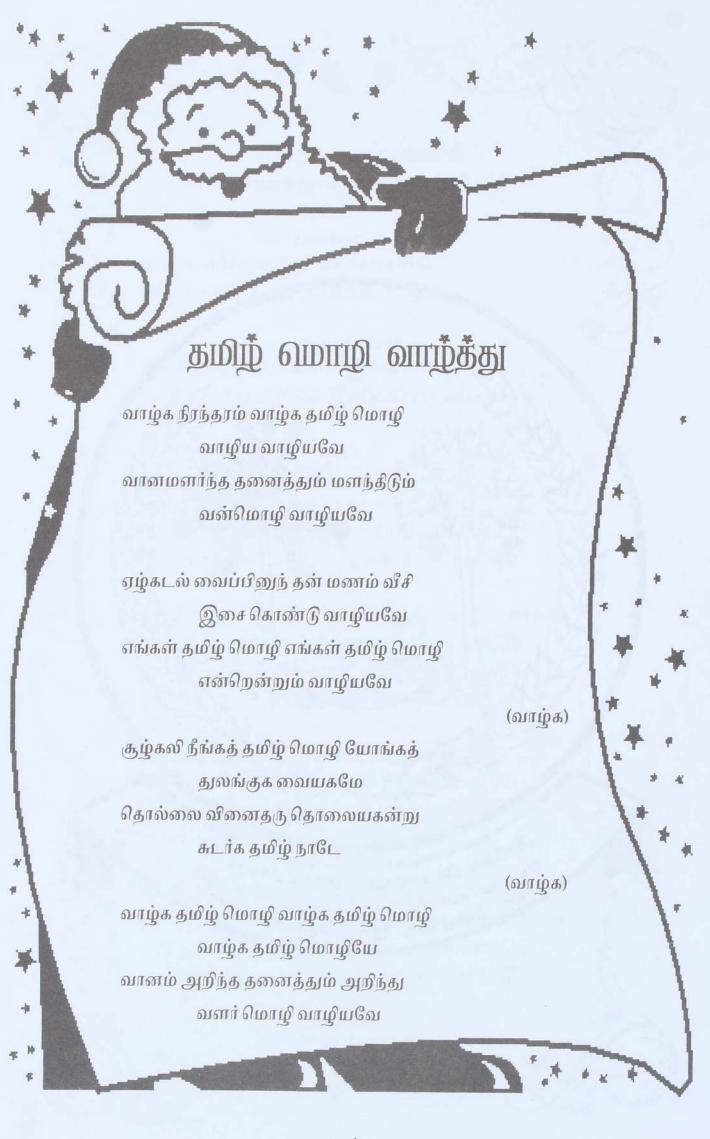
கமத்தொழில் கைத்தொழில் கடற்றொழில் காத்திடும் எமக்கெலாம் உதவியே வளர்ச்சி வழங்கிடும் நமக்கெனும் கலாசார கலையை உயர்த்திடும் நாடகம் நடனமும் நம்புகழைப் போற்றிடும்.

இயற்றமிழ் நற்றமிழ் உயர உழைத்திடும் கற்றவர் போற்றிட கலையின்பம் காட்டிடும் இற்றரைப் பண்பு பண்பாட்டை நிமிர்த்திடும் உற்ற கலைவகை உயரச் செதுக்கிடும்.

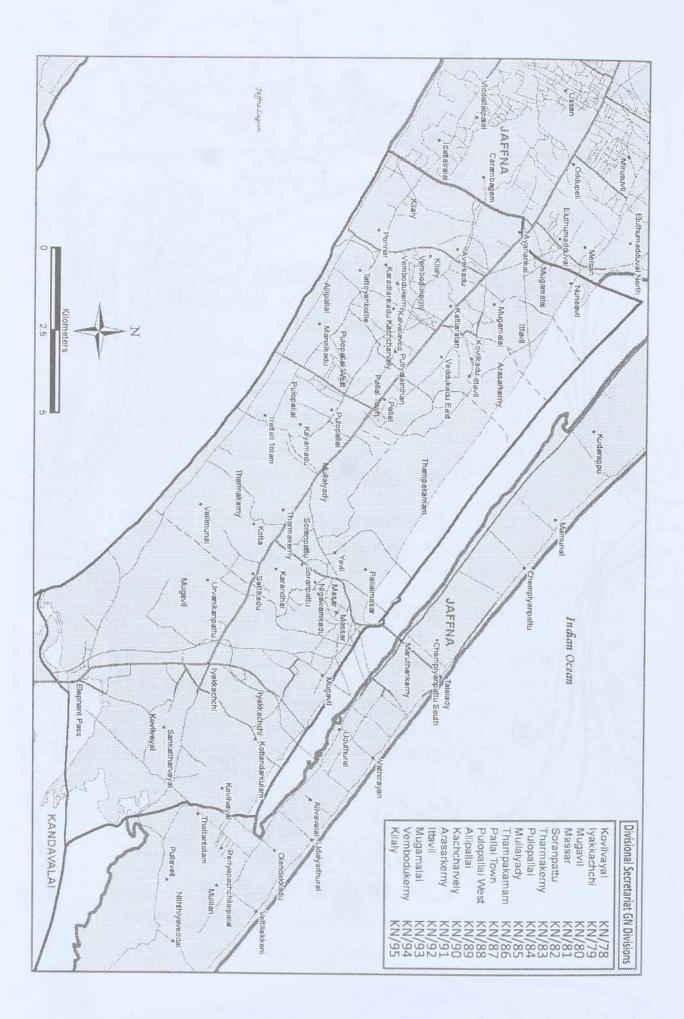
தெய்வபக்தி குருபக்தி தேசபக்தியைக் கூட்டும் தெங்குநிறை சோலை என்றும் மங்களமே காட்டும் உய்வுநிலை மாந்தருக்கு நித்த நித்தம் ஊட்டும் உன்னத மக்கள் சேவை இங்கு நிலைநாட்டும்.

*ატ*ნი...

1.	ஆசிச்செய்திகள்	Xi
2.	வாழ்த்துச் செய்திகள்	xiii
3.	இதழாசிரியரின் உள்ளத்தில்	XX
4.	கலைத் தடங்களின் மீதான மீள்வாசிப்பு	01
5.	பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் தொன்மையும், அதன் தொல்லியல்	
	ஆதாரங்களும்	07
6.7.	பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் சமூகப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு பச்சிலைப்பள்ளியின் வளர்ச்சிப்போக்கின் கல்விப் புலத்தின்	12
	தாக்கங்கள்	17
8.	குற்றுயிர்க்கு முற்றுப்புள்ளி	24
9.	பளையின் பூர்வீகக் குடிகள் ஒரு முன்னிலை ஆய்வு	25
	மீள்குடியேற்றத்திற்குப் பின்னரான பச்சிலைப்பள்ளி மக்களின்	25
	சமூகநிலை	35
11.	உள்ளத்தின் உணர்வலைகள்	44
	பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் வழிபாட்டின் தொன்மையும்,	
	வழிபாட்டுத் தலங்களும்	46
13.	அறுவடைக்கு அல்லாத போர்க்களம் விளைவித்த பயிர்கள்	54
	கல்வி பற்றிய கருத்து நிலையில் ஆசிரியர் மாணவர்சார் நிலை	
	– ஒரு நோக்கு	59
15.	கண்ணாடி விம்பங்கள்	65
16.	வைரவக் கடவுள் வழிபாட்டின் தொன்மையும், பச்சிலைப்பள்ளிப்	
	பிரதேசத்தில் அதன் வழக்குகளும்	66
17.	சிறுவர் உரிமையும் சிறுவர் பாதுகாப்பும்	72
	அழிந்துபோன கிராமமும், அழியா நினைவுகளும்	75
	இசையின் உன்னதம்	80
20.	இலட்சியப் பாதையில்	85
21.	இந்துக்களின் வாழ்வில் துடக்கு (ஆசௌசம்) தொடர்பான	
	சிந்தனைகள்	88
	தாய்	94
23	.பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் கிராமங்களும், அதன் வளங்களும் – பகுதி I	95
24.	''கலைத்தென்றல்'' விருதுபெறும் கலைஞர்கள்	109

ஆசிச்செய்தி

பச்சிலைப்பள்ளிப் பதியிலே கலாசார விழாவினை முன்னிட்டு கலாசாரப் பேரவையி னால் பிரதேசத்தின் கலை, கலாசார, பண்பாட்டு விழுமியங்கள் நிறைந்த அழகிய இரண்டாவது மலர் வெளிவருவதையிட்டு நாம் பெருமகிழ் வடைகின்றோம்.

இச்சிறப்புமிக்க மலர் ஆண்டுதோறும் வெளிவரவேண்டும். இந்தச் சிறப்புமிக்க மலரை ஆக்கிய கலாசாரப் பேரவையினருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

அத்துடன் ஆக்கங்கள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் போன்ற வற்றைப் படைத்தோருக்கும் இந்தத் தருணத்தில் எனது உள்ளம் கனிந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கலாசார விழா சிறப்பாக நடைபெறவும், கலாசார விழாவினை முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் பசுந்துளிர் - 2 சிறப்புற அமையவும் எல்லாம்வல்ல அம்பிகையின் தாள்பணிந்து இறையருளை வேண்டி நல்லாசிகள் கூறியமைகின்றேன்.

'என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு'

'சிவாகம கிரியா சாகரம்' சிவஸ்ரீ ந. பிரபாகரக்குருக்கள் அறத்தி அம்பாள் தேவஸ்தானம், பச்சிலைப்பள்ளி.

ூதிச்செய்தி

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச செயலகத்தின் கலாசாரப் பிரிவினால் வெளியிடப்படும் பசுந்துளிர் எனும் இம்மலரினை பெருமகிழ் வோடு வாழ்த்துகிறேன். தொன்மை மிகு வரலாற்றைக் கொண்ட பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசம் இயற்கை வளத்தையும், மக்களின் சமய, கலாசாரப் பின்னணியையும் அடிப்படை யாகக் கொண்டது.

நீண்டதொரு போரின் பின்னணியில், மக்கள் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகள் நிறைவடையும் நிலையில் அம் மக்களின் உணர்வுகளையும் அனுபவங்களையும் இம் மலர் தாங்கி வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. உடலியல்ரீதியாகவும், உளரீதியாகவும் போரின் காயங்களைத் தாங்கி, வாழ்வியற் செயற்பாடுகளை ஆரம்பித்துள்ள இப்பிரதேச மக்களின் இன்றைய யதார்த்த நிலையினைப் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளது.

இம்மக்களின் உணர்வுகளுக்கான ஒரு கண்ணாடியாக, காயங்களுக்கான மருந்தாக, வேதனைகள் இழப்புக்களில் ஆறுதலாக இம் மலர் அமையும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. இம் மலரினை வெளியிடும் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச செயலர் கலாசார உத்தியோகத்தர் கலாசாரப் பேரவையினர் அனைவரையும் வாழ்த்தி அவர்களது முயற்சி மென்மேலும் வளர இறை ஆசீர்வேண்டி நிற்கின்றேன்.

"இறை ஆசீர் உங்களோடு இருப்பதாக"

அருட்தந்தை அ. ஜேம்ஸ்நாதன், பங்குத்தந்தை, பளை.

வளமும் வரலாற்றுச் சிறப்பும் மிக்க பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் கலாசாரச் செயற்பாடுகள் மீண்டும் புத்துயிர் பெறத் தொடங்கியிருக்கிறது. இது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. மக்களின் வாழ்க்கை மேலும் சிறப்படையும்போது, மக்களுடைய கலைகளும் சிறப்படையும். மக்களுடைய வாழ்க்கை உறுதிப்பாட்டைப் பெறும்போது மக்களின்

கலையும், கலைச் செயற்பாடுகளும், பண்பாடும் உறுதிப்பாட்டை அடையும். அத்துடன், அவை புத்தெழுச்சியும் பெறும். அந்தவகையில் பிரதேசரீதியாக அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வருகின்ற இத்தகைய கலாசார மலர் வெளியீடுகளும், கலாசார விழாக்களும் முக்கியமானவை. பிரதேசத்திலுள்ள கலைஞர்களுக்கு ஊக்கத்தை ஏற்படுத்த இவை உதவுகின்றன. அத்துடன் பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற கலைஞர்களைக் கௌரவிப்பதிலும், அவர்களைப் பிரதேசத்தின் ஏனைய மக்கள் அறியவும், அந்தக் கலைஞர்களைப்பற்றிய பதிவுகளை வரலாற்றிற் பதியவும் இவை வாய்ப்பளிக்கின்றன.

வரலாற்றுச் சிறப்புடைய பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தில் இசையும் பாட்டும் கூத்தும் திருவிழாக்களும் பொங்கலும் என மக்கள் மகிழ்வூட்டற் கலை அண்மைக் காலம்வரையில் இருந்தது. பெரும் வாழ்க்கைத் தொடர்ச்சியின் விளைவாக இந்தப் பிரதேசத்தில் மரபுசார் கலைஞர் பலர் இருந்துள்ளனர். அவர்கள் தங்களின் ஆற்றலையும் திறன்களையும் சிறப்பாக வெளிப்படுத்திக் கலைச்சேவையாற்றி யுள்ளனர். அவர்களுடைய வரலாற்றை நாம் பதிவு செய்யவேண்டும். ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

இந்த மண்ணின் மக்களோடு நானும் ஒருவனாக ஒரு காலம் இந்த மண்ணின் மகிழ்விலும், இந்த மக்களின் கலைகளிலும் இரண்டறக் கலந்திருந்தவன். இன்றும் அந்த இனிய நினைவுகள் என் நெஞ்சில் வாழ்கின்றன. இதுதான் கலையின் வெற்றியாகும்.

ஒரு இனத்தின், ஒரு சமூகத்தின் வாழ்வையும் வரலாற்றையும் சிறப்புற வைப்பதிற் கலைக்கும் இலக்கியத்திற்கும் முக்கிய பங்குண்டு என்பதாற்றான் கலையும் இலக்கியமும் உலகெங்கும் முக்கியப்படுத்தப் படுகிறது. தரமான கலைவெளிப்பாடு என்பது அறிவும் பண்பாடும் மிக்க சமூகத்திற்றான் வெளிப்பாடடையும். எமது கலைகள் எமது சமூகத்தை ஆற்றுப்படுத்தி, வழிப்படுத்தி வந்த பாரம்பரியத்தை உடையவை. அந்தவகையில் அவை மக்களின் கலைகளாக சமூகமயப் பட்டிருந்தன. ஆனால், போரினால் அழிவடைந்த இந்தப் பிரதேசத்தைப் போலவே இந்தப் பிரதேச மக்களுடைய வாழ்க்கையும் அவர்களுடைய கலைச் செயற்பாடுகளும் இங்கே சிதைவடைந் திருந்தது.

யுத்தம் எங்களுடைய மக்களின் வாழ்வைச் சிதைத்ததைப் போலவே இந்தப் பிரதேசத்தின் கலைச் செயற்பாடுகளையும் சிதைத்தது. ஆனாலும் மீண்டும் தங்களின் சொந்த ஊர்களுக்குத் திரும்பிய மக்கள் தங்களின் வாழ்வை மீளக்கட்டியெழுப்புவதைப்போலவே தங்களின் கலைச் செயற்பாடுகளையும் புத்துருவாக்கம் செய்து வருகின்றனர். இது எமக்கு நம்பிக்கையையும் மகிழ்ச்சியையும் தருகிறது. இந்தவகையில் இந்த ஆண்டும் மிகச் சிறப்பான முறையில் உருவாக்கப்படுகின்ற பிரதேச கலாசார 'பசுந்துளிர்' சிறப்புற அமையவும் கலாசார விழா சிறக்கவும் என்னுடைய வாழ்த்துக்களையும் மகிழ்ச்சியையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

நன்றி

மு. சந்திரகுமார் பா. உ பாராளுமன்றக் குழுக்களின் பிரதித் தலைவர்.

"ஒளியொருவற்கு உள்ள வெறுக்கை இழி ஒருவற்கு அஃது திறந்து வாழ்தும் எனல்"

ஒருவனுக்குப் பெருமை பிறர் செய்ய முடியாத நல்லன செய்வேன் என்று எண்ணும் மன ஊக்கமே என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்கிற்கேற்ப நாமும் எம்மாலான நற்பணிகள் பலவற்றை அறவழியில் ஆற்றிடுவோம்.

மனிதகுல வாழ்வின் மேம்பாட்டிற்குப் பொருளாதாரம் எவ்வளவு முக்கிய இடம் வகிக்கின்றதோ அதற்கு மேலாக மனித குலத்தினுடைய இருப்பிலும், நாகரிக மாற்றத்திலும் பண்பாடு இன்றியமையாத இருப்பிடத்தை வகிக்கின்றது. ஒவ்வொரு மனித இனங்களும் தத்தமது அடையாளங்களைப் பேணுவதிலும், அதனைக் கட்டிக் காப்பதிலும் அதிசிரத்தையோடு செயற்படுகின்றனர். அவ்வகையில் மரபு விட்டுப்போகாத வழிபாட்டு முறைகளையும், பண்பாட்டு வாழ்வியல் அடையாளங்களையும் பேணிவருகின்ற பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச வாழ்மக்கள் தம்பிரதேச கலைகளினதும், கலைஞர்களினதும் எழுச்சிக்காகவும் ஆவணப்படுத்தும் நோக்கிலும் பிரதேச பண்பாட்டுப் பேரவைக்கூடாக எடுக்கின்ற பண்பாட்டு விழாவும், அதனை என்றென்றும் நினைவுகூரும் பசுந்துளிர் என்னும் நூலும் இப்பிரதேச மக்களின் பண்பாட்டு நடைமுறைகளையும் வாழ்வையும் எடுத்துக்காட்டும் சான்றாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்நூலின் வரவிற்காக அயராது உழைத்த அனைவரையும் பாராட்டி நிற்பதோடு பண்பாட்டு விழாவும், பசுந்துளிர் நூலும் சிறப்புற அமைவதற்கு என் மனமார்ந்த நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மனமகிழ்வடைகின்றேன்.

> திருமதி றூ. கேதீஸ்வரன், அரசாங்க அதிபர், மாவட்ட செயலாளர், கிளிநொச்சி மாவட்டம்.

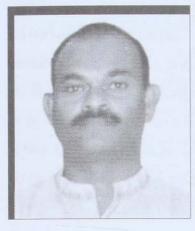

கலையும் பண்பாடும் மனித வாழ்வுடன் பின்னிப்பிணைந்துள்ளவையாகும். நாகரிகம் வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கிய காலம் முதற் கொண்டு பல்வேறு இனங்களும் சமூகங்களும் தமக்கெனத் தனித்துவமான கலைகளையும் பண்பாட்டையும் கொண்டு விளங்கின. அவ் வகையிற் பல நூற்றாண்டுகளிற்கு முன்பு தோற்றம்பெற்ற தமிழ்ப் பண்பாடானது மிகவும்

உன்னதமான நிலையிலிருந்தது. தமிழர் தம்மொழியை இயல், இசை, நாடகம் என முப்பிரிவாகப்பகுத்து தமிழ்ச் சங்கங்களை உருவாக்கி தமிழை ஏற்றிப் போற்றி வளர்த்தெடுத்தனர். அதேபோல 64 கலைகளை உருவாக்கி அவற்றைக் கண்ணெனப் போற்றிப் பாது காத்தனர்.

இக்கலைகளும், தமிழர் தம் பண்பாடும் நெடுங்காலமாக வளர்ச்சியும் எழுச்சியும் பெற்று போற்றுவதற்குரியதாக விளங்கின. ஆனால் இன்றைய தலைமுறையில் இவை மிகவும் நலிவடைந்த நிலையிலுள்ளன. ஆகவே இவற்றை மீண்டும் எழுச்சிபெறச் செய்யவேண்டியது எம் அனைவரதும் தலையாய கடமையாகும். இப்பணியை நம் பிரதேச செயலகங்கள் மிகவும் உற்சாகமாக முன் னெடுத்துச் செல்கின்றன. இவ்வகையிற் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச செயலகம் இவ்வருடம் பண்பாட்டு விழாவை மிகவும் எழுச்சியுடன் கொண்டாடிடவும் அதன் பொருட்டு மலரொன்று வெளியிடுவதையு மிட்டு மகிழ்வடைவதுடன் விழா சிறந்திடவும் பசுந்துளிர் பசுமை பரப்பிடவும் மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

திரு. செ. ஸ்ரீநிவாஸன் மேலதிக அரசாங்க அதிபர், கிளிநொச்சி மாவட்டம்.

"நாமும் நமக்கோர் நலியாக் கலையுடையோம்" என்ற மகாகவியின் கவிவரிகள் எமது கலைகள், பண்பாட்டம்சங்கள் ஆகியவற்றின் பேணற்பண்பினை எடுத்துக்காட்டி நிற்பதனை நினைவு தருவது கவனத்திற் கொள்ளவேண்டிய அம்சமாகும்.

"கலைஞரைக் கலைஞரே காமுறுவர்" என்பதுபோல, கலைஞர்களுக்காக அரச மட்டத்தில் அமைக்கப்பெற்ற ஒரே ஒரு அமைப்பு பண்பாட்டுப் பேரவையாகும்.

இப் பேரவையானது கலைகள் கலைஞர்கள், பண்பாட்டம் சங்கள் என்பனவற்றின் மேம்பாட்டிலும் ஆவணப்படுத்துதலிலும் பிரதான வகிபங்கினையாற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

அந்த வகையிற் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச செயலகத்திற்குட் பட்ட கலை ஆர்வலர்களுக்காகப் பிரதேச பண்பாட்டுப் பேரவையால் கலை ஊக்கசக்தியாக நின்று எடுக்கும் பண்பாட்டு விழாவினை என்றென்றும் பறைசாற்றும் ஆவணமாகத் துளிர்க்கும் "பசுந்துளிர்" நூலும் பண்பாட்டு விழாவும் சிறப்புற அமைய என் நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மனமகிழ்வடைகின்றேன்.

> திரு. மா. அருட்சந்திரன் மாவட்டக்கலாசார உத்தியோகத்தர், மாவட்டச் செயலகம், கிளிநொச்சி.

அறவொழுக்கம், அன்பு, நேர்மை என்பன மனித வாழ்வுக்கு அடிப்படையானவை ஆகும். ஆயினும் இன்றைய நவீன உலகில் சூழலுக்கேற்ப இவையெல்லாம் மாற்ற மடைந்து விட்டதைப்போல் உள்ளது. தற்காலத் தில் மாற்றம் என்பது அனைத்துத் தரப்பாலும் உணரப்பட்டாலும் எதிர்பார்க்கப்படும் அம் மாற்றம் சமுதாய நிலைகளைத் தகர்த்து

விடாமலும், எமது கலாசார அடையாளங்களை, விழுமியங்களைச் சிதைக்காது பேணுவதுடன் அறிவியல் ரீதியில் முன் பாய்ச்சலாக அமைவது மிக முக்கியமானதாகும்.

அந்தவகையில் எமது கலாசாரப் பேரவைஆனது காலத்திற் கேற்ப ஆவணப்படுத்தலுக்குப் பசுந்துளிர் நூல் வெளியீட்டையும், கலைத்தென்றல் விருது வழங்கிக் கலைஞர்களையும் பாராட்டுவதும் காலத்தின் தேவைக்கேற்றதைப் போன்றதே என்பதை மன மகிழ்வுடன் கூறிக்கொள்கின்றேன்.

"யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்" என்ற சங்கத்தமிழனின் வாக்கானது நிலைபெறவேண்டும். இப்பச்சிலைப்பள்ளியிலே கலைஞர்கள் வாழ்வும், அதனோடிணைந்து கலைகள்மீது இவர்தாம் கொண்ட காதலும் இன்று எம்மிடையே பழமை பேணுதலும், அடையாளங்களைக் காக்கும் செயற்பாடாகவும் மிளிர்வதைக் காணுகின்றோம். மீள்குடியேற்றத்தின் பின்னர் மிகவும் இடர் மிகுந்த காலப்பகுதியில் 2011ஆம் ஆண்டு கலாசார விழாவினை நடாத்தியும், அதில் முதன்முதலிற் பசுந்துளிர் நூலை வெளியிடுவதிலும் தீவிரமாக உழைத்த முன்னாள் கலாசாரப் பேரவைத் தலைவரும், முன்னாள் பிரதேச செயலருமான த. முகுந்தன் அவர்களையும், அவர்தம் கலாசாரப் பேரவையின் நிர்வாகிகளையும் இந்நேரத்திற் பாராட்டுவதில் நான் பெருமையடைகிறேன்.

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச கலாசாரப் பேரவையின் தலைவ ரென்ற வகையிற் கலாசார மரபுகளைப் பேணவும், ஆவணப்படுத் தலுக்கான தேடலுக்கும், இளம் படைப்பாளிகளின் களமாகவும் பசுந்துளிர் இதழ் 02 வெளிவருவதனாலும் அதற்கு வாழ்த்துத் தெரிவிப்பது பெரும் மட்டற்ற மகிழ்வைத் தருவதாக உள்ளது. தம் வாழ்வோடு வசந்தத்தையும் இழந்து, தொலைத்துவிட்ட இப் பிரதேசக் கலைஞர்களின் கலைத்தாகம் எவ்வளவு வீச்சானது என்பதை நானறிவேன். அதிலும் கலைக்காகவே தியாகங்கள் புரிந்த கலைஞர் களையும், அண்ணாவிமார்களையும் வாழ்ந்த, வாழ்கின்ற இப்பிரதேசத் தின் அடையாளமாக வெளிவரும் பசுந்துளிர் இதழ் 02ஆனது தன்னகத்தே வரலாற்றுத் தேடலையும், கலாசார சமூக சிந்தனையையும், ஆவணப்படுத்தலையும் மையமாகக் கொண்டுள்ளது.

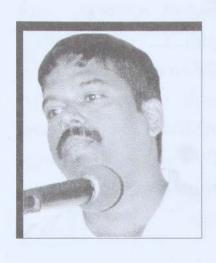
அந்தவகையில் பசுந்துளிர் இதழ் 02 ஆக்கங்கள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் வழங்கியவர்களுக்கும், மற்றும் இவ்வாண்டு கலாசார விழாவானது சிறப்புற அமையவும் எனது பாராட்டுதல்களையும் தெரிவிப்பதுடன் இம் மலர் வெளியீட்டிற்கு உழைத்த அனைவருக்கும் கலாசாரப் பேரவையின் சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

"இன்னுயிர் தந்தெமை யீன்று வளர்த்தருளீந்தது மிந்நாடே - எங்கள் அன்னையர் தோன்றி மழலைகள் கூறி அறிந்தது மிந்நாடே - அவர் கன்னிய ராகி நிலவினி லாடிக் களித்தது மிந்நாடே - தங்கள் பொன்னுடல் பின்புற நீர்விளை யாடியல் போந்தது மிந்நாடே..." - மகாகவி பாரதி-

29.09.2012

திரு. சி. சத்தியசீலன் பிரதேச செயலரும், கலாசாரப் பேரவைத் தலைவரும், பச்சிலைப்பள்ளி.

இதழாசிரியரின் உள்ளத்தில்...

பசுந்துளிர் இரண்டாவது இதழில் நாம் சந்திப்பதில் மிகப் பெருமகிழ்வடைகின்றோம். வருடமொன்றுக்கு வெளிவரும் ஒரு இதழ் என்னத்தைச் சாதிக்கப்போகின்றது என்ற கேள்வி எழலாம். ஆனால், பச்சிலைப்பள்ளியை உள்ளடக்கியதாக அதன் பிரதேச கலை கலாசார செயன்வினைகளைப் பரம்பல் அடையச் செய்யவும், ஊக்குவிக்கவும் பசுந்துளிர் மிகப் பிரதான காரணியாகஅமைகின்றது. இதுஎமதுவரப்பிரசாதம்.

இந்தவகையில் ஓர் இதழை வெளிக்கொணர்வதில் ஏற்படும் இடர்கள் தடைகளை மிகக் கவனமாகத் தாண்டவேண்டி இருக்கின்றது. இதழுக்கு உரிய ஆக்கங்களை உரிய காலத்திற் பெறமுடிவதில்லை. எதிர்வரும் காலத்தில் எழுத்தாளர்கள் இதிற் சிறிது ஊக்கம் கொள்வது மிக அவசியம். ஓர் இதழை; ஒரு பிரதேசத்தினை மையப்படுத்தி வெளிக் கொணரும்போது பிரதேசவாசிகள் என்ற ரீதியில் நாம் அனைவரும் ஒன்றிணையவேண்டியது மிகமுக்கிய செயற்பாடாகக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இது எமது ஆரம்பகட்டம் என்றாலும் கூட; நாம் செல்ல வேண்டிய தூரம் நீண்டதாகவே இருக்கின்றது. இன்றைய கால கட்டத்தின் தேவை என்ன? - என்பதையும், எதிர்வரும் காலகட்டத்தின் தேவை என்ன என்பதையும் எமது எதிர்கால சந்ததிக்கு அறிவுணர்த்த வேண்டிய பணி எம்முன்னே பெரும் சவாலாகத் தோற்றம் அளிக்கின்றது. கல்வி, அதன் சமநிலை வாய்ப்புக்கள் தேக்கம் அடைந் துள்ள நிலையில், அதன் தேவைப்பாடுகளைக் கலை கலாசாரத்தின் ஊடாக மையப்படுத்தியும், பிரதானப்படுத்துவதும் பசுந்துளிரின் இன்னொரு நோக்கமாகக் கொள்வோம்.

நாம் நிறைய இழந்துவிட்டோம். எனவே, நிறையத் தேட வேண்டும் என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும். கால ஓட்டம் சில மாற்றங்களை தரும். எனவே, பசுந்துளிர்கூட நாம் தேடிக்கொண்ட புதிய சொத்து. அது அழகிய குழைக்காடுகளின் புதிய சங்கீதம். மீண்டும் புதுப்பொலிவுடன் பசுந்துளிரினை எம் கையில் தவழ வைத்த பெருமை சேரவேண்டியது, எமது பிரதேசச் செயலரும், கலாசார பேரவைத் தலைவருமான சி. சத்தியசீலன் அவர்களையே. அவருக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகள். இதழ் சிறப்புற வெளிவர உழைத்த அனை வருக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

''மீண்டும் ஊர் கூடித் தேர் இழுப்போம்.''

திரு. இ. கோகுலராகவன், (புலோப்பளை மேற்கு) அதிபர், யா/புத்தூர் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலை.

கலைத் தடங்களின் மீதான மீள்வாசிப்பு

திரு. பா. ஜெயதாசன் கலாசார உத்தியோகத்தர், பச்சிலைப்பள்ளி.

பிரதேச கலாசார உத்தியோகத்தரும், கலாசார பேரவையின் செயலாளருமான இவர் கலாசார விடயங்கள் தொடர்பில் ஆவணப்படுத்தலையும் முதன்மைப்படுத்துபவராகவும், கலைகளின் அடையாளங்களை ஆவணப்படுத்துவதிலும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பவர்.

மறுப்புக்களுக்கும், சமரசத்துக்கும் இடையே காலங்கள் மிக வேகமாகத் தனது பருவங்களை விழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. எங்களின்மீது மற்றையோரின் பார்வையிற் காணப்படும் அரவணைப் பிற்கும், எழுந்துவிடவேண்டும் என்ற ஏக்கமுமாக வாழ்க்கைப்பாதை கடினமாகியுள்ளது. பளையைப் பொறுத்தமட்டில் வரையறுக்கப் பட்டதாகவே அனைத்து விடயங்களும் காணப்படுகின்றன. நிலம் அது இங்கு வரையறுக்கப்பட்ட சிறுபகுதி. பரப்பளவில் வரையறுக்கப்பட்ட சிறு அகலம். மக்கள் வரையறுக்கப்பட்ட சிறு தொகையினர் அண்ணளவாகப் பத்தாயிரம். ஆனால், இந்த மக்களின் யாசிப்பு, கனவுகள் சுமந்த நினைவுகள் மிகப்பெரியவை. இவற்றை எங்கிருந்து தொடங்குவதென்பதே மிக அவதானப்படுத்தப்பட்டதாக இங்கு உள்ளது.

பச்சிலைப்பள்ளிக் கலாசாரப் பேரவையைப் பொறுத்தமட்டில் அது இப்பிரதேசத்தின் கலைகள்சார் தரப்பினர் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய ஒரு அமைப்பாகும். கலைஞர் தம் வாழ்வை, அவர்தம் தடங்களை, அதன்மீது எம்மையும், எமது சந்ததிகளையும் பயணிக்க வைக்கமுடியும் என்ற அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையுடன் கொண்டியங் குகின்றது. வெறும் கையால் முழம்போடும் எந்தக் கற்பனை முயற்சியையும் நாம் விரும்பவில்லை என்பதையும், அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு என்ற வாக்குமொழியை நாம் செயற்படுத்தியதுமான ஆண்டுதான் 2011ஆம் ஆண்டு.

இங்குதான் நாங்கள் எங்களின் கலைஞர்களையும், அவர்தம் வாழ்வையும், அர்ப்பணித்துப்போன சின்னச் சின்ன நினைவுகளையும் மனதில் இருத்திக்கொண்டோம். கலாசாரவிழா 2011 தொடர்பிலும் அவ் விழாவினூடாகப் பச்சிலைப் பள்ளியிற் கலாசார விழாக்களின் பண்பானது ஒரு உந்துதல்மூலம் தன்னை இன்னோர் செயற்பாட் டின் வரலாற்றுத் தளத்துக்கு மாற் றிக்கொண்டிருப்பதை அனைவரும்

பேரவைக்கீதம் இசைக்கும்போது....

உணருகின்றனர். வன்னியின் பருவம் மாறா அரவணைப்பும், காலத்தை வென்ற கலைஞர் இருப்புமாக நாங்கள் 2011 கலாசார விழாவை நோக்கியிருந்தோம். உண்மையிற் கலாசாரவிழாவானது அதன் பெறுபேற்றுத் தன்மையில், தனித்துவ முடிவுகளின் தொடக்கப் புள்ளியாகவும், கூட்டு முடிவுகளின் தொடக்கப்புள்ளியாகவும், இரண்டின்மீதும் வைக்கப்பட்ட விமர்சனம் இன்றிய புதிய நிகழ்வாகவும் அமைந்திருந்தது.

இங்கு நிதி என்ற இரண்டு எழுத்துச் சொல்லுடன் நாங்கள் நீண்ட போராட்டம் நடாத்தியதே உண்மை. ஒரு நிகழ்வின் தரம் அதன் மீது மற்றவர்களின் பார்வை என்பன நிதிசார் சமாளிப்புக்களின் அடிப்படையில் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இது எல்லோருக்குமானது என்று உணர்ந்த நேரங்களிற் கால்கள் வலிக்கக் கிராமங்களினூடாக நடக்கப் பழகிக்கொண்டோம். "நடையாய் நடந்து" எனச் சிரித்தபடி மன்ற உறுப்பினர்களுடன் நிதித் தேவைக்காக மக்களிடம் சென்றோம். எமது கலாசார விழாவானது நீண்ட காலப்பரப்பை விழுங்கிவிட்டு ஆண்டின் இறுதி மாதத்தின் இறுதிக் கிழமையில் ஓடி மறைந்திருந்தது. தவிர்க்கமுடியாத உழைப்புக்களினாலும், நடைகளின்மீதும், மன்ற உறுப்பினர்களின் அசைக்கமுடியாத வியர்வையின்மீதும்தான் கலாசார விழா 2011 தன் வெளிப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டது.

காலம் யாரையும் பார்த்துக்கொண்டிராது மிக வேகமாய்ப் போய்க்கொண்டிருந்தது. விழா தொடர்பான கலாசாரப் பேரவையின் தீர்மானங்கள் 7 தடவைகள் கூட்ட வாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டுத் தெளிவாக்கப்பட்டன. கலாசாரப் பேரவையால் தலைவருக்கும், செயலாளருக்கும் முடிவுகள் தொடர்பான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டு, விழா சிறப்புற அனைத்து உறுப்பினர்களும் ஒத்துழைப்பு வழங்கினர். இவ் விழாச் சிறப்புக்கெனப் பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்கள் யார்? கலைமன்ற உறுப்பினர்கள் யார்? எனப் பிரித்துப்பார்க்க முடியாது பண்பாட்டு உடைகளுடன் பணியாற்றி இரவின் வெளிச்சத்தில் நிகழ்வை முடித்துக்கொண்ட திறனில் எமது நினைவுகள் பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்களுடன் இன்றும் சங்கமிக்கிறது.

2011ஆம் ஆண்டில் பச்சிலைப்பள்ளியின் கலாசார விழா தனக்கெனப் பல பெருமைகளை யும், செருக்குத்தனத்தையும் கொண்டிருந்தது. இவ் விழாவிலே தான் எமது கலாசாரத்தை அடை யாளப்படுத்தவென, கலைகளை ஆவணப்படுத்தவெனப் பலமுயற்சி

விருந்தீனர்கள் அழைத்துவரும்பொழுது....

கள் பூர்த்தியாக்கப்பட்டன. இது ஒன்றும் ஒரு அள்ளித் தெளிப்பு முயற்சி யன்று. வீறுடன் எழுந்த கலைவாழ்வை ஆவணப்படுத்தும் பிரதான முயற்சியாயிற்று. 'பசுந்துளிர்' எனும் நூலை உருவாக்கி வெளியிட்டுக் கொண்டதுவும்; அதிற் பிரதேசத்தின் வரலாறு, கலை, நம்பிக்கை என்பவற்றை ஆவணப்படுத்தியதும் ஆண்டுதோறும் வெளியிடத் தீர்மானித்ததும் என்பனவும் ஆகும்.

எமக்கென்று மகுடவாசகம் ஒன்றை உருவாக்கிக் கொண்டோம். "நமக்கென்றோர் நலியாக் கலையுடையோம்" என்று கூறிய மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தியின் வாக்கை எமக்காக்கினோம். கலாசாரப் பேரவைக்கெனக் கொடியையும் உருவாக்கிக்கொண்டோம். அதில் கலையம்சத்தை உள்ளடக்கி வைத்தோம். எம்மினத்தின் அடையாளம் கூறும் கலைகளின் பிதாமகர்களுக்கு நாம் இவ் விழாவிலேதான் "கலைத்தென்றல்" எனும் பட்டத்தையும், விருதுகளையும் வழங்கி அரவணைத்தும் கொண்டோம். இவர்களைக் கௌரவித்து; கலாசாரப் பேரவை தன்னைப் பெருமைப்படுத்தியது. மிக வேகமான நேரத்து நகர்விலும், இடர்களோ, பிழைகளோ விமர்சன ரீதியாக இன்றுவரை வந்துசேராதவாறு இவ் விழாவை நாங்கள் அமைத்துக்கொண்டோம் என்று கூறிக்கொள்வதிற் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையும், பிரதேச செயலகமும் தன் மார்பை நிமிர்த்திக்கொள்கிறது.

அது மழைக்காலம். எல்லாப்பக்கங்களில் இருந்தும் கருமேகங் கள் பளையைச் சூழ்ந்துகொண்டு விடாது 8 நாட்கள் மழையைத் தந்து பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருந்தது. கலாசார விழாவை நடத்துவதா, பிற்போடுவதா என்ற கேள்வி அந்த மழையின் ஈரத்தில் முளைவிடத் தொடங்கியது. அப்பொழுதெல்லாம் அடிக்கடி மனம் சஞ்சலப்படும். ஆயினும் கலைஞர்கள் சோர்ந்தார்களில்லை. எல்லா ஏற்பாடுகளும் நடந்தபடியே இருந்தது.

> "....நடந்த கால்கள் நன்னிலம் சேரும் சேரும் பண்ணிய தியாகம் பழுதாகாது...."

அப்படித்தான் எம் கலைஞரின் தியாகங்களின் வீச்சும், நடந்த கால்களின் வலியும் விழா முடிந்த பின்பே ஓய்ந்தன. அன்றைய விழாவின் ஆரம்ப நிகழ்வு நேரத்தைப் பின்தள்ளியபடியே இருந்தது. தொடங்க வேண்டிய நேரம் 45 நிமிடங்களுக்குமேல் வெற்றிடமாகி; பின் ஆரம்பமாக; கலை ஆர்வலர்களால் மண்டபம் நிரம்பியது. "நமக்கென்றோர் நலியாக் கலையுடையோம்" என்ற மகுட வாசகம் பொறிக்கப்பட்ட கலாசாரப்பேரவையின் கொடி பட்டொளி வீசிப் பறந்தநாள் பளையின் கலாசாரச் செயற்பாட்டின் தொடக்கப் புள்ளியாக விட்டவனவற்றின் குறைகளில் நிறைவான செயலாகக் காணப்பட்டது. அத்துடன் பிரதேச செயலகத்துக்கென இவ்விழாவிலேதான் பிரதேச வளங்களை உள்ளடக்கிக் கொடி தயாரிக்கப்பட்டு ஏற்றப்பட்டது. பளையைப் பொறுத்தமட்டில் இதுவும் ஒரு மைல்கல்லே.

இன்றும் நாம் தோழமையுடன் கேட்டுக் கொள்வது விமர்சனங்களை வரவேற்கிறோம் என்பதே. விழாவில் மேடை நிகழ்வுகளில் தனிநடன நிகழ்வுகள் தமக்கான எல்லைகளை தொட்டிருக்கவில்லை எனக் கூறப்பட்டது. இது எதிர்கால நடவடிக்கை தொடர்பாக முன் வைக்கப்பட்ட விமர்சனமாக நோக்கப்பட்டது. இது மிகவும் அவதானிக்கப்பட்டதாக இருந் துள்ளது. மிகப் பாரிய முயற்சியை நாம் சாஸ்திரீய கலைகள்பால் எமது பார்வை இப்பிரதேசத்தில் திருப்பப்பட வேண்டும் என்பதைக் கோடிட்டது.

வெளியீட்டுரையில் கோகுலராகவன்...

அத்துடன் "பசுந்துளிர்" நூல் வெளியீடானது பளைப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அது பெரியதொரு அதிர்வை இலக்கிய மட்டங்களிலும்சரி, வரலாற்றுத் தேடல் உள்ள இளையோர் மட்டத்திலும்சரி ஏற்படுத்தியது. பல விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப் பட்டன. வெளியீட்டுரை நிகழ்த்திய இதழாசிரியர் கோகுலராகவன் இது பளையில் முதல் முயற்சி என உறுதிப்படுக் கூறினார்.

ஆய்வுரை மேற்கொண்ட பச்சிலைப் பள்ளியின் மூத்த இலக்கியகர்த்தா கருணாகரன் ஆய்வு ரீதியான உசாத்துணையுடன் பிரதேசத்தின் வரலாறு ஆராயப்பட வேண்டுமெனவும், ஆக்கங்கள் ஒரே விடயத்தைத் தொட்டுச் செல்வதைத் தவிர்த்தல் வேண்டும் எனவும் தன் விமர்சனங்களை முனைந்தனர். அத்துடன் நூலின் பக்க எண்ணிக்கை, வடிவமைப்புத் தொடர் பிலும் மாற்றங்களுக்கான கருத்து முன்வைக்கப் பட்டது. இது தொடர்பான முடிவுகள் கலாசாரப் பேரவையின் பொதுக்குழுவிற்கு முன்னிலைப்

படுத்தப்பட்டுச் சாதகமான மாற்றங்கள் ^{ஆய்வுரையில் கொணாகான்...} கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டது. நாங்கள் எங்கள் கலை வாழ்வின்மீதும், வரலாற்றின் மீதும் அதீத நம்பிக்கை கொண்டுள்ளதால் பசுந்துளிர் இதழ் 2ல் இவை தொடர்பான மாற்றங்கள் உள் வாங்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்விழாவிற் பிரதேசத்தின் கலை விழுதுகளுக்குக் கலைத் தென்றல் பட்டமும், விருதுகளும் அவர்களுக்கே உரிய கௌரவத்துடன் வழங்கி; கலாசாரப் பேரவை தன்னைக் கௌரவப்படுத்திக் கொண்டது. ஒட்டுமொத்த நிகழ்வின் பரிதிகளாக இக் கலைஞர்கள் திகழ்ந்தனர். மூத்த கலைஞர்களை நாம் முழுமையாக அணைத்துக்கொண்டோம். வருகை தந்தோரின் பிரமாண்டமான பாராட்டு மழையில் நனைந்த இவர்களின் வாழ்க்கைப் பயணம் கலைப் பயணமாகவே இருந்தது என்பது மட்டுமே உண்மையானது.

எல்லாவகையான சிரமங்களையும் தாண்டி; எமது கலாசாரப் பேரவையின் முயற்சிக்கு ஆதரவும் அதன் பங்காளிகளாகவும் காணப்படுபவர்கள் கலைஞர்களே. இவர்களுடன்தான் நாங்கள் சர்வ தேச பாரம்பரிய கலை இசைச் சங்கமத்தில் இணைந்து கொண்டோம். தேசிய ரீதியில் 2011இல் கவிதைப் போட்டியில், கலாசார அமைச்சின் வணிதா தவராசா

சிரேஷ்ட பிரிவில் வெள்ளிப்பதக்கத்தை வனிதா தவராசா மூலமும், அதே பிரிவில் நூல் விமர்சனத்தில் வெண்கலப் பதக்கத்தையும் தேசிய மட்டத்தில் விமலச்செல்வி திருச் செல்வம் மூலமும் எடுத்துக் கொண்டோம். தேசத்தின் மகுடம் கண்காட்சி 2012இல் கலாசாரப் பேரவையின் ஏற்பாட்டில் அநுராத புரம் சென்று 'வசந்தன் கூத்தை' மேடையேற்றி வியப்பேற்படுத்தி

அநுராதபுரத்தில் வசந்தன் கூத்து...

னோம். 2010ஆம் ஆண்டின் ஆளுநர்விருதுக்குரிய செல்லத்துரை ஐயா அவர்களின் கலைப்பணிக்காகவும் 2011ஆம் ஆண்டில் கலாபூஷண விருதுக்குரிய செல்லத்துரை ஐயா அவர்களின் கலைப்பணிக்கென எமது கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினரான அவரையும் நாம் நினைவுறுத்திக் கொள்கின்றோம்.

வரவேற்பு மற்றும் பிரியவிடையின்போது...

2 0 1 2 ஆம் ஆண்டில் கலாசாரப் பேரவையானது தனது புதிய தலைவரான சி. சத்தியசீலனை வரவேற்றும்; முன்னாள் தலை வரான திரு.த.முகுந்தனை வாழ்த்தி வழியனுப்பியும் பிரியாவிடை நிகழ்வையும், வரவேற்பு நிகழ்வை

யும் ஒழுங்கமைத்திருந்தது. பிரதேசத்தின் சமயப்பெரியவர்கள், கல்விமான்கள், மூத்தவர்கள் வந்து வாழ்த்தியதுடன் வரவேற்றும், வழியனுப்பியும் வைத்தமை கலாசாரப் பேரவைக்கு பெருமை சேர்ப்பதாக அமைந்தது.

அப்படித்தான் இங்கு நிலம் வரையறை, வளம் வரையறை, மக்கள் வரையறை. ஆயினும் இவர்தம் கனவுகள் வரையறையற்றவை. மிகப் பெரியவை. காற்றிலேறி விண்ணையும் சாடும் ஆற்றல்கொண்ட கலைஞர்கள் இவர்கள். நாமே எம் வரலாற்றை வரித்துக்கொண்டோம். வலி பொறுத்தோம், சந்ததிக்காய் வாரியிறைக்கின்றோம். அவர்தம் உயிர் மூச்சாகின்றோம். ஏனெனில் நாம் நலியாக் கலையுடையோம்.

வரித்துக் கொண்ட கொள்கை எனக்கென்றானது ஆழப்பதித்த பாதச்சுவடு உனக்கென்றானது தடங்கள் வழியே பூக்களழிந்தது துரோகத்துக்கென்றானது சந்ததிக்காய் வலியேற்றது வரலாறென்றானது.

இருப்பவர்கள் : திரு.செ.சுந்தரம்பிள்ளை. திரு.செ. இரத்தினகுமார் (உபதலைவர்), திரு.சி.சத்தியசீலன் (தலைவர்), திரு. அ. ஜேம்ஸ்நாதன் (போசகர்), திரு.க. குலேந்திரராஜா (பொருளாளர்), திரு.பா.ஜெயதாசன் (செயலாளர்)

தீரு.மு.செல்வம், தீரு.தீ.கணபாலசிங்கம், தீரு.க. ஆறுமுகம், தீரு.வ.செல்லத்துரை, தீரு.க.சிவனேந்தீரன், தீரு.ம.றீற்ரா ஜென்சி, தீரு.து.தீரவியரத்தினம் (உபசெயலாளர்) நிற்பவர்கள்

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்கள் - 2012

: ச.சாந்திக்குமார் (RDO). சி.புவரைரசா (GS), மி.மகேஸ்வரி (MA), சி.ஜெயசிறி (FA). க.ஜெயக்குமார் (ADP), சி.சத்தியசீன் (Divisional Secretary). சி.சயந்தினி (AO), பா.ஜெயதாசன் (CO), யா.வேதநாயகம் (GS), ப.தக்கனாக்கினியம் (PO) धारीकार । (இ. **धा.**)

கு.கேதினி (SSO), நா.தனுஜா (CT), ம.புஸ்பவதி (IT), கோ.கோமதி (PA), ம.றீற்றாஜென்சி (MA), ம.கலைச்செல்வி (MA), நி.அனுராதா (MA), த.அனுஷானந்தி (PA), த.சத்தியா (PA), உ.வி.நளாயினி (PA), மா.அருந்தவராணி (MA), ச.சிவறஞ்சன் (SDA), பா.உதயேந்திரன் (LT), சி.வல்லிபுரம் (GS), வீ.தயானந்தன் (DRI), ஸ்ரீ.கமல்ராஜ் (AT), சி.நிமலகாந்தன் (GS). அ.அன்ரனீஸ் (OES), இ.விமல்ராஜ் (MA), இ.சுதர்சன் (GS) வரிசை 2 (இ.வ.)

சி.சிவாஜினி (CO), வே. தர்சினி (GS), இ.யசிந்தா (LUPA), சு.ஜிவிதா (GS), இ.சுபாஜினி (GT). பி.ஜோன்டிலானி (GT), பா.ரஞ்சினிதேவி (SCA), மோ.நிலாந்தி (HRDA) அ.சுபாதினி (GS), க.பிரபாகரன் (GS), த.சங்கர் (CT), க.காண்டீபன் (GT), இ.வதனராஜ் (GT), பொ.சந்திரநாதன் (PDO), சி.மதனராஜ் (YSO), மா.ராஜ்குமார் (OES), ப.யோகநாதன் (OES). சி.ஜெயகுமார் (SO)

வரிசை 3 (கு.வ.)

வரிசை 4 (இ.வ.)

சு.யசிந்தா (GT), ச.உ மாமதீஸ்வரி (GT), து.சுஜ்வா (GT), இ.செந்துஜா (GT), ய.சுதர்சினி (GT), அ.கல்யாணி (CT), கு.கலைவாணி (GT), கா.சுகந்தி (GT), க.கமலநாதன் OES). லோ.பிரகலாதன் (GT), சி.பாஸ்கரன் (OES). மு.சுரேஸ்வரன் (CRPA). த.ஜீவிகரன் (SDA). ந.பிறேமவாசன் (DA). வி.நந்தகோபன் (DA).

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் தொன்மையும், அதன் தொல்லியல் ஆதாரங்களும்

திரு. S. செல்வறூபன் வேம்போடுகேணி, பளை.

யாழ். பல்கலை வரலாற்றுத்துறை மாணவரான இவர் தனது வரலாற்று அறிவினுடனும் மக்களுடனும் கலந்துரையாடி தேடிப் பெற்ற தொல்லியல் ஆதராங்களுடன் இவ் ஆக்கத்தைப் படைத்த இளம் படைப்பாளி.

நவீன ஆய்வுலகில் கடந்தகால வரலாற்றினை முழுமையாக அறிந்துகொள்ள உதவும் முக்கிய மூலாதாரங்களாகத் தொல்லியல் ஆதாரங்கள் விளங்குகின்றன. கடந்தகால சமுதாயத்தை மீளக் கட்டியெழுப்பும் நோக்கில் உருவான தொல்லியல், சமூகவியல், மானிட வியல் போன்ற துறைகளுடன் இணைந்து செயற்பட்டது. இதனைவிட விஞ்ஞான ரீதியிற் பௌதிகவியல், உயிரியல், விலங்கியல், தாவரவியல், மண்ணியல் போன்ற துறைகளுடன் இணைந்து செயற்பட்டதால் அதன் போக்கும் பரப்பும் பரந்துபட்டதாகக் காணப்பட்டது.

இத் தொல்லியலின் அடிப்படை நோக்கம் கடந்தகால சமுதாயத்தை மீளக்கட்டியெழுப்புவதாகும். தொல்லியல் சட்டத்தின் பிரகாரம் தொல்லியல் என்பது இற்றைக்கு 100 வருடங்களிற்கு முற்பட்ட அனைத்து ஆதாரங்களும் தொல்லியலாதாரங்களாகும். இத் தொல்லியலின் அடிப்படை நோக்கம் கடந்தகால சமுதாயம் கைவிட்டுச்சென்ற தொல்லியல் எச்சங்களின் அடிப்படையில் அச் சமுதாயத்தை மீளக்கட்டியெழுப்புவதேயாகும்.

இந்தவகையில் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள நான்கு பிரதேச செயலர் பிரிவுகளில் ஒன்றாகக் காணப்படும் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசமானது பல தொன்மையான வரலாறு கொண்டது. இப்பிரதேசமானது வடக்கே தொண்டைமான் ஆற்றையும், தெற்கே கிளாலிக் கடலினையும் கிழக்கே ஆனையிறவையும், கடல் நீரேரியையும் கொண்ட 1677 km² பரப்பளவைக் கொண்ட ஒரு தொன்மை வாய்ந்த பிரதேசமாகும். இப்பிரதேசம் இயற்கையான பச்சிலை மரங்களும் தென்னை, பனஞ்சோலைகளையும் கொண்டுள்ளதாற் பச்சிலைப்பள்ளி என அழைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. இப் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்திற் கோவில்வயல், இயக்கச்சி, முகாவில், மாசார், சோறன்பற்று தர்மக்கேணி, புலோப்பளை, முல்லையடி, தம்பகாமம், புலோப்பளை கிழக்கு, அல்லிப்பளை, கச்சார்வெளி, அரசர்கேணி, இத்தாவில், முகமாலை, வேம்போடுகேணி, கிளாலி, பளை ஆகிய 18 கிராம அலுவலர்பிரிவுகள் காணப்படு கின்றன.

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச மானது தொன்மை வாய்ந்த ஒரு பிரதேசம் என்பதற்கு இங்கு காணப் படும் பழைமை வாய்ந்த கட்டடங் கள் சான்றாதாரங்களாக விளங்கு கின்றன. அக்காலத்தில் இங்கு நிலவிய சிற்றரசுகளாக அரசர் கேணி, தம்பகாமம் போன்ற இடங்

ஒல்லாந்தர் கால கோட்டை, கோவில்வயல்

கள் கூறப்படுகின்றது. புராதன காலத்தில் அரசன் பாவித்த கேணியினை வைத்தே பிற்காலத்தில் அரசர்கேணி என்ற பெயர் ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. தற்போது அக்கேணி அழிவடைந்த நிலையிற் காணப்படுகின்றது. இங்கு கரையோரப் பிரதேச ஆட்சி நடை பெற்றுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது. இவ் அரசானது மாமுனைப் பகுதியை இறங்கு துறையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளது.

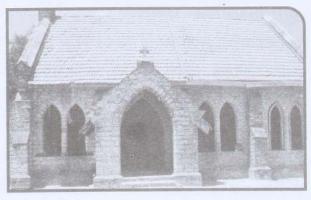
அரசர் கேணியின் மேற்குப் பக்கம் உள்ள இத்தாவில் ஆனது இக்காலத்தில் போர் நடைபெற்ற ஒரு பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது. "இந்தா வில்" எனக் கூறிப் போர் புரிந்தமையால் அப்பெயரே மருவி தற்போது இத்தாவில் என அழைக்கப்படுகின்றது. அரசர்கேணியின் கிழக்கெல்லையில் யானைகள், குதிரைகளைக் குளிப்பாட்டுவதற்காகத் தம்பகாம என்ற படைத்தளபதியால் அமைக்கப்பட்ட குளமே தற்போது தம்பகாமக் குளம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இக்குளத்தின் அருகில் கோட்டைகள் கட்டப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் தற்போது அவை அழிவடைந்துவிட்டன. இப்பிரதேசத்தில் இருந்த சின்னத்தம்பி மாப்பாணர், சின்னத்தம்பி காசிநாதர் என்போரின் பரம்பரையிலேயே இங்கு ஆட்சி நடைபெற்றதாக இப்பிரதேசத்தில் உள்ள சிலர் கூறுகின்றனர்.

இப் பிரதேசத்திற் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் போன்ற அன்னிய ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் கட்டிய கோட்டைகள் இயக்கச்சி, பளை, கிளாலி போன்ற இடங்களிற் காணப்பட்டன. இவற்றில் இயக்கச்சிப் பகுதியில் அமைந்த கோட்டை மட்டும் தற்போது அழிவடைந்த நிலையிற் காணப்படுகின்றது. இதனைவிட இயக்கச்சிச் சந்தியை அண்மித்த புல்லாவெளிப் பகுதியில் வெள்ளைக்காரரின் வாசஸ் தலங்கள் இருந்துள்ளன. இதன் எச்சங்கள் அண்மைக்காலங்களிற் காணப்பட்டதாக இப்பகுதி மக்கள் கூறுகின்றனர்.

இப்பிரதேசத்தின் தொன்மையினை எடுத்துக்காட்டும் வகையிற் பல இந்து ஆலயங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்தவகையில் இயக்கச்சிப் பகுதியில் உள்ள மல்வில் கிருஷ்ணர் ஆலயம் மிகவும் தொன்மைவாய்ந்த ஆலயமாகும். இப்பிரதேசத்தில் மல்யுத்தம், வில்யுத்தம் ஆகியவற்றின் பயிற்சிப் பாசறைகள் அமைந்திருந்ததால் மல்வில் என அழைக்கப் பட்டதாக இப்பகுதியில் உள்ள வயதில் முதிர்ந்தவர்கள் கூறுகின்றனர். மேலும் இராமபிரான் சீதாப்பிராட்டியைச் சிறை மீட்பதற்காக இலங்கை நோக்கிப் படையெடுத்து வந்தபோது இராமபிரானும் அவரது வானர சேனைகளும் தங்கிய இடமாக இவ் ஆலயம் கூறப்படுகின்றது. இராமபிரான் தங்கியதன் காரணமாகவே இப்பிரதேசத்தில் விஷ்ணு ஆலயம் அமையப்பெற்றது என்பது இப் பகுதி மக்களின் ஐதீகமாகும். மேலும் கண்ணகி வழிபாட்டின் தொன்மையினை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் இப்பிரதேசத்தில் பல கண்ணகை அம்மன் ஆலயங்கள் காணப்படு கின்றன. அந்தவகையில் அறத்தி அம்மன், நவனிவெளி அம்மன், செருக்கஞ் சாட்டி அம்மன், திரியாய் அம்மன், நெழியாய் அம்மன் போன்ற அம்மன் கோயில்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இந்து ஆலயங்களைப் போன்று பல கிறிஸ்தவ தேவாலயங் களும் இப்பிரதேசத்தின் தொன்மையினைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றன.

பிரித்தானியரின் வருகையுடன் இப் பிரதேசத்திற் பல கிறிஸ்தவ தேவால யங்கள் கட்டப்பட்டன. பிரித்தானி யர்களின் ஆட்சி கிளாலிக் கரையோரமாக இருந்த தால் கிளாலிப் பகுதியிற் பல கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. இந்த வகையில் 1620 - 1658 இடைப்பட்ட காலப்

விருந்தினர்கள் அழைத்துவரும்பொழுது....

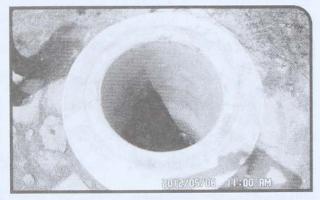
பகுதியிற் கட்டப் பட்ட புனித யாகப்பர் தேவாலயம், 1898ஆம் ஆண்டு

கட்டப்பட்ட புனித மரியாள் தேவாலயம். 1827ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட புனித அந்தோனியார் தேவாலயம், 1785ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட புனித மிக்கேல் தேவாலயம் மற்றும் புனித தொம்மையப்பர் தேவாலயம் என்பன இப்பிரதேசத்திற் காணப்படும் பழைமையான கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களாகும்.

மேலும், இப்பிரதேசத்தின் தொன்மையினை எடுத்துக்காட்டும் நோக்கில் ஆங்கிலேய மிஷனரிமார்களால் அமைக்கப்பட்ட சீ.த.க. பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன. இந்த வேம்பொடுகேணி சீ. சீ. த.க. பாடசாலை, ஆழியாவளை சி.சி.த.க., கோயில்வயல் சி. சி. த.க. உடுத்துறை சி. சி. த.க., சோறன்பற்று சி. சி. த. க போன்ற பாடசாலைகள் இப்பிரதேசத்திற் காணப்படும் பழைமைவாய்ந்த பாடசாலைகளாகும்.

குடாநாட்டின் ஈற்றுப் பகுதியாகக் காணப்படும் பச்சிலைப் பள்ளிப் பிரதேசத்தில் மக்கள் எப்போது குடியேறினார்கள் அல்லது தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்தார்களா என்பதைத் தெளிவாக அறியமுடி யாதுள்ளது. இப்பிரதேசம் மிகவும் மணற்பாங்கான பகுதியாகக்

காணப்படுவதால் போக்குவரத்துச் செய்வது மிகவும் கடினமாகக் காணப்பட்டமையினால் கல், செங்கல் போன்றவற்றைக் கொண்டு வருவது மிகவும் கடினமாகக் காணப்பட்டது. இதனால் பொதுத் தேவைகளிற்கு மட்டும் அதாவது கிணறு, ஆலயங்கள், பாடசாலைகள்

பளையில் காணப்படும் கொட்டுக் கிணறு

போன்றவற்றை மட்டும் இக் கற்களினால் கட்டினர். பளை ஆரம்பப் பாடசாலையின் அழிவடைந்த பகுதி மற்றும் இங்குள்ள கோயில்கள், தேவாலயங்கள் இதனை உறுதிப்படுத்துவதாகவுள்ளது. இப் பகுதி ஆரம்பகால மக்கள் சுயதேவைப் பொருளாதாரத்தைக் கொண்டிருந்தனர். அதாவது விவசாய நடவடிக்கைகளை மேற் கொண்டிருந்தனர் என்பதற்கு இங்குள்ள பெருமளவான குளங்கள் சான்றாதாரங்களாகக் காணப்படுகின்றன. குடிநீர்த் தேவைகளுக்காக இப்பகுதி மக்கள் துரவுகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இங்கு சில இடங்களிற் கொட்டுக் கிணறு என அழைக்கப்படும் பனங்கொட்டுக்களால் அமைக்கப்பட்ட கிணறுகள் அழிவடைந்த நிலையிற் காணப்படுகின்றன். இதற்கு உதாரணமாக இயக்கச்சிப் பகுதியில் அழிவடைந்த நிலையில் காணப்படும் கிணற்றினைக் கூறலாம்.

இந்தவகையிற் பச்சிலைப் பள்ளிப் பிரதேசத்தின் தொன்மை யினை எடுத்துக்கொண்டால் இப்பகுதியில் மக்கள் எப்போது குடியேறினர் என்று வரலாறு இல்லை. அவர்கள் நீண்டகாலம் தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்து வருகின்ற னர் என்றே கூறமுடியும். இங்கு

போர்த்துக்கேயரால் அழிக்கப்பட்ட உப்புப்பிள்ளையார் – தம்பகாமம்

காணப்படும் இந்து ஆலயங்கள் இதற்குச் சிறந்த ஆதாரமாகும். இதனை விட இங்குள்ள தேவாலயங்கள், கோட்டைகள் என்பன இப் பிரதேசத்தின் தொன்மைக்குச் சிறந்த தொல்லியல் ஆதாரங்களாகக் காணப்படுகின்றன.

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தில் தொல்லியல் தொடர்பாக ஆய்வினை மேற்கொண்டபொழுது கலாசார உத்தியோகத்தர் பா.ஜெயதாசன் அவர்களின் உதவியுடன் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் மூலம் இவ்விடயங்களை அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. மேலும், தொல்லியல் தொடர்பான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளவேண்டிய பல இடங்களை அவர் அடையாளம் காட்டியுள்ளார். எதிர்காலத்தில் மிகுந்த பணச்செலவுடன் பாரிய திட்டமிடலுடன் அகழ்வாராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்படின் பல சான்றுகள் நிறுவக்கூடிய தன்மையிற் கிடைக்கும் என்பது ஊகமாகக் காணப்படுகிறது.

...

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் சமூகப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு

திரு. செ. கருணாகரன் முத்த கவிஞர், இயக்கச்சி.

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தின் மூத்த இலக்கிய கர்த்தாக்களில் ஒருவர். பல கவிதைத்தொகுதிகளை வெளியிட்ட இவர் சமூகவியல் தொடர்பான கருத்துக்களை ஆய்வுரீதியாக முன்வைப்பதில் பெருதும் விரும்புபவர்.

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் சமூக பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு முக்கியமானதும், அவதானத்துக்கும் உரிய ஒன்று மட்டுமல்ல; அரசியல் மற்றும் இராணுவ முக்கியத்துவம் மிக்க ஒன்றும் கூட. ஆனால், பொதுப்பார்வையில் இந்தப் பிரதேசம் அதிக கவனத்தைப் பெறவில்லை. மிகத் தொன்மைவாய்ந்த ஒரு வளமான பெரும்பிரதேசம் எப்படி வரலாற்று ரீதியாக முக்கியத்துவத்தைப் பெறாமற் போனது? எவ்வாறு இந்தப் பிரதேசம் பின்தங்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது? இந்தக் கேள்விகள் இன்று முக்கியமானவையாக உள்ளன.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் கீழ்க்கோடியில் இருக்கும் பச்சிலைப்பள்ளி காடும் வயலும் கடலும் சார்ந்த ஒரு பிரதேசம். இந்தப் பிரதேசத்தில் இயக்கர்கள் வாழ்ந்ததாகவும்; பச்சிலைப்பள்ளியை அண்மித்திருக்கும் நாகர்கோவில் பகுதியில் நாகர்கள் வாழ்ந்ததாகவும் ஐதீகம். பிறகு, ஐரோப்பியரின் வருகையின்போதும் இந்தப் பிரதேசம் முக்கியமான ஒன்றாகவே இருந்திருக்கிறது. முகமாலை அல்லது கச்சாய், வாடியடி எனப்படும் இயக்கச்சி (கோவில்வயல்) வெற்றிலைக்கேணி, ஆனையிறவு ஆகிய பிரதேசங்கள் இராணுவ முக்கியம் வாய்ந்த பகுதிகளாக இருந்துள்ளன. இங்கே ஐரோப்பியரால் அமைக்கப்பட்ட இராணுவ நிலைகளும், சிறு கோட்டைகளும் இதற்கு ஆதாரம். யாழ்ப்பாணத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு இந்தப் பிரதேசங்கள் அவர்களுக்கு முக்கியமானதாக இருந்தன. எனவே, இவற்றை அவர்கள் கேந்திர நிலைகளாக உணர்ந்தனர். அதன்படியே இவற்றைப் படின்படுத்தினர். அதன்படியே இவற்றைப் படின்படுத்தினர். அதன்படியே இவற்றைப் படின்படுத்தினர்.

ளனர். இந்தப் பகுதிகளில் அன்று உருவாக்கப்பட்ட 'உடையார்' என்ற நிர்வாக உத்தியோகத்தர்களும், அவர்களுடைய நிர்வாக முறைமையும் இதற்குச் சாட்சி. மேலும் இந்தப் பிரதேசங்களின் காணி உரித்தும், ஆலயங்களும், வழிபாடும், சடங்குகளும் தொழில்முறைகளும், மக்கள் குடியிருப்புகளும் அதற்கான உட்கட்டமைப்புகளும், சமூக அமைப்பும் சான்றாக உள்ளன. அத்துடன் இந்தப் பிரதேசத்தில் ஐரோப்பியர்களால் அமைக்கப்பட்ட பாடசாலைகளும் தேவாலயங்களும்கூட இந்தப் பிரதேசத்தின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்துக்கு இன்னொருவகையான ஆதாரங்களே.

இதை இன்னும் நாம் விளங்கிக்கொள்வதற்குப் பச்சிலைப் பள்ளிப் பிரதேசத்தின் இட அமைவு மற்றும் பரப்பெல்லை என்பவற்றை அறிவது அவசியம். இப்போதிருக்கும் (2012) எல்லைப் பகுதிக்கும் அப்பால், விரிந்த பெரும் பிரதேசமாக பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசம் முன்னர் இருந்தது. அன்றைய எல்லை என்பது, வடக்கே பெருங்கடல் என்று சொல்லப்படும் வங்காள விரிகுடாவையும் (வடமராட்சி கிழக்குக் கடற்பரப்பு), மேற்கே தென்மராட்சியையும், கிழக்கே சுண்டிக்குளத் தையும், தெற்கே கரைச்சி என்று அழைக்கப்பட்ட கண்டாவளைப் பிரதேசத்தையும் எல்லையாகக் கொண்ட ஒரு பெரும்பகுதியாகப் பச்சிலைப்பள்ளி விளங்கியது. அதாவது, இன்றைய வடமராட்சி கிழக்கு என்ற உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவும் முன்னர் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தினுள்ளேயே உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. மேலும் வன்னியில் துணுக்காய் வரையான பெரும்பகுதியை பச்சிலைப்பள்ளி நிர்வாகமே நிர்வகித்து வந்தது என்பதும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது. பச்சிலைப்பள்ளி என வரையறுக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் முகமாலை, முள்ளிப்பற்று, புலோப்பளை ஆகிய பதிவுப் பிரிவுகளும் கிராம சபை நிர்வாகமும் இருந்துள்ளன. இத்தகைய வகைப்படுத்தல் ஐரோப்பியரால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும் இந்தப் பகுதிகளில் மக்களின் குடியிருப்புக்கள் இருந்தமையை அடிப்படையாகக் கொண்டே இதை அவர்கள் செய்துள்ளனர் என்பது தெளிவு.

விவசாயச் செய்கை இந்தப் பிரதேசத்தின் முக்கிய தொழிலாகப் பெரும்பகுதி முழுவதிலும் இருந்துள்ளது. கூடவே கடற்றொழிலும், பனை, தென்னை வளத் தொழிற்றுறையும்; இவற்றைத்தவிர, சமூகத்தேவைகள் சார்ந்த தொழில்முறைகளும் யாழ்ப்பாணச் சமூகக் கட்டமைப்பின் அடிப்படையில் இருந்துள்ளன. ஆனால், யாழ்ப்பாணத் தின் பிற பிரதேசங்களோடு ஒப்பிடுகையிற் பச்சிலைப்பள்ளி மிகப் பின்தங்கிய நிலையிலேதான் இருந்துள்ளது. கல்வி, கலைசார்ந்த செயற்பாடுகள், கலையாக்க வினைத்திறன், வீட்டுவசதி, உட்கட்டுமான விருத்தி போன்ற அம்சங்களிற் பச்சிலைப்பள்ளி மிகப் பின்தங்கியே இருந்துள்ளது. அதாவது, யாழ்ப்பாணத்தின் ஏனைய பிரதேசங்களோடு ஒப்பிடுகையில் இந்தப் பின்தங்கிய நிலையை நாம் தெளிவாக அவதானிக்கமுடியும்; இன்றும் இதுதான் நிலை.

இதற்கு என்ன காரணம்? இந்தக் கேள்வி இன்று முக்கியமானது. பச்சிலைப்பள்ளியின் வரலாற்றுக்கும் இன்றைய அவதானத்துக்கும் எதிர்காலம் நோக்கிய திட்டமிடல்களுக்கும் இந்தக் கேள்வி முக்கியமான ஒன்று. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் பிற பிரதேசங்க ளோடு ஒப்பிடுகையிற் காட்டுப் பிரதேசத்தை அதிகமாகக்கொண்ட பிரதேசமாக பச்சிலைப்பள்ளி இருந்துள்ளது. அத்துடன் யாழ்ப்பாண நகரத்திற்கு வெகு தொலைவிலும் பச்சிலைப்பள்ளி இருந்துள்ளது. அதாவது ஏனைய பிரதேசங்களோடு ஒப்பிடுகையில் மேலும் பச்சிலைப்பள்ளியின் புவியியல் அமைப்பு மற்றும் சூழல் என்பன மக்கள் இலகுவாகத் தங்களை மேம்படுத்தக்கூடிய அளவுக்குப் பொருளாதார அடிப்படைகளைக் கொண்டதல்ல. இந்தப் பிரதேசம் முன்னர் காடாக இருந்தமையினால், பயிர்ச்செய்கையிற் பல சிரமங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்திருக்கிறது. காட்டு விலங்குகள் விவசாயிகளுக்கு ஒரு பெரிய சவாலாகவே இருந்துள்ளன. அத்துடன் யாழ்ப்பாணத்தின் பிற பிரதேசங்களைப்போல இங்கே ஆண்டு முழுவதும் பயிர்ச்செய்யக் கூடிய மண்வளத்தை இந்தப் பகுதி விவசாயிகள் கொண்டிருக்கவில்லை. பச்சிலைப்பள்ளியின் மண்ணானது, மணல் தன்மையுடையதால் தண்ணீரைப் பாய்ச்சுவதிலும் அதைப் பயன்படுத்துவதிலும் விவசாயிகளுக்குச் சிரமங்களே அதிகமாக இருந்தன. இதனால் பச்சிலைப்பள்ளி விவசாயிகள் ஆண்டில் ஒரு போகம் மட்டுமே பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபட்டனர். குறிப்பாக; மாரிகால மழையை நம்பி. இங்கே மக்கள் நீரை எடுத்துப் பயன்படுத்தவதற்கே பெரும் சிரமங்களை எதிர்கொண்டுள்ளனர். இன்னொரு அவதானத்துக்குரிய விடயம். பச்சிலைப்பள்ளியில் விவசாயுத்துக்கும் சரி, குடிநீருக்கும் சரி மிக அண்மைக்காலம் வரையில் துரவு எனப்படும் நீர் நிலையில் இருந்தே தண்ணீரைப் பெற்றுள்ளனர். இந்தத் துரவு இந்தப் பிரதேசத்தின் மண் தன்மைக்கு அமைய ஆழ்கூம்பு வடிவில் தோண்டப்படுவதாகும். இதிலிருந்து பனையோலையினால் உருவாக்கப்பட்ட பட்டையின் மூலமாகவே நீரை எடுத்துப் பயிர்களுக்கு இறைத்துள்ளனர். நீர்ப்பாசன

முறை என்பது மிகப் பிந்தியே - மிக அண்மைக்காலத்திலேயே இங்கே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆகவே நீர்ப்பாசனமின்றிப் பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபடுவதென்பது மிக வரையறுக்கப்பட்ட அளவிலான தாகவே அமையும். கையினால் அள்ளி இறைப்பது என்பது மனித சக்திக்கு உட்பட்டது என்பதால், கருவியற்ற நிலையில் தொழிற்படுவது என்ற காரணத்தினால், மிகக் குறைந்த அளவிலேயே இங்குள்ள விவசாயிகள் பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இது அவர்களுக்கான வருவாயைக் குறைத்துள்ளது. இதேவேளை வடமராட்சி கிழக்கு கடலோரப் பிரதேசம் மீன்பிடி வளத்தை உடையதாக இருந்தாலும் அங்கு உள்ள புவியியல் அமைப்பானது அந்த மக்களையும் பின்தங்கிய நிலையிலேயேவைத்திருந்தது.

கூடவே இந்தப் பிரதேசம் மணல் சார்ந்தது என்பதால் வீடமைப்பு, நீர்நிலைகளை உருவாக்குவது, போக்குவரத்துக்கான வீதிகளை அமைப்பது என்பவற்றிலும் பெரும் பிரச்சினைகளை உருவாக்கியது. இத்தகைய சவால்கள் இந்தப் பிரதேசத்தில் மக்கள் செறிவாக வாழ்வதற்கான உந்துதலைக் கொடுக்கவில்லை. நிலப்பகுதி அதிகமாக இருந்தாலும், வளங்கள் கூடுதலாக இருந்தாலும் மக்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்தித் தங்களின் தொலையும் வாழ்வையும் உயர்த்திக்கொள்வதற்குப் பிரதேசத்தின் இயற்கை அமைப்பு ஒத்துழைக்க வில்லை. இதன்காரணமாக மிகக்குறைந்த சனத்திரட்சியே இங்கே காணப்பட்டது. இந்த நிலை விவசாயிகள் அல்லாத பிற தொழில் துறையினரையும் பாதித்தது. ஒரு பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் அனைவருக்கும் இந்த நெருக்கடிகள் ஒத்ததாக இருந்த காரணத்தினால், இந்தப் பிரதேசத்தின் சமூகங்கள் அத்தனையும் பின்தங்கிய நிலையி லேயே தொடர்ந்தும் இருக்கவேண்டியிருந்துள்ளது. இதனால், இவர்களுடைய வீட்டு வசதி தொடக்கம் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தி அல்லது முன்னேற்றம் என்பது வரையில் எல்லாமே பின்னடைவு கண்டன.

ஆகவே, இவர்களுடைய ஏனைய அம்சங்களான கல்வி, ஆற்றல் வெளிப்பாடு, பிரதேசக் கட்டுமானங்கள் போன்றனவும் பின்னடை வையே கண்டன. வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியும் வாழ்க்கைத் தொடர்ச்சி யும் இருந்தபோதும் முன்னேற்ற நிலையில் எழுச்சியைப் பெறாத நிலை பச்சிலைப்பள்ளியில் இருந்துள்ளது. இந்தநிலையிற் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் வளங்களை மதிப்பிட்ட பிரித்தானியர், ஆனையிறவு உப்பளத்தையும் தென்னைப் பயிர்ச் செய்கையையும் இங்கே ஆரம்பித்தனர். இதன்விளைவாக இங்கே தென்னை வளம் பெருகியது. எனினும் இந்தத் தென்னந்தோட்டங்கள் பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாணத் தைச் சேர்ந்தவர்களுடையதாகவே இருந்ததால், இவற்றின் வருமானம் பச்சிலைப்பள்ளிக்குப் பயன்படவில்லை. ஆகவே மீண்டும் பச்சிலைப் பள்ளிப் பொருளாதார நிலையிலும், சமூகத்தின் அபிவிருத்தி நிலையிலும் பின்தங்கியே இருந்தது. இப்பொழுதும் இந்தப் பிரதேசத்திலேயே வறியமக்கள் அதிகமாக வாழ்கின்றனர்.

பொருளாதார நிலையில் நலிவுற்ற மக்களை அதிகமாகக் கொண்டுள்ள எந்தப் பிரதேசமும் கல்வி மற்றும் பிற துறைகளில் முன்னேற்றத்தைக் காணமுடியாது. இதன் காரணமாக இங்குள்ள ஆலயங்கள், பாடசாலைகள், வீதிகள், பிற அடையாளங்கள் எல்லாமே நலிவுற்ற நிலையில் தொடர்ந்தும் இருக்கவேண்டியேற்பட்டது. நீண்ட வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியை உடைய பிரதேசம் என்று சொல்லப்பட்டா லும் அந்த வரலாற்றுத் தொடர்ச்சிக்கேற்ற வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

ஆனால், இந்தப் பிரதேசத்திற் பனை, தென்னை, காடு, கடற்றொழில், விவசாயம், உப்பு உற்பத்தி என அடிப்படையான தொழில் வளமுண்டு. என்றாலும் இவற்றைப் பயன்படுத்தி வளமான ஒரு தொழிற் பிரதேசமாக மாற்றுவதற்கும், அதன்மூலம் இந்தப் பிரதேச மக்களின் பொருளாதாரத்தையும் வாழ்க்கையையும் மேம்படுத்து வதற்கும், பிரதேசத்தை முன்னேற்றுவதற்கும், கள ஆய்வுகளும், மதிப்பீடுகளும், உயரிய திட்டமிடல்களும் அவசியம்.

இதன் மூலமே இந்தப் பிரதேசத்தின் சமூகக் கட்டுமானத்தை யும், வரலாற்றுச் சிறப்பையும் மேலுயர்த்த முடியும்.

பச்சிலைப்பள்ளியின் வளர்ச்சிப்போக்கின் கல்விப் புலத்தின் தாக்கங்கள்

திரு. அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன் பெரியபளை.

களிநொச்சி மாவட்ட செலயகத்தின் உதவித்திட்டமிடல் பணிப் பாளரான இவர் பொருளியலில் முதுதத்துவமானி பட்டதாரிஆவார். அரச துறையின் வேலைப் பழுவிற்கு மத்தியிலும் எழுத்துத் துறையில் தடம்பதிக்க விரும்புபவர். அண்மையில் திட்டமிடலும், மூலதத்துவங்களும் எனும் நூலை வெளியிட்டுள்ளார்.

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் நிகழ்முறையான மாற்றத்தை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய மனிதக் காரணிபற்றிப் பொருளாதார ரீதியாக நோக்குவதனூடாக இப்பிரதேசத்தின் கல்விப் பண்பாட்டைப் பதிவு செய்துகொள்ள எடுக்கும் ஒரு கடின் முயற்சியாகவே இதனை நான் கருதுகின்றேன். பொருளாதார ரீதியில் ஆக்கங்களாகக் கருதப்படும் நிலம், உழைப்புமுதல் முயற்சி, தொழில்நுட்பம் போன்ற காரணிகளில் மனிதக் காரணியை அடிப்படையாகக் கொண்ட உழைப்புக் காரணியை எடுத்துக்கொள்ளும்போது அது உடல் உழைப்பு, மூளை உழைப்பு என்ற இரு வேறுநிலைகளிற் பங்களிக்கக்கூடும். பச்சிலைப்பள்ளியின் உழைப்புக் காரணியிலே அதிகம் உடல் உழைப்பாளர்களால் உருவாக்கப் பட்டிருப்பதும், மூளை உழைப்புத் தொடர்பில் மிக அண்மைக் காலமாகவே இப்பண்பாடு இப் பிரதேசத்துக்குரியதாக வளர்ந்து வருவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

பண்பாடு (Culture) என்பது குறித்து வரையறை செய்யும்போது "ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் ஒன்றாக வாழ்ந்து பல்வேறு விழிமியங்களுக்கும் மதிப்பளித்து நீண்டகாலமாக அவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு வாழும்போது; தனிப்பட்ட, கூட்டு நிலையிலிருந்து வெளிப்பட்ட பல்வேறுபட்ட அம்சங்களே, பண்பாடு எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். இவ்வகையிற் பண்பாடு பின்வரும் நான்கு அம்சங்களைக் கொண்டிருப்பதனைக் காணமுடியும்.

- 1. மக்கள் குழுக்காணப்படல்
- 2. குறித்த பிரதேசமொன்றில் ஒன்றாக வாழல்
- 3. குறித்த பிரதேசத்தில் நீண்டகாலம் வாழல்
- 4. வாழ்க்கையிற் சில பொதுவான விழுமியங்களை மதித்துப் பேணுதல்

இவ்வகையிற் பண்பாடு என்பதிற் பண் என்பது எம்மைப் பண்படுத்துதல் அல்லது செம்மைப்படுத்துதல் ஆகும். நிலத்தை நல்ல நிலையிலே பண்படுத்துவதற்கு உதவுவதுபோல, ஒருவனுடைய வாழ்வு மற்றவனுடைய வாழ்வுக்கு நலம் பேணும் வகையிற் பண்படுத்துவது பண்பாடாகும். இவ்வகையிற் பச்சிலைப்பள்ளியில் வாழ்ந்த மக்கள் குழுமமானது ஒரு நீண்ட வரலாற்றுத் தொடருடனும் ஒன்றித்தும் வாழ்ந்து வருவதுடன்; அவை தம்மிடையே மதித்துப் பேணிவரும் விழுமியங்களில் ஒன்றாகக் கல்வி காணப்பட்டிருக்கிறது.

அன்னியர்களின் ஆட்சிக் காலத்திற் கல்வியை மூலதனமாக மாற்றிக்கொண்ட உடையார்களில் இயக்கச்சி துரையப்பா உடையாரும், சோரன்பற்றுக் கந்தையா உடையாரும் குறிப்பிடப்படக் கூடியவர்கள். இவ்விருவரைத் தவிர அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சென்று கல்வி கற்றமை காரணமாக ஆசிரியர்களாக மாறிக்கொண்ட அமரர் சின்னத்தம்பு வாத்தியார், அமரர் சேனாதிமாஸ்ரர், அமரர் பாலாஜி மாஸ்ரர், அவரது சகோதரனும் இலங்கை நிர்வாக சேவையில் முதலில் இப்பிரதேசத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பியவருமான திரு. பு. சுந்தரம் பிள்ளை, அதேகாலப் பகுதியில் முதன்முதலில் கல்வி நிர்வாக சேவையில் சித்தியடைந்த இளைப்பாறிய மேலதிக மாகாண கல்விப் பணிப்பாளர் ப. அரியரட்ணம், ஒய்வுபெற்ற கோட்டக் கல்வி அலுவலர் திருமதி இந்திரவதனி, ஓய்வுநிலை, பிரதேசசபைச் செயலாளர் கு. நா. பாலச்சந்திரன், ஓய்வுபெற்ற அதிபர்களான நா. தாமோதரம்பிள்ளை, திரு.சி. இராமலிங்கம், திருமதி இந்திரா குமாரவேலு, திருமதி இராசம்மா, திருமதி பாலேந்திரா, திருமதி செல்லம்மா வினாசித்தம்பி போன்றோரது முன் அடையாளமானது; புதிய கற்றல் வாய்ப்புக் கூடாகப் பொருளாதார நலன்களைப் பெறமுடியுமெனப் பலருக்கும் முன்னுதாரணமான செயற்பாடாக இப்பிரதேசத்திற் காணப் பட்டிருக்கிறது.

வடபுலத்திற் புகழ்பூத்த ஆசிரியராக இருந்த நாகரட்ணம், இளைப்பாறிய சிறப்பு வகுப்பு நிர்வாக அலுவலர்களான திரு. த.சுவாமிநாதன், திரு.அமிர்தலிங்கம், தொழில்நுட்ப உதவியாளராக இருந்த திரு.S.அச்சுதம்பிள்ளை, தபாலதிபர்களான திரு.குணரட்ணம், திரு.இராஜரட்ணம், திரு,சின்னப்பு, திரு. சிவஞானம் போன்றோரும் இக்காலப் பகுதிக்குரிய முன்னோடி மூளை உழைப்பாளர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும், முறைசார்ந்த கல்விக்கூடாகப் பல்கலைக் கழக மட்டத்துக்குத் தெரிவுசெய்யும் வாய்ப்பு என்பது ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே அருமையான வாய்ப்பாகக் காணப்பட்ட இக்காலப்பகுதியில் தபால் திணைக்களம்; வைத்திய திணைக்களம், உள்ளூராட்சித் திணைக்களம் ஆகியவற்றிற் பல குறைந்தமட்டத் தரங்களிற் பணிக்கு இணைந்து கொண்டதன்மூலம் அரசாங்கசேவை குறித்த மதிப்பையும் விழிப்புணர்வையும் வழங்கியிருந்தனர்.

எவ்வாறாயினும், 1984இல் கிளிநொச்சி தனி ஒரு நிர்வாக மாவட்டமாகப் பிரிக்கப்பட்டதன் பின்னர் அரசினால் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட மாவட்டப் புள்ளிகளின் அடிப்படையில் உயர்கல்வி அல்லது பல்கலைக்கழக மட்டக் கல்வி வாய்ப்பு என்பது இப்பிரதேசத்துக்குரியதாகியது. இது ஒரு பண்பாட்டு மைல்கல் (Cultural mile stone) என்றால் மிகையாகாது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் முதற் பட்டதாரி என்ற பெருமையைப் பெரியபளையைச் சேர்ந்த முத்தையா சாந்தாதேவி அவர்கள் நிலைநிறுத்தியதுடன், இது ஆரம்பமாகத் தொடங்கியது. அதனைத் தொடர்ந்து அவர்கள் பட்டங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு தேர்ச்சிபெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பல்வேறு நாடளாவிய சேவைகளுக்கும் தொழில் திறன்களுக்கும் தம்மை இணைத்துள்ளது ஒரு சமுகமாற்றச் செயற்பாடாகும்.

அதிலும் குறிப்பாக இலங்கை கரைகடந்த நிர்வாக சேவையில் திரு. இ. கோகுலரங்கன், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் திரு. க. தெய்வேந்திரன், திரு. க. பரந்தாமன் ஆகியோரும்; இலங்கைத் திட்டமிடற் சேவையில் திரு. க. யோகநாதன், திரு. சி. சண்முகானந்தன் ஆகியோரும்; இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவையில் திரு. அரியரத்தினம், இலங்கை மருத்துவசேவையில் திரு. கி. சிவஞானம், திரு. த. கருணாகரன், செல்வி பவானி வினாசித்தம்பி, திரு. சூரியகுமார், திரு. இதயறூபன், திரு. திவாகர் ஆகியோரும்; சுகாதார வைத்திய உதவிச் சேவைகளில் தயாநிதி, சிவலோஜினி, லோசனா, புஸ்பமலர், றொஜிஸ்டா, விஜயகுமாரி, கவிதா, மோகனா, கமலாஜினி, வர்ணலட்சுமி, தவராணி, தவமணிதேவி, சறோஜாதேவி. இலங்கைப் பொறியியளாளர் சேவையில் திரு. இ. ஞானகலாதீபன், கிரிதரன், திரு. பத்மரூபன், திரு. சிவசுப்பிரமணியம், திரு. துஸ்யந்தன் ஆகியோரும்,

இலங்கை அதிபர் சேவையில் திரு. க. குணபாலசிங்கம், திரு. த.அம்பலவாணர், திருமதி கணேசலிங்கம், திரு. க. உதயகுமார், திரு. க.சண்முகதாஸ், திரு.வ.ஜீவரட்ணம், திரு.பொ.நடேசலிங்கம், திரு.சி.முருகானந்தன், திரு.நாவுக்கரசு, திரு.இ.கோகுலராகவன், திரு.சி. சிவகணேசன் ஆகியோரும்

இலங்கை ஆசிரியர் சேவையில் திரு. ஆ. தங்கவேலு, திரு. க. பொன்னுத்துரை, வசந்தகுமாரி, ஞானசிறி, ஜெயலக்சுமி, சிவகுமாரி, திருமதி சண்முகதாஸ், மேரி, அகஸ்ரீன், பிரபா, தீரன், தீபா, நிமலறங்கன், ரவீந்திரன், சுகந்தி, றஞ்சி, மங்களேஸ்வரி, இந்துமதி, பரமேஸ்வரி, கலாதேவி, ரேணுகா, ரூபசுகந்தினி, லூத்தகவி, அன்னமேரி, ரேவதி, றஞ்சி, வதனராசா, யோகேந்திரம், இரவீந்திரன், விஸ்ணுகாந்தன், இரஞ்சினி, புவனேந்திரன், திருமதி செபரட்ணம், சிவமலர், சிவகுமாரி, சிவகலா, குலசிங்கம், வின்னேஸ்வரன், வேணீஸ்வரி, கமலாதேவி, றஞ்சி, சுஸ்வரி, குணேஸ்வரி, யோகேஸ்வரி, றஞ்சி, சாந்தி, நகுலேஸ்வரி, சிவமலர், சிவநந்தினி, செல்வநாயகி, பாலபத்மினி, பாலபரமேஸ்வரி, ராஜேஸ்வரி லக்மி, வினிசியா, செனிசியர், அனிரோனியம்மா, சாந்தா, பிறிக்சிலி, யோகலட்சுமி, யோகேஸ்வரி, லலிதகுமாரியும்,

பொதுமுகாமைத்துவ உதவியாளர் சேவையில் திருமதி சயந்தினி, திருமதி ஜெயசிறி, திருமதி பத்மராணி, பத்மகுமார், திரு. சிவப்பிரகாசம், திருமதி அனுராதா, திரு. கமலரூபன், செல்வி மகேஸ்வரி, திருமதி மஞ்சுளா, மனோகரி, கோமதி, ரேவதி, குணறூபன், குணவித்தியா, நீட்டா ஜென்சி ஆகியோரும்,

இலங்கை நிகழ்ச்சித்திட்ட அலுவலர்கள் சேவையில் திரு. முரளீதரன், திரு. பிறேமவாசன், திருமதி இந்துமதி ஆகியோரும்,

இலங்கை விரிவுரையாளர் சேவையில் திரு. சூசைதாசன், திரு. சந்துரு, கிராம அலுவலர்கள் சேவையினைச் சார்ந்த திரு. நாகமணி (ஓய்வு), யேசுதாசன் (ஓய்வு), இரத்தினசிங்கம்(ஓய்வுநிலை), விநாசித்தம்பி (ஓய்வு நிலை), வன்னியசிங்கம், (ஓய்வு நிலை) அமரர் கனகரட்ணம், பாலசுந்தரம், புவனராசா, வல்லிபுரம், ஆறுமுகம், திருமதி ராகினி, குணறஞ்சிதம், ஜீவிதா, வேதநாயகம், நாகேந்திரம் (ஓய்வுநிலை) பிரபாகரன், தர்சினி, செல்வராசா, விமலகாந்தன், சுதர்சன், சுபாசினி, G.S. செல்வராசா (ஓய்வுநிலை), அமரர் அ. அஜந்தா.

தமது திறமைகளின் அடிப்படையில் நுளைந்து மூளை உழைப்பாளர்களாக மிளிர்ந்துள்ளனர். இந்த முன்னுதாரணமானது மனிதர்களின் பதிவாக மட்டுமன்றி; இனிவரும் இச் சமூகக் குழுமத்தின் ஒரு பிரதிமை வாய்ந்த முன்அடையாளம் என்பதுவே இங்கு கவனிக் கத்தக்கதாகும். கற்றோரைப் பின் தொடர்தல் என்பது கற்றவர்களால் சமூகத்துக்கு ஏற்படும் ஒரு இழுவிசைச் செயற்பாடாகும். தம்முன்னே கண்காணும் இவர்களது வளர்ச்சியானது இளையோரையும் அதுவாக மாற்றிவிடுகிறது. எனவே, கல்வியினால் ஏற்படும் தனிமனித முன்னேற்றம் குறித்த மனிதரது பொருளாதார பலத்திலும், உளத்திலும், சமூக மதிப்பிலும் மாற்றத்தை உயர்த்துவதுடன் முடிந்துவிடுவதில்லை. அது இளையவர்கள் தமது பாதைக்கு இழுத்துவரும் மானசீக தூண்டற் காரணியாக அமைவதனாலேதான் இந்த முன்னேற்றம் தொடர்ந்து வருகிறது. இவ்வகையிற் பச்சிலைப்பள்ளியின் கல்விப் பண்பாடு ஒரு புதிய படித்த சமூக குழுமத்தை உருவாக்கியதன்மூலம் வறியோர், செல்வந்தர் என்ற வேறுபாட்டையும், சாதிய வரன்முறைகளையும் தகர்த்தெறிந்து, சமூகத்தில் அறிவுடையவரை முன்னிறுத்தி மதிக்கும் குழல் உருவாக்கியிருப்பதனை நாம் காணமுடியும்.

பழைமையும் பிற்போக்குத் தனமும் தகர்ந்துகொள்வதற்குக் கல்வி மூலமாகத் தனிமனிதர்கள் சாதிக்கும் முன்நிலை எமது தமிழ் சமூகத்திற் பல்வேறு நிலைகளிற் சமூக மாற்றங்கள் நிகழுவதனைத் தூண்டியுள்ளது. அத்துடன் அறநெறி பேணவும்; சமூக ஒழுக்கமுடை யதுமான சமூகம் ஒன்றை நம்மாற் பார்க்கமுடிவதற்குக் கல்வியின் வழிவந்த மனிதர்களே காரணமாகவுள்ளனர். இவ்வகையிற் பச்சிலைப் பள்ளியின் கல்விப் பண்பாட்டு அறுவடையைத் தொடர்ந்து நிலைத்துத் தக்கவைப்பது தொடர்பிற் காணப்படும் பிரதான சவால்களில் முதன்மையானதாக இருப்பது வெளிநாடு நோக்கிய புலப்பெயர்வு ஆகும். கற்றுத்தேறிய பலர் இப்போது வெளிநாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்து சென்றிருப்பதால் அவர்களின் வழி இச்சமூகம் எதிர்பார்த்த எதனையுமே பெறமுடிய வில்லை.

அதனைவிடக் கற்றவர்களிற் பலர் இப்போது இப்பிரதேசத்தை வாழ்விடமாகக் கொள்ளாதநிலையிற் கல்வியின் வளர்ச்சியே அவர்களை அன்னியப்படுத்தியதற்குக் காரணமாக இருந்துள்ளது எனவும் வாதிட முடிகிறது. பச்சிலைப்பள்ளிக் கல்விப் பண்பாட்டில் இருந்த பிரதேச நகர்வு ஒரு பாரிய தாக்கம் என்பதனையும்; வளர்ச்சியின் நலனை இப்பிரதேசம் பெற்று அந்தப் பாதையில் சாதிக்காது போனமைக்கும் இதுவே காரணம் எனவும் கொள்ளமுடியும்.

வடபுலத்திற் கல்வி முதன்மைபெற்ற வடமராட்சிப் பிரதேசத்தின் சிறப்பு; அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் தமது தொழிலுக்குச் செல்லினும் மாலை வீடு திரும்புவதும்; அப்பகுதியில் உள்ள பாடசாலைகள், கல்வி நிலையங்களை வளப்படுத்தி மண்ணை விட்டகலாத தன்மையுமே காரணங்களாகக் கொள்ளமுடியும். இந்த வாய்ப்புப் பளையில் இல்லாதது ஒரு பெரும் பண்பாட்டுக் குறையாகவேயுள்ளது. வளர்ச்சிபெற்ற பலரும் மிக விரைவில் இப்பிரதேசத்திலிருந்து நகர்ந்துவிடுவதும், மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கை யில் மட்டுமே தங்கியிருப்பதும் மெய்யான அடைவைப் பெறுபேறாகக் காட்டமுடியவில்லை. 13 பாடசாலைகள் இயங்கும் இக்கோட்டத்தில் உயர்தர பாடசாலையாக ஒரே ஒரு பாடசாலையே செயற்படுகிறது. இதனை விடுத்து Ic தரப் பாடசாலைகள் படிப்படியாக தரமுயர்த்திக் கொள்ளப்படுவது அவசியமாகும். கிளாலியிலோ, கோவில் வயலிலோ உயர்தரம் கற்கவரும் ஒருவர் எவ்வளவு தூரம் ஒரு விருப்பக் கல்வியைப் பெறமுடியும் என்பது கேள்விக்குரியதாகவேயுள்ளது. இயக்கச்சி பாடசாலையை உயர்நிலைப் பாடசாலையாகத் தர முயர்த்தலினூடாக இந்தப் பரம்பலை அதிகரித்துக்கொள்ள சாத்தியங்கள் காணப்படு கின்றன.

மூளை உழைப்பாளரை நிர்ணயிக்கும் மற்றுமொரு கற்றல் முறையான முறைசாராக் கல்விமூலங்களான தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகள், தொழிற்பயிற்சி அதிகாரசபை, தேசிய தொழிற் பயிலுநர்சபை போன்றன ஒரு உபசெயலகத்தையேனும் நிறுவவில்லை என்பது மற்றொரு குறைபாடாகவுள்ளது. மூளை உழைப்பாளர் வகுப்பில் உள்ளடங்கும் தேர்ச்சித்திறன்மிக்க, கைத்திறன் கைத்தொழி லாளர் உருவாவதற்கான வாய்ப்புக்களும் குறைவாக உள்ளதுடன்; தகவல் தொழில்நுட்பம், சிங்களம், ஆங்கிலம் போன்ற மொழியறிவு கணினிக் கற்கை போன்றவற்றுக்கும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாய்ப்பு களே காணப்படுகின்றன. இவ்வகையிற் கற்றலுக்கான புறச்சூழல் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலையில் உள்வாரியாகக் கற்றோரது குடிப் பெயர்வு பாரிய தாக்கத்தினை உண்டுபண்ணியுள்ளது. வருமான மேம்பாடு பெறும் குடும்பமொன்று நகர்புறம் நாடுதல் என்பது பொதுவானதாயினும், பச்சிலைப்பள்ளியிற் படித்த மனிதக் காரணி திருமணபந்தம் காரணமாகப் பிரதேசத்தை விட்டுபோகும் நிலையே அதிகளவில் இடம்பெற்றிருக்கிறது.

உள்ளூரில் உள்ள கிராமியச் சூழலில் வாழ்ந்த பலர் தமது அடுத்த தெரிவாக நகர்ப்புறம் செல்லும்போது தமது தகுதிநிலை குறித்த எண்ணப்பாடு காரணமாகக் கிராமத்துக்குத் திரும்பிவரமுடியாது போய் விடுகிறது. இவ்வகையிற் கல்விப்பண்பாட்டின்மீது அதிகம் செல்வாக்குச் செலுத்தும் மனித காரணியை எமது தாயகத்திலேயே தங்கியிருக்கத் தூண்டுவதனூடாகக் கிராமிய முன்னேற்றம் பகிர்வு செய்யப்படும்.

 \diamond \diamond

கற்றுயிர்க்கு முற்றுப்புள்ளி

தவராசா வணிதா பெரியபளை

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தின் இளம் படைப்பாளியான இவர், 2011 ஆம் ஆண்டின் கலாசார அமைச்சின் சிரேஷ்ட பிரிவில் இடம்பெற்ற கவிதைப் போட்டியில் தேசிய மட்டத்தில் இரண்டாம் இடம் பெற்றுக் கொண்டவர். இவ் இளம் எழுத்தாளருக்குக் களம் அமைப்பதில் பசுந்துளிர் பெருமைகொள்கின்றது.

சீதைந்து கீடக்கின்றதே சீத்தீரச் சீதலமொன் <u>ற</u>ு அணைந்து போகப் போகிறது ஆவி; பறவை தேய்கிறது. வெடிக்கிறது இதயப்பை! வேரில்லாக் கிளை மீ தமர்ந்து துடிக்கிறது பாரங்கே துன்ப நிலா உயிர ணுக்கள் மரணத்தைத் தூதுவிட்டு மனப்புறா வசித் திருக்கும் தருணத்தில் பொய்ப் போர்வை தழுவுவதை என் சொல்ல மரணத்திரை கலந்து மாயப்பூ பூத்ததினால் சாயத்திரை ஒன்று சலவைக்குப் போகிறது அசைவில்லா ஆவிக்கு அழைப்போலை வந்ததனால் கண் ணுறங்கும் வேளையினில் கலையாத என் கோலமதை என் னுறக்கம் கலையாமல் ஏற்றமின்றிப் பதறாமல் உன் கணக்கு/முடிந்தவுடன் உயிர் எடுத்து நீ போ.

-24-Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

பளையின் பூர்வீகக் குடிகள் ஒரு முன்னிலை ஆய்வு

திரு. இ. கோகுலராகவன் புலோப்பளை மேற்கு.

புத்தூர் இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையின் அதிபரான இவர், பிரதேசத்தின் முன்னணி எழுத்தாளரும், சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியருமாவார். அம்பலம் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர்களுள் ஒருவரும், நடுகை சஞ்சிகையின் ஆசிரியருமாவார். அண்மைக் காலங்களில் ஆவணப்படுத்தல் தொடர்பாக கருத்துக்களை விமர்சன ரீதியாக முன்வைப்பதை பெரிதும் விரும்புகிறார்.

எந்தவித வரலாற்று ரீதியான ஆதாரமும் இன்றி எமது பிரதேச பூர்வீகக் குடிகள்பற்றி எழுதுவது மிகவும் சிக்கலான விடயமாகவே தோன்றுகின்றது. எமது முன்னோர்கள் வரலாற்றைப் பதிவு செய்து வைப்பதை வழக்கமாகவே கொள்ளவில்லை. அதற்கான வசதிகளும் அவர்கள் காலத்தில் இல்லை. இருப்பினும் இனிவரும் எமது சந்ததிக்கு ஒரு வரலாற்றுத் தேடல் தொடர்பான ஆராய்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற் காகவே இக்கட்டுரை எழுதப்படுகின்றது. இக்கட்டுரை முடிவல்ல. இன்னும் வரலாறு தேடப்பட வேண்டியதாகவே இருக்கின்றது.

பளையின் பூர்வீகக் குடிகள் தற்போது வாழ்வோரின் முன்னோர் கள்தான் என்ற விடையில் எனக்குத் திருப்தியில்லை. மற்றைய கிராமங்கள், நகரங்களுடன் ஒப்பிடும்போது பளையிற் சனத்தொகை அடர்த்தி குறைந்ததாகவே இருந்துவந்துள்ளது. 2006 இடப் பெயர்வுக்குமுன் 13000 எண்ணிக்கையான மக்களே வசித்துள்ளனர். எப்படிப் பார்த்தாலும் சராசரி ஒரு குடும்பம் 2 ஏக்கர் காணிக்குள் வசித்து வருகின்றனர். இரவில் விளக்கு வெளிச்சங்களை உடனுக்குடன் காணமுடியாது. தொலைவினிலேயே காணமுடியும். ஒரு கிராமத்துக்கும் மறு கிராமத்துக்கும் கிட்டத்தட்ட 3 km இடைவெளி சனம் இல்லாது இருக்கக் காணலாம்.

எனவே, கிட்டத்தட்ட ஒரு 1000 வருடங்களை முன்நோக்கினாற் பளையின் சனத்தொகை கிட்டத்தட்ட 250இற்குக் குறைவாகவே அமைய வாய்ப்புண்டு. இது ஒரு 25, 30 குடும்பங்களைக் கொண்டதாக அமையலாம்.

இன்றைய நிலையிற் பளையில், பல்வேறு சமூக மக்கள் வசித்து வருகின்றனர். அவரவர்க்குரிய பிரதேசங்களில் இருந்து வருகின்றனர். இப்பிரதேசங்களின் நிலவுகைக்குரிய வரையறையை முற்றுமுழுதாக முடிவு செய்யமுடியவில்லை. ஆனால், இச்சமூக அமைப்புக்களின் மொத்தத் தொகையை வைத்து நாம் ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியும்.

சப்புமல் குமரயா என்ற செண்பகப் பெருமாள் படையெடுப்புடன் பல சிங்கள மக்கள் அரசனின் படைகளுடன், படையினரின் குடும்பங்களுடன் வருகை தந்ததாகவும், படையெடுப்பு முடிந்தபின் அவர்கள் இப்பிரதேசங்களிற் குடியேறியதாகவும் அறிய முடியும். அவர்களே கோவியர் கோவியாஸ் (சிங்களம்) - வெள்ளாமை செய்பவர் (தமிழ்); தனக்காரர் (தனம் (சிங்களம்) - புல் (தமிழ்) 'தனக்காரர் அரசனின் குதிரைகளுக்குப் புல்வெட்டிக் கொடுப்பவர்கள்.'

மற்றும் நளவர். இவர்கள் சிங்கள வம்சாவளியினராவர். எனவே இம்மூன்றும் எமது பூர்வீகக் குடிகள் இல்லை என்ற முடிபுக்கு வரலாம்.²

மற்றைய சமூக அமைப்பில் நோக்கும்போது வெள்ளாளர் என்று அழைக்கப்பட்ட மேட்டுக்குடி வகுப்பினர். சமூகக் கட்டுமானத்தை நாகரிகவளர்ச்சி தோன்றிய காலத்தில் உருவாக்கி இருப்பதாகத் தோன்று கின்றது. இவர்கள் இதில் ஏதேச்சதிகாரத்துடன் செயற்பட்டதாகவே காணமுடியும். ஏனெனில் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் அடிமை - குடிமை என்ற நிலைமை காணப்பட்டது. அல்லது பேணப்பட்டது.

ஒவ்வொரு வெள்ளாளர் வசித்த பகுதியிலும், கிராமங்களிலும் நிலபுலம்கொண்ட வெள்ளாளர் தமக்குத் தேவையான அடிமை -குடிமைகளைக் குடியமர்த்திக் கொண்டனர். இதனை நாம் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற் காணப்படும் அடிமை குடிமைகளின் எண்ணிக்கை வளர்ச்சியுறாது இருப்பதை வைத்து முடிவு செய்யலாம்.

இந்தத் தர்க்கத்தை வைத்துக்கொண்டு வெள்ளாளன் ஆகிய மேட்டுக்குடியினரும் இப்பிரதேசங்களின் குடியேற்றவாசியாகவே கொள்ளமுடியும். யார் குடியேற்றம் செய்தார்கள் என்ற கேள்விக்குக் விடை காண்பது கடினமாகவே உள்ளது. அரசர்களின் பணியாகவே அமையலாம். ஆகவே (எல்லோரும்) மேலே கூறப்பட்டவர்கள் கொண்டு வரப்பட்டவர்களேதான். கி.பி. 1365 இல் விஜய நகரச் சக்கரவர்த்தியின் மந்திரி கம்பண்ண உடையார் என்னும் நாயக்கன் மதுரையை அரசாண்ட முகமதிய அரசர்களை வென்று பாண்டிய நாட்டுக்கு அரசன் ஆயினான். பாண்டிய அரசரிற் குறுநில அரசர்கள் அவனுக்குத் திறையைச் செலுத்தி வந்தவர்கள். யுத்தம் நேரிடும்போது தமிழ் அதிகாரிகள் தனக்கு விரோதமாகச் செயற்படலாம் என்று சந்தேகம் கொண்ட கம்பண்ணா நாயக்கன் தமிழ் அதிகாரிகளையும் தலையாரிகளையும் நீக்கிவிட்டுத் தெலுங்குப் பாளையக்காரர்களை நியமித்தான். பதவி இழந்த வேளாண் தலைவர்கள் தமது அடிமை குடிமைகளுடன் இலங்கைக்கு வந்தார்கள். இலங்கை அரசன் அவர்களை யாழ்ப்பாணத்திலே குடியேற்றினான். அவர்களின் விபரம் வருமாறு:

- பாண்டி நாட்டுப் பொன்பற்றியூர் வேளாளன் மழவனும் தம்பிறம் மைத்துனன் செண்பக மழவனும் திருநெல்வேலியிலும்
- 2. காவிரியூர் புறவழந்திதேவன் மகன் நரசிங்கதேவன் மயிலிட்டியிலும்
- 3. வாவிக்காக வேளாளன் செண்பகமாப்பாணனும், காயில் நகர் வேளாளன் பூப்பண்ணணும், கனகராயன் செடா தெல்லிப்பழை யிலும்
- கோவலூர் வேளாளன் பேராயிரமுடையான், இணுவிலிலும், கச்சூர் வேளாளனாகிய நீலகண்டனும், அவன் சகோதரர் நால்வரும் பச்சிலைப்பள்ளியிலும்
- 5. சிக்கமாநகர் வேளாளனாகிய கனகமழவனும் அவன் துணைவர் நால்வரும் புலோலியிலும்
- 6. கூபகாட்டு வேளாளன் கூபகராஜேந்திரனும் புண்ணிய பூபாலனும் தொல்புரத்திலும்
- 7. புத்தூர் வேளாளன் தேவராஜேந்திரன் கோயிலாக்கண்டியிலும்
- 8. மண்ணாடு கொண்ட முதலி இருபாலையிலும்
- 9. சேயூர் தனிநாயகம் நெடுந்தீவிலும் குடியேறினர்.

இத்தலைவர்கள் தமது தேசங்களிற் பெருஞ்சிறப்புடன் வாழ்ந்தவர்கள். இலங்கையை ஆண்ட அரசர் இவர்களைக் குடியேற்ற உதவி ஆதரித்தனர். [‡]

இக்குடியிருப்புக்கள் அமைக்கப்பட முன்னர் பளையின் குடிகள் யார் என்பதை நாம் ஆராயவேண்டியுள்ளது. இங்கு ஒரு மக்கள் கூட்டம் வசித்ததாகவே அறியமுடிகின்றது. இது பெருங்கற்காலக் கட்டத்தை அண்டியதாகவே அமைகின்றது. இக்காலம் தொடக்கம் பளையிற் பெரும்பகுதியில் இம்மக்கள் கூட்டம் வசித்தது என்பதைப் பல்வேறு நிலைகளின் மூலம் உணர முடியும்.

மேலும் இம்மக்கள் கூட்டம் மேட்டுக் குடியினரால் "பறையர்" என அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் வள்ளுவர் குலம் என நாம் அடையாளம் கொள்வது பொருத்தமானதாகும். திருக்குறளை எழுதிய திருவள்ளுவர் பெருமான் நெசவுத் தொழிலை மேற்கொண்டு வந்தார். கி.பி. 2000 வருடங்களுக்குமுன் நெசவுத் தொழிலைச் செய்து வந்தவர்கள் பறையர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. அக்காலத்தில் இவர்கள் இப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டிருப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. வேறொரு சமூகக் குழுமமாக இருந்திருக்கலாம். எனவே, வள்ளுவர் பரம்பரை யினராக இம்மக்கள் கூட்டம் இருப்பதால், தற்காலத்தில் இவர்களுக்குரிய கௌரவம் வழங்கப்படுவதற்காக இவர்கள் வள்ளுவர் குலம் என அழைக்கப்படுகின்றார்கள். மேட்டுக்குடி மக்கள் இங்கு குடியேற வரும்போது இவர்கள் குறித்த அளவிற் புலோப்பளை, அல்லிப்பளை, இயக்கச்சி, இத்தாவில், முகமாலை ஆகிய கிராமங்களில் வசித்து இருக்கின்றனர்.

இவர்கள் மேட்டுக்குடி மக்களால் ஒதுக்கப்பட்டனர். ஆனால், இச்சமூகம் இங்கு நீண்டகாலமாகவே வாழ்ந்துவந்தனர். துரதிர்ஷ்ட வசமாக இவர்களை அடையாளம் காணப்பட்ட முறை தவறானதாக அமைந்துவிட்டது. ஏனெனில், இவர்கள்தான் இப்பகுதியின் பூர்வீகக் குடிகள் ஆவர். இவர்கள் பெருங்கற்காலக் கட்டத்தில் அதாவது 30,000 வருடங்களின்முன் தொடர்ந்து இப்பகுதியில் வசித்து இருக்க முடியும்.

இவர்களது தொழில் பிரதானமாக வேட்டையாக அமைந்தது. வேட்டையிற் கிடைக்கும் உணவுதவிர; வேட்டையிற் கிடைக்கும் தோலினைப் பதப்படுத்தித் தோல்பதனிடும் தொழிலினையும் மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர். மேளங்களைத் தயாரித்தனர். பறை அடிப்பதைத் தொழிலாகக் கொண்டனர். தமது "வல்லியக்கன்" என்ற கடவுளைத் திருப்திப்படுத்த விழாக்களை நடாத்தினர். அங்கு பறை அடித்து சோமபானம் பருகிக்கொண்டனர். இதனால் இம்மக்கள் கூட்டம்"பறையர்" என அழைக்கப்பட்டனர்.

'வேட்டையாடப் பளையிற் காடுகள் இருந்தனவா?' என்ற கேள்வி எழுகின்றது. பளையில் இப்பொழுது இருக்கும் பல தென்னந் தோப்புக்கள் ஆரம்பகாலத்தில் காடுகளாகவே இருந்தன. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின்போதே காடழிக்கப்பட்டு இவை தோப்புக்களாக மாற்றப் பட்டன. பலதோப்புக்கள் ஆங்கிலேயருக்குச் சொந்தமாக இருந்து பின்னர் மிஷனரிக்கும் தனியாருக்கும் மாற்றப்பட்டன. எனவே, இம்மக்களுக்கு வேட்டை இலகுவான தொழிலாக இருந்தது. பளையில் 1970க்கு முன்னர் காட்டுமாடுகள் இருந்தன. அவை வேட்டையாடப் பட்டதால் அழிந்து போய்விட்டதாக அறியமுடிகின்றது.

ஆரம்பகாலத்தில் எமது பிரதேசங்களில் வாழ்ந்தவர்கள் இயக்கர், நாகர் என்பதை நாம் அறிவோம். நாகர் நாக வழிபாட்டை உடையவர்கள். பளையில் நாக வழிபாடு இடம்பெற்றதற்கு நாகம் சார் அடையாளம் கொண்ட கோயில்கள் இருக்கவில்லை. எனவே, இம் மக்கள் நாகர்களாக இருக்கமுடியாது. அதனால் இவர்கள் இயக்கர் பரம்பரையாகவே இருக்கமுடியும். பளையில் இயக்கச்சி என்ற இடம் இயக்கர்கள் வாழ்ந்த இடமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இயக்கச்சியில் வள்ளுவர் குல மக்களால் வணங்கப்பட்ட வல்லியக்கன் கோயில் ஒன்று காணப்பட்டதாகவும் அறியமுடிகின்றது. இப்போது அக்கோயில் அங்கு இருப்பதைக் காணமுடியவில்லை. ஏதாவது புதிய கோயிலாக மாற்றம் அடைந்து இருக்கலாம்.

எனவே, பளையில் வாழ்ந்த வள்ளுவர் குல மக்கள் இயக்கர் பரம்பரையாக இருக்கமுடிகின்றது. ஆனால் காலப் போக்கில் இந்தப் பூர்வீகக் குடிமக்கள்; பல்வேறு திக்குகளிலும் இருந்து பளையை நோக்கிக் குடிப்பெருக்கம் நிகழ, அவர்களது இயல்பு வாழ்க்கை பாதிப்புற, பளையைவிட்டு நகரத் தொடங்கிவிட்டனர். ஏனெனில் இவர்களது சந்ததி என்று தற்பொழுது யாரும் இருப்பதை உணர முடியவில்லை.

இவர்கள் தமது நிலபுலன்களைப் புதிதாகக் குடியேறியவர் களிடம் மிகக் குறைவான விலைக்குக் கிரயம் பண்ணிக்கொண்டார் கள். மிகவும் வறியநிலையே இதற்குக் காரணமாக இருந்தது எனலாம். இவர்களது அன்றாட சீவியம், கடினமானதாக இருந்தது. நாளடைவில் தமது சொந்த நிலங்களிலேயே இவர்கள் அடிமையாக வாழ்ந்துள்ளனர். அது முடியாமற்போக அங்கிருந்து புறப்பட்டு வேறு திக்குகளிற்குப் போய்விட்டனர்.

பளையில் ஏனைய பிரதேசங்களுடன் ஒப்பிடுகையிற் புலோப்பளை, அழ்ந்திரைந்து அதிக்கு முறிக்குறையக் காணிகள் வள்ளுவர் குல மக்களிடம் பெறப்பட்ட காணிகளாகவே உள்ளன. இதனைப் பழைய காணி உறுதிகளில் இருந்து பெறப்பட முடிகின்றது. இக் காணிகளின் பெயர்கள் பூதன் வளவு, வாகுதேவன் வளவு, சின்னான் வளவு என்ற பலவகைப் பெயர்களால் அழைக்கப்படுவதை நான் வாசித்திருக்கிறேன். இப்பெயர்கள் வள்ளுவர் இன மக்களின் பெயர்களின் சாயல்களில் இருக்கின்றன.

இக் காணிகளிற் பல எமது பரம்பரையால் வாங்கப்பட்ட தாலேயே இத்தகவலைப் பெறமுடிந்தது. இம் மக்கள் தமது காணி களினைப் பரப்பு வெறும் ஐந்து ரூபாவுக்கோ, பத்து ரூபாவுக்கோ விற்றிருப்பதையும் எமது முன்னோர்களின் உரையாடல்மூலம் அறிய முடிந்துள்ளது. இது மிகக் குறைந்த கிரயப் பெறுமதியாகும். இம் மக்கள் தாம் ஏமாற்றப்படுவதை உணர்ந்தனரா? இல்லையா என்பது வேதனையாகும்.

பழைய சில காணிகளிற் காணப்பட்ட பல தென்னைகளில் மிக உயரமானவை "பறையற்றை தென்னை"என அழைக்கப்பட்டன. எனவே இவை வள்ளுவ குல மக்களால் நாட்டப்பட்டவை. இதில் ஐயம் எதுவுமில்லை. இவை நூறாண்டுக்குள் பழைமை வாய்ந்தவை. எனவே மிக அண்மைக்காலம் வரை இம்மக்கள் இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்துள்ள னர்.

வள்ளுவர் குல மக்களது புலப்பெயர்வு வார் வட்டன் தெரு எனும் பாதையூடாக வன்னி நோக்கி அல்லது தென்மராட்சி நோக்கி நிகழ்ந்திருக்க முடியும்.

வார்வட்டன் தெரு என்பது ஆனையிறவையும், தென்மராட்சி சாவகச்சேரியையும், கச்சாய், கெற்பேலி, கிளாலி, அல்லிப்பளை ஊடாக இணைக்கும் மிகப்பழைமையான பாதையாகும். இது மணற் பாதையாகும். இதனூடாகப் பல முக்கிய பயணங்கள் நிகழ்ந்தன. A9 என்ற பாதை வரமுன்பு இப்பாதையே பிரபல்யம் பெற்றிருந்தது.

வார்வட்டன் தெரு என்ற பெயர் எமது காணிகளில் எல்லையைக்குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட பெயராகும்.

இப்பெயர் இவ்வீதிக்கு வரக்காரணம் இப்பாதையூடாகக் கடிதப் போக்குவரத்து நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றது. அரசர்கள் காலம், அன்னியர் ஆட்சிக் காலங்களில் இது நிகழ்த்திருக்கமுடியும். கடிதப் போக்குவரத்து "வார் ஓட்டம்" என அழைக்கப்பட்டது. இதனால் இவ்வீதி "வார் ஓட்டத் தெரு" என அழைக்கப்பட்டுப் பின்னர் மருவி வார் வட்டன் தெருவாகிவிட்டது.

கொக்கட்டி வெளி வயல் நிலத்திற்கு அண்மித்ததாக உள்ள நாவல் மரம் மிக நீண்டகாலமாகத் "தபால் மரத்தடி" என அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதாவது வன்னியில் இருந்து கடிதம் கொண்டுவரும் ஒருவர் இம்மரத்தடியிற் காத்திருந்து யாழ்ப்பாணத்தி லிருந்து வருபவரிடம் கடிதத்தைக் கையளிப்பார்.

மரதன் ஓட்டம் உருவாவதற்குக் காரணமாக அமைவது இந்த "வார் ஓட்டம்" என்ற தபால் கொடுக்கும் முறையே என்பதை நாம் அறிவோம்.

இத்தெரு மக்கள் அகல்வுக்கும் உள்வருதலுக்கும் பிரதான பாதையாக அமைந்துவிட்டது. ஏனெனில் அல்லிப்பளை இப்பாதையில் உள்ள மிகப் பழைய கிராமம். இங்கு மேட்டுக்குடி வெள்ளாளரின் குடி அமர்வு முக்கியமானதாகும்.

இனிப் பளைப்பிரதேசத்திற் குடிபெயர்ந்து வந்ததாகக் கருதப்பட வேண்டிய வெள்ளாளரின் பூர்வீகம் யாதென அறிய வேண்டி யுள்ளது. (ஏற்கனவே குறிப்பிடவும் பட்டுள்ளது)

ஏற்கனவே இவர்கள் பளையில் வசித்தனரா? அல்லது குடி பெயர்ந்து வந்தனரா என்பது ஆராயப்படவேண்டியதாகும். ஆனாலும் கூட அல்லிப்பளையில் வசித்த பல வெள்ளாள மக்கள் எழுதுமட்டுவாள் களிக்கரையில் இருந்து வந்ததாக அறியமுடிகின்றது. கதிர்காமர் என அழைக்கப்பட்ட எனது பூட்டன் எழுது மட்டுவாளைச் சேர்ந்தவர். அங்கிருந்து வந்து இங்கே பல காணிகளை வள்ளுவர் குல மக்களிடம் வாங்கி இருக்கின்றார். பின் தன் பரம்பரைக்கு வழங்கியும் இருக்கின்றார்.

இவர்போல பலர் எழுதுமட்டுவாளை அடியாகக் கொண்ட வர்கள். இவர்கள் எவரும் பணக்காரர்களாக வாழ்ந்தவர்கள் என்று கூற முடியவில்லை. விவசாயம் செய்வதற்காகவே பளை நோக்கி வந்துள்ளனர். மேலுட்கு by பனையில் und இன்னாலை வடமராட்சியைப் noolaham.org | aavanaham.org பரம்பரை அடியாகக்கொண்ட மக்களும் வசித்துவந்திருக்கின்றனர். பண்டிதர் சச்சிதானந்தன் துன்னாலையை ஒரு அரச பரம்பரை தொடர்புள்ள பிரதேசமாக வரையறை செய்கின்றார். இப்பகுதி மக்கள் அரசனின் படைத்தளபதிகளாக இருந்ததாக அவர் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே, பளையில் அரசனிடம் இருந்த காணிகள் படைத்தளபதி களுக்குத் தானமாக வழங்கப்பட்டிருக்க முடியும். அவற்றைப் படைத்தளபதிகள் தமது உறவினர்களுக்கு வழங்கிக் குடியமர்த்தியிருக்க வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது. இதேபோன்று நாகர்கோவிற் குடியிருப்பு, செம்பியன்பற்றுப் பிரதேசங்களுக்கும் பளைக்கும் நிறைய தொடர்பு இன்னும் இருக்கின்றது. இப்பகுதி மக்களும் பளையை நோக்கிக் குடிபெயர்ந்து குடியமர்ந்ததாகவும் கொள்ளமுடியும்.

முடிவுரை

பளையிற் பூர்வீகமாக வாழ்ந்த மக்கள் இயக்கர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள். நாகரிக வளர்ச்சி இல்லாத காரணத்தினால் "பறையர்" என அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். தவிர, அவர்கள் கீழ் வகுப்பினர் கிடையாது. ஏனைய மக்களின் அழுத்தங்கள் - அச்சங்கள் காரணமாக அவர்கள் பளையை விட்டுப் புலம் பெயர்ந்ததாகக் கருதமுடிகின்றது.

பளையில் மேட்டுக்குடிவர்க்கம் ஏனைய வட இலங்கையில் இருந்து பளையிற் குடியேறியவர்கள் என்பதைத் தொண்ணூறு வீதம் ஏற்க வேண்டியுள்ளது. இவர்கள் வசிக்கும் காணிகள் எவையும் இவர்களது பூர்வீகக் காணி கிடையாது.

பூர்வீகக் காணி இன்றியும் இவர்கள் பளையில் வசித்திருக்க லாம். ஆனால் இவர்களது பரம்பரை அடி; வேறு பிரதேசத்தில் இருப்பது சந்தேகத்தை உருவாக்குகின்றது.

> என்னை சந்தித்த ஒரு வள்ளுவர் குல மகன் சொன்னார். "பார்ப்பார் குலத்திலும் பறையர் குலம் மேலானது கேட்பார் புத்தி கேட்டு கீழ்ச்சாதியானது"

அவரது குற்றச்சாட்டு வெள்ளாளரை நோக்கியதாவே இருந்தது.
முந்திய நாட்களில் விசேட தினங்களை ஊருக்கு அறிவிப்பதற்காக
வள்ளுவர் குல மக்களே தமது பறையுடன் புறப்பட்டதாக அவர்
குறிப்பிட்டார். பிராமணர் வருகையுடன் இவை மாற்றம் உற்றதாக
அவர் மேலும் குறிப்பிட்டார்.

வள்ளுவர் குல மக்கள் கண்ணகி வழிபாட்டுடன் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள். ஏனெனில் கண்ணகி மதுரையை எரிக்கும்போது "பறையர் தெருவை" விட்டுத் தீர்ப்பிடிக்கச் சாபமிடுகின்றாள்.² இதிலிருந்து வள்ளுவர் குல மக்களின் முக்கியத்துவத்தை நாம் உணரலாம்.

மேலும், அம்மாள் வருத்தம் வள்ளுவர் குல மக்களுக்கு வராமற் கண்ணகி காப்பாற்றுவதாகவும் ஐதீகக் கதை உண்டு. இதில் எவ்வளவு உண்மை உண்டு என்பது தெரியவில்லை. ஆனாலும் பறையின்மூலம் ஏற்படும் அதிர்வின்மூலம் நோய்க்கிருமிகள் இவர்களை நெருங்காது இருக்கும் வாய்ப்பும் உண்டு.

தற்பொழுது இத்தாவில் முகமாலைப் பகுதியில் வாழும் வள்ளுவர் குல மக்கள் பளைக்குப் பூர்வீகமான மக்கள் என்பதிலும் பொருத்தப்பாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இவர்கள் தென்மராட் சியில் இருந்து பளைக்கு வந்தவர்களாகவே அடையாளம் காண முடிகின்றது.

ஆனாலும் பளையில் உள்ள ஆலயங்கள் உட்பட அவற்றின் பொங்கல், பூசைகளுக்குப் பறை வாசித்த கதிரன் என்கின்ற வள்ளுவர் குல முதியவர் நீண்ட பாரம்பரிய உரையாடலை மேற்கொள்பவராக காணப்பட்டார். பிறப்பால் சைவ சமயத்தையுடைய அவர் பின்னாளில் கிறிஸ்தவராக மாறி விட்டிருந்தார். எமது பிரதேசத்தின் விசேட தினங்களினைப் பற்றிய தெளிவுடையவராக இருந்தார். இக்கட்டுரை எழுதும் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்ட நிலையில் அவரது இருப்பு முடிவுற்று விட்டது. இல்லையெனிற் சில தகவல்களை அவரிடம் பெற்றிருக்க முடியும். எவ்வாறாயினும் இம்மக்களது இருப்புப் பளையில் நிரந்தரத் தன்மை அற்றதாகவும், அடையாளத்தை இழந்ததாகவும் அமைந்து விட்டமை வருந்தத்தக்க விடயமாகவே தோன்றுகின்றது.

எனவே, இக்கட்டுரையை நான் எழுதியதன் நோக்கம் வரலாறும், பழைய கதைகளும் எனக்குச் சுவாரசியமானவை என்பதால் மட்டுமே. ஒரு சுமூகக் குழுமத்தை அதன் பூர்வீகத்தைத் தேடி அறிவதில் உள்ள ஈடுபாடும் ஆனந்தமானது. இக்கட்டுரை ஒரு முடிவைத்தேடித் தருமா? இது வாசகர்களின் முடிவு. மேலும் யாரையும் குறைசொல்வதும் நோக்கமல்ல என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள். எமது பூர்வீக வரலாற்றைத் தேடுவது எமது கடமையாகும்.

உசாத்துணைகள்

- 1. இணையம் : History of Pallai
- 2. இராசநாயகம் C. யாழ்ப்பாண சரித்திரம், பக்கம் 86
- 3. அருட்திரு பென்ஜமின் ஜெயராசா: பஞ்சமரும் சமூகத் தொடர்புகளும் - பக்கம் 19
- 4. இராசநாயகம், C யாழ்ப்பாண சரித்திரம்: பக்கம் 70, 71
- 5. மேலது பக்கம் 4, 5
- 6. மேலது பக்கம் 4, 5
- 7. பொன்னம்பலம் இரகுபதி: வல்லியக்கனும் வல்லிபுரநாதனும் பக்கம் -21
- 8. சச்சிதானந்தன் சி. பண்டிதர்: யாழ்ப்பாண காவியம் -முன்னுரையில்
- 9. புலியூர்க் கேசிகன் சிலப்பதிகாரம்: பக்கம்.68

+++

மீள்குடியேற்றத்திற்குப் பின்னரான பச்சிலைப்பள்ளி மக்களின் சமூகநிலை

செல்வி ஜெசிந்தா இயக்கச்சி

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செலயகத்தின் பட்டதாரிப் பயிலுனரான இவர் ஒரு சமூகவியல் பட்டதாரி ஆவார். பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத் தீன் இளம் படைப்பாளிகளில் ஒருவர். இவரின் சமூகநிலைப் பார்வையை பசுந்துளிர் ஊடாக வெளிக்கொணர்வதில் பெருமகிழ் வடைகின்றோம்.

இந்து சமுத்திரத்தின் நித்திலம் என வர்ணிக்கப்படுகின்ற இலங்கையின் வட பகுதியிற் கிளிநொச்சி மாவட்டச் செயலகர் பிரிவுகளில் ஒன்றாகப் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச செயலகர் பிரிவானது அமைந்துள்ளது. இப்பிரதேசமானது கிட்டத்தட்ட 167.7 சதுர கிலோ மீற்றரை உள்ளடக்கியுள்ளது. யாழ். மாவட்டத் தேர்தல் தொகுதிக்கு உட்பட்ட பச்சிலைப்பள்ளியின் எல்லைகளாக வடக்கே வடமராட்சி கிழக்கு யாழ். மாவட்டத்தையும், கிழக்கே வடமராட்சி கிழக்கு கண்டாவளைப் பிரதேச செயலகர் பிரிவினையும்; தெற்கே கிளாலிக் கடற்கரையும் மேற்கே எழுதுமட்டுவாள் பிரதேசத்தையும் கொண்டு அமைந்துள்ளது. தற்போதுவரை மீளக்குடியமர்ந்த மக்களின் எண்ணிக்கை அண்ணளவாக 11,000 ஆகும்.

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் பௌதிகக் கட்டமைப்பை நோக்கும்போது சமூகத்தை சூழவுள்ள வளங்கள், இயற்கை அம்சங்கள் முக்கியம் பெறுகின்றன. விவசாயத்திற்கும், பிறகைத்தொழில்களிற்கும் ஏற்றவகையிலே இவை அமைந்துள்ளன. நிலம், நீர்நிலைகள், காலநிலை என்பன மக்களிற்கு ஏதுவாக இருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பிரதேசத்திற் பனைவளமும், தென்னைவளமும் சிறப்பாக இருந்தமை மக்களிற்குப் பெரிதும் நன்மை பயப்பனவாக இருந்தது. ஆனால், மீள்குடியேற்றத்தின் பின்னர் நிலங்களின் நிலை பனை, தென்னை வளங்கள் யுத்தத்தின் பிரதிபலிப்பைக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. சோலைகளாகக் காட்சியளித்த மாமரங்களையும், தென்னைகளையும் மீள்குடியேறிய மக்கள் அவற்றுள் ஒரு பகுதியையே காணமுடிந்தது. பல்வேறுவிதமான விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்த முடியாத காரணங்கள் இவற்றுள் உள்ளன.

மீள்குடியேற்றத்தின் முன்னர் இங்கு சமூகக் கட்டமைப்பானது தமது தேவைகளை ஒரு சமூகத்திலேயோ, அயல் கிராமத்திலேயோ பெற்று வாழ்க்கை நடாத்தக்கூடியதாயிருந்துள்ளது. இவர்கள் வாழ்ந்த சூழ்நிலை அன்று வெளியிடங்களில் இருந்து உதவிகளையோ, பொருட்களையோ பெற்றுக்கொள்வது சிரமமான காலமாகும். மூன்று நேர உணவிலிருந்து, அன்றாட தேவைகள் வரை தம்நிலத்திலேயே பெற்றுக்கொண்டதும் உண்டு. உதாரணமாக: தமது உடைகளை சவர்க்காரம் இல்லாமற் பனம் பழத்தில் தோய்த்து உடுத்திய காலம் இருந்தது போன்ற மறக்கமுடியாத நாட்கள் இருந்தது. கூட்டுக்குடும்ப நிலைக்கு ஒப்பான "ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்" என்ற கோட் பாட்டினடிப் படையிலேயே தமது வாழ்வியலைப் போக்கினார்கள்.

மீள்குடியேற்றத்தின் பின்னர் பச்சிலைப்பள்ளி மக்களின் வாழ்க்கையிலும் சரி, சமூகத்தின் போக்கிலும்சரி மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன.

தனிநபர்கள், குழுக்கள், அரசியல், பொருளாதார, சமூக கலாசார நிறுவனங்களை உள்ளடக்கிய பல்வேறு சேர்க்கைகளின் பிரதிபலிப்பே சமூகம் ஆகும். பெரும்பாலான சமூக அமைப்புக்கள் மொழி, பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் என்பவனவற்றை அடிப்படை யாகக்கொண்டு இயங்குகின்றன, மனிதனை ஒரு சமூக விலங்கெனக் கூறுகின்றார் தத்துவாசிரியரான அரிஸ்டோட்டில்.

சமூகத்தின் உறுதிக்கு நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியும், அதில் உள்ள அங்கத்தவர்களின் செயற்பாடுகளும் இன்றியமையாதது. சமூகக் கட்டமைப்பினைப் பார்க்கும்போது குடும்பம், மதம் என்பன சிறப்பாக இருக்கவேண்டும். குடும்பத்தின் அமைப்புச் சரியாகச் செயற்படா விட்டால் ஒரு நாகரிகத்தின் இருப்பு என்பது கேள்விக் குறியாகிவிடும். தனிமனிதனின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதில் ஒரு குழந்தையின் ஆளுமை விருத்தியிற் குடும்பத்தின் அவசியத்தை உணரமுடிகின்றது.

அதனடிப்படையில் ஒரு குடும்பத்திற் குறிப்பிடத்தக்க செயற்பாடுகளாகச் சமயம் சார்ந்த அனுஷ்டானப் பயிற்சிகள், கல்வி, பொழுதுபோக்கு, விளையாட்டுச் செயற்பாடுகள், விழாக்கள் என்பன அவசியமாகக் கருதப்பட்டாலும், குடும்பத்தால் நடைமுறைப்படுத்தப் படுகின்ற மிக முக்கியமான ஆறு தொழில்களை William F. Ogbum வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார். அவற்றை நோக்கின்,

- 1 மீள்உற்பத்தி
- 2. பாதுகாப்பளித்தல்

- 3. சமூகமயமாக்கல்
- 4. பாலியல் நடத்தைகளைப் பண்பாட்டுக்கு ஏற்ப ஒழுங்கு படுத்தல்
- 5. ஒருவருக்கொருவர் துணையாகவும் அன்பாகவும் இருத்தல்
- 6. சமூகத்திற் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு அந்தஸ்தை வழங்குதல்.

மீள் குடியேற்றத்தின்முன்இருந்த குடும்ப அமைப்பு, கூட்டுக் குடும்ப அமைப்புக்கு ஒப்பானது. குடும்பங்களுக்கு இடையிலான ஒட்டுணர்வு ஒத்துப்போதல். ஆனால் இன்று தனிக்குடித்தனம் கூடுதலாக இருப்பதனைக் காணலாம். தொழில்முறைகள் மாற்றம் பெற்றுள்ளன. விவசாயம், கால்நடைகளை நம்பி வாழ்ந்த மக்கள் இன்று வெளிநாட்டுவேலை வாய்ப்பு, பிரதேசத்தை விட்டு வெளிமாவட்டங் களிற்குச் சென்று மேசன் தொழில், வியாபாரம் போன்ற இன்னோரன்ன தொழில்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள். மீள்குடியேற்றத்திற்கு முன்னர் பச்சிலைப்பள்ளி மக்கள் தத்தமது (இன்று) தொழில்களில் அக்கறையு டன் வழிவழியாகப் பின்பற்றிவந்த நிலை மாற்றம் பெற்றுவிட்டது. பெரும்பாலான கைத்தொழில்கள் அருகி வருவதைக் காணலாம். உதாரணமாக: ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் பன்னத்தொழிலில் ஈடுபடுப வர்கள் இருப்பார்கள். பிளாஸ்ரிக் பாய்களில் உறங்கிய காலம் இன்று, ஆனால் அன்று உடலிற்கு சுவாத்தியத்தைப் பெறக்கூடிய பன்பாய், ஓலைப்பாய் இருந்தது. கதிரைகள், பிரப்பங் கதிரைகள், சமையலறை சென்றாற் பொருட்களைப் போட்டு வைப்பதற்குக் கூட்டப்பெட்டி, அடுக்குப்பெட்டி என்று ஒரு அடுக்கிலே பன்னிரண்டு அளவுகளிற் காணலாம்.

ஒரு காலத்திலே கோயில்களிற் பொங்கல்கள் இடம்பெறும் போது விற்பனை செய்து பணம் சம்பாதிக்கும் தொழிலாக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. மீள் குடியேற்றத்தின் பின்னர் இவற்றைக் காண்பது அரிதாகிவிட்டது. எனினும் தற்போது ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் பன்னத்தில் ஆர்வமுள்ளவர்களை இணைத்து மீண்டும் புத்துயிர் பெறும் செயற்பாடாக மகளிர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தால் இக் கைத் தொழிற் பயிற்சி நடைபெறுகின்றது. எனினும் சுயவருமானம் பெறுவதற்குத் தொடர்ந்து எத்தனை பெண்கள் இத்தொழிலில் ஈடுபடுவார்கள் என்பது கேள்விக்குறியே..?

மீள்குடியேற்றத்தின் பின்னர் சமூக மாற்றங்களினால் முதல் நிலைக் குழுவான குடும்ப உறுப்பினர்களிடையான உறவு நெருக்கம் தளர்வு காண்பதும்; உறுப்பினர்கள் மீதான சமூகநியமங்களும், நெறி முறைகளும் தம்பால் பலவீனப்படுத்தும் குடும்ப நிலைமை சார்ந்ததே இன்றைய அனுபவமாகும். இடம்பெயர்ந்த மக்கள் எல்லோரையும் முகாம்களில் மிகக் குறுகிய இடங்களில் தங்கவைக்கப்பட்டபோது ஒழுக்க நெறிப்பிறழ்வுகள் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதன் தொடர்ச்சியாகக் குடும்பத்திலே இருக்கும் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினை களைப் பெரிதாக்கி அதன் விளைவுகளை எதிர்நோக்க முடிகின்றது. முகாம்களில் இளவயதிலே திருமணம் முடித்தவர்கள். இளவயதில் திருமணம் ஆகாதவர்கள் எனக் கூடிவாழ்தல், பொழுதுபோக்கிற்காக நண்பர்கள் கூட்டம் ஒருபுறம் சேர்க்கை இதனால் எதிர்கால வாழ்க்கைக் காகத் தம்மை முன்னேற்றும் வழிகளில் ஈடுபடாமல் வீண்பொழுதினைப் போக்கி இருந்தனர். இதன் பிரதிபலிப்பாகவே இன்று மீள் குடியேறிய பின்னர் கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள், கைவிடப்பட்ட சிறுவர்கள், முதியோர். இவர்களினால் இன்று சமூகத்திலே குடும்ப ஸ்திரத் தன்மையைக் காண்பது கடினமான விடயமாகும்.

மீள்குடியேற்றத்தின் பின்னர் சமூகத்திலே அதன் வடுக்கள் எத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதனைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஒரு தசாப்தத்திற்குமுன் வெறும் பத்திரிகைச் செய்திகளாக அறிந்த இச் சம்பவங்கள் இன்று எம் கண்முன்னே காட்சிப் பொருள்களாக விரிகின்றன. எமது சமூகத்தவர்களே இவ்வாறான சம்பவங்களுக்கும் ஊனத்திற்கும் உதாரணமாகிப் போய் விட்ட அவலம் எமது அழிவுகளுக்கு நாமே சாட்சிகளாக விளங்குகின்றோம். யுத்த காலத்தில் யுத்த களத்திற்கு வெளியே மக்கள் வாழும் இடங்களில் விதைக்கப்பட்ட கண்ணி வெடிகள், மிதிவெடி களினால் எதிரிகள் முடமாக்கப்பட்டார்களோ இல்லையோ; அதிகளவு அப்பாவிப் பொதுமக்களை முடமாக்குவதை இவ்வெடிபொருட்கள் செவ்வனே செய்து முடிக்கின்றன. இன்றும் கண்ணிவெடிகள் அகற்றப் படாமல் இருக்கின்ற பிரதேசமாக முகமாலைப்பகுதியைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்விபத்துக்களாற் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இன்றைய நிலையில் ஏதோ ஒருவகையிற் செயற்கை உறுப்பு மூலமோ, அன்றி பிறரின் உதவியுடனோ காலம் கழித்துவருகின்றனர். எனினும் முதுமை, தனிமை, வறுமை எனக் காலவோட்டம் மாறுகின்றபோது இவர்களின் நிலை என்னவாக இருக்கும்? இன்று பள்ளிச் சிறுவனாக, பெரியதொரு குடும்பத்தைத் தனித்துத் தாங்கும் ஒரு சாதாரண தொழிலாளியாக விளங்குபவர்களின் எதிர்காலம் என்ன? அரசால், வேறு தனியார் நிறுவனங்களால் வழங்கப்படும் உதவிகள் தொடருமா? -என்ற ஏக்கம் இவர்கள் மத்தியில் தொக்கி நிற்கின்றன. என்றாலும் ஒரு சிலர் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையால் தமது வாழ்நாளை எதிர்கொள்கின்றனர். சிறு நம்பிக்கைக் கீற்று அவர்களிற்கு கைகொடுக்கத்தான் செய்கின்றது. தமது துன்பத்தைப் புன்னகைகள்மூலம் வெற்றிகொள்கின்ற சிலரால் ஏக்கப்பார்வையும், பெருமூச்சும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

என்னதான் மீள்குடியேற்றம், அபிவிருத்தி, சுபீட்சம் என்று எமது நாட்டில் நடைபெற்றாலும் இந்த நீண்டகாலத்துன்பத்திற்கு அவர்களால் விடைதரமுடியுமா? உடைந்த கட்டடங்களைத் திருத்தி, நிமிர்த்திக் கட்டினாலும் இவர்களின் பிரச்சினை நெருக்கடி கொண்டு இருக்காதா? எத்தனை இலட்சங்களைக் கொட்டிக்கொடுப்பினும் அது அவர்களுக்கு தகுந்த நிவாரணமாக இருக்குமா?-என்ற கேள்விகள் மக்கள் மத்தியில் எழுப்பப்படுகின்றன.

இவ்வாறான நிலை ஒரு புறம் இருக்க மீள்குடியேற்றத்தின் முன்னர் மக்கள் சுயதொழில் செய்தும், விவசாயத்திலும் தன்னிறைவு கண்டுள் ளனர். கால்நடைகளை வீட்டிற்கு வீடு வளர்த்தனர். நெற் செய்கையில் ஈடுபட்டனர். உப்பு உற்பத்தியில் மக்களின் பங்கு இருந்தது. ஆனால் மீள்குடியேற்றத்தின் பின்னர் பச்சிலைப்பள்ளியில் கால்நடைகள் குறைவாக உள்ளன. அதனைப் பராமரிக்கும் நபர்களும் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் குறைவு என்றே கூறலாம். நிலவளமும், நீர் வளமும் இருந்தும் விவசாயம் குறைந்தளவே நடைபெறுகின்றது. மீளக் குடியேற்றத்தின் முன்னர் வயல் வெளிகளில் நெற்செய்கை முடிந்தவுடன் சிறுபோகப் பயிர்கள் பயிரிடப்பட்டன. ஆனால் இன்று காண்பது அரிது. ஆனால் மக்களிற்கான உதவிகள் பல வழிகளிலே கிடைக்கின்றன. கமநலச் சேவைகள், அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் என்பன விதை தானியங்கள், கடன் வசதிகள், விவசாய உபகரணங்கள் என்பன வழங்கப்படுகின்றபோதும் மக்களின் ஊக்கமும், உழைப்பும் மந்த நிலை என்றே கூறவேண்டும்.

சிறுவர்கள் என்பவர்கள் 18 வயதிற்கு உட்பட்ட ஆண், பெண் அனைவரும் அடங்குவார்கள். இவர்களின் சகல செயற்பாடுகளுக்கும் முதற் பொறுப்பாளிகள் பாதுகாவலர்களான பெற்றோர்களே. "எந்தக் குழந்தையும் நல்ல குழந்தைதான் மண்ணில் பிறக்கையிலே; அது நல்லவராவதும் தீயவராவதும் அன்னை வளர்ப்பினிலே" என்று கூறுகின்ற பாடல்வரி எமக்குப் புலப்படுத்துகின்றது. பச்சிலைப் பள்ளியிலே 2982 சிறுவர்கள் இருக்கின்றார்கள். இன்றைய சிறுவர்களே எதிர்காலத்தில் நாட்டை ஆளும் தலைவர்கள். இவர்களைக் கண்ணும் கருத்துமாக வளர்த்துக்கொடுக்க வேண்டியது பெற்றோர்களே. இவர்களிற்கு அடுத்தபடியாக ஆசிரியர்களையும், சமூக நிறுவனங் களையும் சாரும். நற்கல்வியுடன் சமூகத்தின் பழக்கவழக்கங்களிற்கு இசைவாகவும் வளர்த்தாளாக்க வேண்டிய பொறுப்பு உள்ளது.

தாய் தந்தையை இழந்தவர்களை தம்மால் வளர்க்க முடியாத பாதுகாவலர்கள், கணவனாற் கைவிடப்பட்டுப் பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்களிற் பிள்ளைகளைச் சிறுவர் இல்லங்களில் தங்கி இருந்து கல்வி கற்பதற்கு ஏற்ற ஒழுங்குகளைச் செய்து கொடுத்தால் சமூகமும், சிறுவர்களும் எதிர்காலத்தில் நற்பிரஜைகளுடைய சமூகமாக முன்னேற்றம் காணும் அளவிற்கு அவர்களின் செயற்பாடுகள் அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. இதனால் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள் எமது பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தில் நடைபெறாமல் தடுக்கமுடியும்.

இன்றைய இளந்தலைமுறையினர் பல்வேறுபட்ட நடத்தைக் கோலங்களைக் கொண்டு உலாவருகின்றனர். மீள்குடியேற்றத்தின் முன்னர் இடைக்கிடையே நடைபெற்ற போர் காரணமாகக் கல்வியைத் தொடர்ந்து கற்பதற்கு இடையூறு இருந்தது. ஆனால், மீள்குடியேறிய பின்னர் எத்தனையோ வசதி வாய்ப்புக்கள் இருந்தும் பாடசாலையில் உயர்தரக் கற்கையையும், அதற்குப் பின் பல்கலைக்கழகம் செல்ல முடியாதவர்களிற்கும் எத்தனையோ கற்கை நெறிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இவர்கள் அதிகமாகப் பணம் எந்த வேலைக்குக் கிடைக்கிறதோ அதனைச் செய்வதற்கே விரும்புகின்றனர். எதிர்காலத்திற் குடும்பப் பொறுப்பைத் தாங்கும்போதுதான் அவர்களிற்குத் தொழிற் கல்வி கற்றிருந்தால் நாமும் மற்றவர்கள்போலக் கஷ்ரப்படத் தேவை இல்லை என்ற நிலை வரும். இன்றைய உலகமயமாக்கல் இளந்தலைமுறையினரை வெகுவாகக் கவர்ந்துள்ளது. சினிமா, கைத்தொலைபேசியும், உடையும் இவர்களைப் பீடித்துள்ள பிணிகள் என்றே கூறவேண்டும். காரணம்: மீள் குடியேற்றத்திற்கு முன் தேவையற்ற ஆடம்பரமான சினிமா படம்பார்க்க முடியாத அளவு சமூகக் கட்டுப்பாடு இருந்தது. இன்று அவ்வாறில்லை. எனவே, நீண்ட காலத்தேவையைக் கருத்திற்கொண்டு செயற்படும் போக்குக் காணமுடியவில்லை.

ஒரு பண்பாட்டினுடைய நிலைப்பாட்டினையும், நகர்வுப் போக்கினையும்; அப்பண்பாட்டுச்சமூகத்தின் சமய நிலைப்பாடு, சமயப் போக்கினையும்; அப்பண்பாட்டுச்சமூகத்தின் சமய நிலைப்பாடு, சமயப் போக்குகள் என்பவற்றைக்கொண்டு அறியமுடியும். சமயம் என்பது மனிதப் பண்பாட்டு வரலாற்றின் ஆரம்பம் முதலே இருந்துவந்துள்ளது என்று Parsons, Shils (1951)இல் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். மனித அனுபவங்களிலே ஆழமானதாக வேரூன்றி இருக்கின்ற ஐதீகங்கள், புனைகதைகள், அற்புதங்கள், குறியீடுகள், குறியீட்டுச் சின்னங்கள் என்பவற்றை உலக முழுமை ஒழுங்கிலே பார்க்கும்போது அங்கு குறிக்கப்பட்ட உலக ஒழுங்கு பேணும் தன்மையும், கற்பனைத் திட்டங்களும் சமாந்தரமாகத் தொழிற்படுவதன்மூலம் மனிதச் செயற் பாடுகளுக்குச் சமயம் ஒரு ஆதார சுருதியாக இருப்பதோடு; சமூகப் பண்பாட்டு ஒழுங்கு நிலையின் மையமாகவும் விளங்குகின்றது. பச்சிலைப்பள்ளியிலே கோவில்கொண்டுள்ள தெய்வங்கள் மக்களுடன் இணைந்தே வாழ்கின்றன என்று கூறும் அளவிற்கு மக்களின் நம்பிக்கை நேர்த்திக்கடன்கள், வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

புதுமைமிக்க அம்மன் கோயில்களும், காத்து நிற்கும் வயிரவராலயங்கள் கிராமங்கள்தோறும், வீதிகளின் மூலை முடக் கெங்கும்; காளிகோவில்கள் கிராமங்களின் முடிவிலும் காடுகளின் தொடக்கப்பகுதிகளிலும் வீற்றிருந்து மக்களைக் காத்து நிற்கின்றனர். திருவிழாவினைவிட இங்கு பொங்கல், படையல், கூத்துக்கள் என்பன பச்சிலைப்பள்ளி மக்களின் அன்றைய செயலும் இன்றைய செயலும் மாறாமல் இருக்கின்ற விடயம்; சமயம் சார்ந்த விழுமியங்கள் என்றே கூறவேண்டும்.

ஒரு மூடுண்ட பொருளாதாரம் இன்று எப்படி சாத்திய மில்லையோ; அதேபோன்று கலாசாரப் பாதுகாவல் அல்லது மூடிய கலாசாரம் என்பதும் இன்று சாத்தியமில்லை. மூடிய கலாசாரம் என்பது ஒரு பண்பாடானது ஏனைய பண்பாடுகளுடன் இடைவினையினை ஏற்படுத்தாமல்; தமது பண்பாடு, தமது பிரதேசம் என்ற உணர்வுகளுடன் தனித்திருக்கும் நிலையினையே - மூடிய கலாசாரம் எனும் பதம் குறித்து நிற்கின்றது. மிக நெருக்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்துள்ள ஓர் உலகிற் கிணற்றுத் தவளை மனப்பான்மைக்கு இடமில்லை என்று ஒவ்வொரு சமூகங்களாலும் இன்று உணரப்பட்டுள்ளது.

உலகளாவிய விரிந்த இணையத்தளமூடாக மனித மேம்பாட்டுக் கான பெருந்தொகையான வாய்ப்புக்களை வழங்கி வருவதுடன், வறுமை போன்ற சமூகப்பிரச்சினைகளை ஒழித்து சமூக விழுமியங்களை ஒருவருக்கொருவர் பகிர்ந்து கொள்ளும் உலகளாவிய சமூகமொன்றைக் கட்டியெழுப்பி வருகின்றது. இது கலாசாரம்சார் கருத்துக்கள், அறிவு என்பவற்றை உலகின் அனைத்து மூலைகளிலிருந்தும் மக்கள் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் அவர்களுடைய வாழ்க்கையை திறந்து விடுகின்றது. பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தைப் பொருளாதார கலாசாரப் பேரவை ஆற்றுகின்ற நடவடிக்கைகள் இங்குள்ள கலைஞர்கள், மன்றங்களின் வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாக அமைகின்றன.

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச செயலகமானது குழந்தை, சிறுவர்கள், இளைஞர்கள், யுவதிகள், முதியவர்கள், விவசாயிகள் என்று கவனத்தில் எடுத்து ஒட்டுமொத்த சமூகத்திற்கும் என்னதேவைகள் மீள்குடி யேற்றத்தின் பின்னர் தேவையோ, அதில் அத்தியாவசியமான உலக மாற்றத்திற்கு ஏற்ப இச் சமூகத்தவரும் மாறவேண்டும்; மேம்பாடு காணவேண்டும்; அத்துடன் எந்தக் கிராமத்திற்கு என்ன உடனடித் தேவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமோ அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின் மூலம் நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது. அத்துடன் கிராமத்திலே இளைஞர் கழங்கள், மாதர் சங்கங்கள், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள், அறங்காவலர்சபைகள், அறநெறிப்பாட சாலைகள், பொதுமண்டபங்கள், கைத்தொழில் மேற்கொள்ளும் வகையில், தும்புத் தொழிற்சாலை, எண்ணெய்ச் செக்கு என்பன, தையற் பயிற்சிகள், பன்னத் தொழில் என இன்னோரன்ன செயற்பாடுகள் பிரதேச செயலகத்தால் நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றமை குறிப்பிடத் தக்கது. இவ்வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தி முன்னேற்றம் காண வேண்டிய பொறுப்பு மக்களையே சாரும். வேறு மாவட்டத்திற்கு இருக்காத சலுகைகள் இங்கு இருப்பதனால் மக்கள்தான் சிந்தித்து செயற்பட வேண்டும்.

மீள்குடியேற்றத்தின் பின்னர் இவ்வாறான செயற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இன்னும் தன்னிறைவு காணவேண்டும் எனில் "நீ எனக்கு ஒரு மீனைக் கொடுப்பாயானால்; நீ எனக்கு ஒரு நாளைக்கான உணவை வழங்குகின்றாய். நீ எனக்கு மீன் பிடிக்கக் கற்றுக் கொடுப் பாயானால் நீர் மாசடையும்வரை; அல்லது கடற்கரை விடுதி விரிவாக்கத் திற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படும்வரை; நீ எனக்கு உணவு வழங்குகின்றாய். ஆனால் நீ எனக்கு ஒழுங்குபடுத்தல் தொடர்பாகக் கற்றுக் கொடுப்பாயானால் என்னால் எனது சமூகத்துடன் இணைந்து எவ்வாறான சவால்களுக்கும் முகம்கொடுத்து எமது பிரச்சினைகளுக் கான தீர்வுகளை எம்மாலேயே பெற்றுக்கொள்ள முடியும்".

எனினும் சில தீர்வுகளை முன்னெடுப்பதன்மூலம் இன்னும் கீழ் மேம்பாட்டினைப் பெறுவது இலகுவாக அமையும். அது பின்வருமாறு:

- உறவினை வலுப்படுத்தலும் மற்றும் கிராமங்களுக்கிடையிலான முரண்பாட்டைக் குறைத்தல்.
- உள்ளூர்ச் சேவைகளை வழங்குதல் மற்றும் வெளிவாரியான சேவைகள், வளங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வழிகளை முன்னேற்றுதல்.
- பொதுவளங்களைச் சிறந்த முறையில் முகாமைத்துவம் செய்வதற் கான ஒரு முறையை உருவாக்குதல்.
- உள்ளூர் உற்பத்திகளின் பெறுமதியைக் கூட்டும்வகையில் சமூகவர்த்தகத்தை அபிவிருத்தி செய்தல்.

மாற்றங்களைத் தம்மால் ஏற்படுத்தமுடியும் என்று மக்கள் எப்பொழுது உணர்கின்றார்களோ; அப்பொழுது அவர்களின் நடத்தை கள் மாறுபடும். மகாத்மா காந்தி கூறியது போன்று "நீங்கள் உலகத்தில் ஏற்படவேண்டும் என எண்ணும் மாற்றமாக நீங்களே இருக்க வேண்டும்".

உசாத்துணை நூல்கள்

- பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச செயலகத் திட்டமிடற் பிரிவுக் கையேடு
 2011
- சமூக மாற்றத்திற் பண்பாடு கலாநிதி என். சண்முகலிங்கன்
- ◆ சமூக வலுவூட்டல் மற்றும் நிறுவன அபிவிருத்திக் கையேடு -சேவாலங்கா நிறுவனம்.

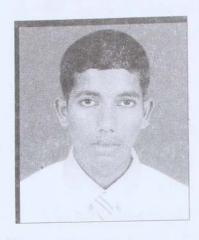
பீன்@ணைப்பு

- 1. பரப்பளவு 167.8459 km
- 2. கிராம சேவகர் பிரிவு -18
- 3. கிராமங்கள் 45
- 4. குடும்பங்கள் 3045
- 5. அங்கத்தவர்கள் 10192
- 6. ஆண்கள் 5325

- 7. பெண்கள் 5624
- 8. சிறுவர்கள் 2982
- 9. விதவைகள் 503
- 10.தாய் தந்தை இழந்தவர்கள் 22
- 11. முதியோர் 545
- 12. ஊனமுற்றோர் 227

+++

உள்ளத்தின் உணர்வலைகள்

செ. **கஜானன்** பெரியபளை, பளை

பிரதேசத்தின் இளம் படைப்பாளியான இவர், முற்போக்குச் சிந்தனைகளில் இவருக்கு களம் அமைப்பதிற் பசுந்துளிர் பெருமையடைகின்றது.

வானத்தில் ஒளிதோன்றி வையகம் மலர்கையிலே நேற்றுவரை கண்ட கனவுகள் - என் கண்முன்னே கறுப்பு வெள்ளைப் படங்களாக விழிக்கிறேன் பின் துயில்கிறேன் தூக்கமின்றி தினம் தினம் தவிக்கிறேன் துன்பக்கரம் கூடி அமைத்த என் வாழ்வின் விந்தை புரியாமல் துடிக்கிறேன்.

எந்தன்....
புன்னகை மாறாத உதடுகள் - இன்று
பூட்டிக்கிடக்கின்றது
இருண்ட என் முகத்தினிலே
ஒளி இழந்த விழி இரண்டும் - என்
எதிர்கால விம்பங்களை
அமைக்கிறது
விடிகிறது விடிகிறது - அவை
வீணான பொழுதுகளாய்க் கழிகிறது.

என் றும் கலையாத சோகத்தில் சதிராடும் வாழ்வு - எனை சருகாக மாற்றியா போகும்? - இந் நிலைமாற்ற முயல்கிறேன் நாளும் மீண்டும்.... நிமிர்வுற்று நாம் எங்கும் நிறைவுற்று வாழ - நன் ന്റിതെ വെന്<u>ന</u> தமிழ் வரழ தமிழ் காப்போம் வாரீர்! செந்தமிழ் மன்னர்கள் செருக்குடன் அரசாண்ட தமிழ் நிலமல்லவோ? இங்கு வெள்ளையர் உடையோடும் அன்னிய மொழியோடும் பின்னி நீர் அலைகின்றதேன்? கலைந்து கீடக்கின்ற தமிழ் உறவுகளே கேளும் - அனைவரும் இணைகின்றநாள் என்று கூடும்? - உம் செவ்விதழ் தமிழ்கூறவேண்டும் - அதை சேர்ந்து நாம் கொண்டாட வேண்டும் அன் றுதான் என்சோகம் மா றும். அதுவரை.....

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் வழிபாட்டின் தொன்மையும், வழிபாட்டுத் தலங்களும்

சு. <mark>ஜீவி</mark>தா பேராலை

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச செயலகத்தின் கிராம அலுவலரான இவர், இலக்கியத்துறையிலும் ஈடுபாடுடையவர். 2012ஆம் ஆண்டில் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இடம்பெற்ற மகளிர் தினத்திற்கான கவிதைப்போட்டியில் மூன்றாம் இடம் பெற்றுக்கொண்டவர்.

"ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று" என்ற முதுமைப் பிராட்டியின் வாக்கிற்கிணங்க, ஈழத்திருநாட்டின் வடபகுதியின் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில், ஆனையிறவு தொடக்கம் முகமாலைவரை A9 வீதியின் இருமருங்கிலும் தென்னையும், பனையும், மணலும், வழிபாட்டுத் தலங்களும், பண்பாடு மிக்க மக்களும் சூழ்ந்த பிரதேசம் தான் பச்சிலைப்பள்ளி. எழில் கொஞ்சும் பதினெட்டுக் கிராம உத்தியோகத்தர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கி; பண்பாடு, பாரம்பரியம், கலாசாரம் என்பவற்றைக்கொண்ட வழிபாட்டு முறைகளையும் ஒவ்வொரு கிராமமும் பறைசாற்றும். பச்சிலைப் பள்ளியைப் பொறுத்தவரையில், இந்துக்களும் கிறிஸ்தவர்களும், அதிகமாக வாழ்கின்ற நிலப்பரப்பாயினும் ஆங்காங்கே முஸ்லீம்களும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இங்கு கண்காணும் வகையில் இந்து ஆலயங்களும், கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களும், அவற்றிற்கே உரிய அறநெறிப் பாடசாலை களும், கலாமன்றங்களும் தம் ஒழுக்கவியலையும் கலையையும் வளர்ப்பதிற்பெரும்பங்கேற்கின்றன என்று கூறுவது மிகையான தல்ல.

வணக்கத் தலங்களில் விக்கிரக வழிபாடும், இந்து சமயத்திற் பொதிந்துள்ள விரதங்கள், விழாக்கள் எம் ஒவ்வொருவர் மனத்தையும் தூய்மையாக்கி அமைதியான வாழ்க்கையை நடாத்த உதவும். அந்த வகையில் விழாக்களினதும், விரதங்களினதும் தத்துவங்களையும், சிறந்த கருத்துக்களையும் உணர்ந்துகொண்டு வாழ்வாங்கு கடைப்பிடித்து ஒழுகுகின்றார்கள் பச்சிலைப்பள்ளி வாழ்மக்கள். குறிப்பாக; இப் பிரதேசத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள குடிசைகள். கடைகள், மாடிவீடுகள் யாவற்றிலுமே பூஜைக்காக ஒருபகுதி அறையாகவோ / துணிகளால் மறைப்பிடப்பட்ட நிலையிலோ அமைத்து ஆராதனைக்காக நேரம் ஒதுக்கியுள்ளார்கள்; என்று கூறுவதும் சிறப்பிற்குரியதே.

இந்தவகையில் எமது பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள வணக்கத் தலங்களை நோக்குவோம்.

1. முகாவில்

திரியாய் அம்மன் கோயில், சல்லியடி பிள்ளையார் கோயில், மல்வில் கிருஷ்ணர் கோயில், முருகையன் கோயில், வாழைத்தோட்டப் பிள்ளையார் கோயில், ஆற்றங்கரைப் பிள்ளையார் கோயில்.

2. மாசார்

மாசார் பிள்ளையார் கோயில், பானாவில் பிள்ளையார் கோயில், வாணன் அம்மன் கோயில், கல்லடி வைரவர் கோயில், பாலையடி வைரவர் கோயில்.

3. சோரன்பற்று

சீராவில் பிள்ளையார் கோயில், நொச்சித்தாழ்வு பிள்ளையார் கோயில், நெல்லிப்பள்ளம் அம்மன் கோயில், சோரன்பற்று அம்மன் கோயில், சோரன்பற்று வைரவர் கோயில், காளி கோயில், கரந்தாய் முருகன்கோயில்.

4. தர்மக்கேணி

பூதவராயர் கோயில், சின்னத்தாளையடி முத்துமாரி அம்மன் கோயில், தர்மக்கேணி தான்தோன்றிப் பிள்ளையார் கோயில், பேராலை வீரபத்திரர் கோயில், பொற்பெட்டி வைரவர் கோயில், சின்னத் தாளையடி காளிகோயில், சிற்றுண்டிப் பிள்ளையார் கோயில், கரந்தாய் பிள்ளையார் கோயில், பேராலைப் பிள்ளையார் கோயில், காளி கோயில்.

5. இயக்கச்சி

விநாயகர்புரம் முத்துமாரி அம்மன் கோயில், சின்ன மண்டலாய் கோயில், இயக்கச்சி கண்ணகை அம்மன் கோயில், பனிக்கையடி முருகன் கோயில், வள்ளிபுனம் பிள்ளையார் கோயில், கொற்றாண்டார்குளம் காளி கோயில், அந்தோனியார் தேவாலயம், பெருநெல்லுப்பள்ளம்.

6. கோவில் வயல்

மாப்பாணந்தளைப் பிள்ளையார் கோயில், அண்ணமார் கோயில், வீரபத்திரர் கோயில், சித்திப்பிட்டி பிள்ளையார் கோயில், தட்டு வைரவர் கோயில், முத்துமாரி அம்மன் கோயில், ஆலடி முருகையன் கோயில், பாலையடிப் பிள்ளையார் கோயில், பத்தை மாவடிப் பிள்ளையார் கோயில், கந்தசுவாமி கோயில், நாச்சிமார் கோயில், வெளிவயல் பிள்ளையார் கோயில், முருகன் கோயில், வீரபத்திரர் கோயில், பிறக்கட்டு வைரவர் கோயில். 7. பலோப்பளை

அறத்தி அம்மன் கோயில், அறத்தி முருகன் கோயில், புலோப்பளை முருகையன் கோயில், மணல் வைரவர் கோயில். வீரபத்திரர் கோயில், ஞான வைரவர் கோயில், சென். பீற்றர் தேவாலயம், சென். அன்ரனி தேவாலயம்.

8. முல்லையழ

திராக்கரை விநாயகர் கோயில், முல்லையடி அம்மன் கோயில், முனியப்பர் கோயில், வைரவர் கோயில்.

9. தம்பகாமம்

செருக்கஞ்சாட்டி அம்மன் கோயில், நெளியாய் அம்மன் கோயில், உப்புக்கேணி பிள்ளையார் கோயில், மானன்வெளிப் பிள்ளையார் கோயில், பெரிய தம்பிரான் கோயில், அண்ணமார் கோயில், வண்ணாங்கேணி வடக்கு துர்க்கை அம்மன் கோயில், வண்ணாங்கேணி வடக்கு காளி கோயில், வ. வடக்கு ஸ்ரீ மகாகாளி சங்கராய நாராயண கோயில், வ. வடக்கு இரக்கத்தின் மாதா தேவாலயம்.

10. பளை நகரம்

இரட்டைக்கேணி அம்மன் கோயில், பளை ஞான வைரவர் கோயில், பெரியபளை காளி கோயில், பழனியாண்டவர் ஆச்சிரமம் (முருகன் கோயில்), சென். அந்திரேயா தேவாலயம்.

11. அல்லிப்பளை

அண்ணமார் கோயில், சாலை வைரவர் கோயில், பெரிய தம்பிரான் கோயில், காளி கோயில், குழந்தை இயேசு தேவாலயம்.

12. புலோப்பளை மேற்கு

மண்டலாய் பிள்ளையார் கோயில், முருகன் கோயில், பிள்ளையார் கோயில், வீரபத்திரர் கோயில், கொண்டைப்புத்து வைரவர் கோயில், புனித சிந்தாத்திரை அன்னை தேவாலயம்.

13. கச்சார் வெளி

கச்சார் வெளி தான்தோன்றிப் பிள்ளையார் கோயில், முருகன் கோயில்.

14. அரசர் கேணி

மொண்டுவான் வைரவர் கோயில், கொட்டடிப் பிள்ளையார் கோயில், அரசர்கேணிப் பிள்ளையார் கோயில், அரசர்கேணி பெரிய தம்பிரான் கோயில், நாகதம்பிரான் கோயில்.

15. இத்தாவில்

முருக மூர்த்தி கோயில், கோயிற்காட்டுப் பிள்ளையார் கோயில், பார்பரா அம்மாள் தேவாலயம்.

16. வேம்பொடு கேணி

நவனிவெளி அம்மன் கோயில், வீரபத்திரர் கோயில், முருகன் கோயில், அந்தோனியார்தேவாலயம்,

17. കിണ്ണരി

காணிக்கை மாதா தேவாலயம், புனித தொம்மையப்பர் தேவாலயம், யாகப்பர் தேவாலயம், சந்தியமையோர் தேவாலயம், கிளாலி பழம் பிள்ளையார் கோயில், முருகன் கோயில், ஐயனார் கோயில், நாச்சிமார் கோயில், ஞான வைரவர் கோயில், வீரபத்திரர் கோயில், நீருவில் பிள்ளையார்.

18. முகமாலை

அம்பளவளை அம்மன் கோயில், மாணிக்கப் பிள்ளையார் கோயில், விறுமர் கோயில் , ஆரோக்கிய மாதா தேவாலயம், சின்னத்திரேசா தேவாலயம்.

மேற்போன்ற ஆலயங்கள் இந்துக்களின் ஆகம முறைப்படியும், ஆகம முறையாய் அமையாதனவாயும் அமைந்து காணப்படுவதுடன் கிறிஸ்தவ மரபுக்கு ஏற்பவும் அமையப்பெற்றது.

கண்ணுதலா லயநோக்கும் கண்களே கண்கள் கறைக்கண்டன் கோவில்புகும் கால்களே கால்கள் பெண்ணொரு பாகனைப் பணியும் தலைகளே தலைகள் பிஞ்ஞகனைப் பூசிக்கும் கைகளே கைகள் பண்ணவன் தன் சீர்படு நன்னாவே நன்னாப் பரன்சரிதையே கேட்கப் படுஞ்செவியே செவிகள் அண்ணல் பொலங்கழல் நினைக்கும் நெஞ்சமே நெஞ்சம் அவனடிக்கீழ் அடிமைபுகு மடிமையே அடியே.

மனிதனுக்கு இறைவன் இந்த உறுப்புக்களைக் கொடுத்ததன் பயனைப் "பிரமோத்தரகாண்டம்" மேற்போன்றவாறு கூறியுள்ளது. மனிதன் அடிக்கடி ஆண்டவனை மறந்துவிடும் சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. அதுவுமன்றிப் புலன்களுக்கும், உடலுணர்வுகளுக்கும் அடிமையாகி விடும் சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இவற்றையெல்லாம் கடந்து உலகில் உண்மைப் பொருள் ஒன்றுதான். அது ஆண்டவன். அந்த ஆண்டவனை மறவாது வாழ்வதற்காகவும்; புலனடக்கத்தை மேற்கொள்வதாகவும்; பல விரத நியதிகளினை ஏற்படுத்தியுள்ளான். அவற்றை அநுஷ்டிக்கும் காலம், நியதி, அவற்றினாலாய பயன் என்பவற்றையும், ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் நாளாந்த நடவடிக்கைக்காக இருக்கவேண்டிய மரபுகளும், கைக்கொள்ளவேண்டிய முறைகளும், கற்பிக்கப்படும் சிறந்த பாடசாலைதான்; அறநெறிப் பாடசாலைகள்.

காலஓட்டத்தோடு கலந்தோடவேண்டும் என்ற விபரீத புத்தி காரணமாகவோ, என்னவோ, இந்நூற்றாண்டில் மரபுகளைக் கடைப் பிடிக்கும் வழக்கம் அருகி வருகின்றது. அவ்வக்காலக் கூறுகளில் அனுசரிக்கப்படவேண்டிய ஆசார அநுட்டான விதிகளிற் சிரத்தை யீனம் காணப்படுகிறது. சாட்டுக்காகவும், சம்பிரதாயத்திற்காகவும் செய்வதுபோன்ற போலி மனோபாவங்கள் இடையிடையே புகுந்து கொள்கின்றன.

ஆன்மிக கலாசார அடிச்சுவடுகள் நாள்முழுவதும் நறுமணங் கமழ்கின்றன. மாதம்தோறும்வரும் சமய, கலாசார முக்கியத்துவம் பெற்ற நக்ஷத்திரங்கள், திதிகள், சம்பந்தமான அந்தரங்க உண்மைகளை அவை பறைசாற்றுகின்றன. அவற்றோடு உள்ளத்திலே எத்தனைதான் அடக்கம் ஏற்பட்டாலும் பழைய வாசனைகள் இருந்தாற்போல் தலைதூக்கும். உள்ளம் வழியாகவும், இறைவனோடு லயிப்பாகவும் அமையச்சிறார்களை வழிப்படுத்துவது அறநெறிப் பாடசாலைகள்.

நாட்டின் அனைத்துப் பாகங்களிலும் வணக்கத் தலங்கள் தோறும் அறநெறிப் பாடசாலைகள் இயங்குவதை இந்து சமய பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு ஊக்குவித்து வருகின்றது. இங்கு மாணவர்கள் இலகுவிற் கற்றுத் தெளியக் கூடியவாறு நாயன்மார் கதைகள், புராணக்கதைகள், சைவத்திருமுறைகள் போன்றன உள்ளடக்கப்படு கின்றன. இதன் அபிவிருத்தியின் பிரகாரம் 2005ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டு; பரீட்சைத் திணைக்களத்தினால் இந்து அறநெறிப் பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கென "இந்து தர்மாசிரியர்" பரீட்சை நடாத்தப்படுகிறது.

இவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு எமது பகுதியால் இயங்கிவரும் அறநெறிப்பாடசாலைகளின் விபரங்களைக் கவனிப்போமாயின் இரட்டைக்கேணி அம்மன் அறநெறிப்பாடசாலை, அறத்திஅம்மன் அறநெறிப்பாடசாலை, நெளியாய் அம்மன் அறநெறிப்பாடசாலை, மண்ணாங்கேணி வடக்கு அம்மன்கோயில் அறநெறிப்பாடசாலை, சின்னத்தாழையடி அம்மன்கோவில் அறநெறிப்பாடசாலை, சோரன்பற்று நொச்சித்தாழ்வு அம்மன் அறநெறிப்பாடசாலை, சோரன் பற்று நெல்லிப்பள்ளம் அம்மன் அறநிறெறிப்பாடசாலை, மாசார்

noolaham.org | aavanaham.org

பிள்ளையார் அறநெறிப்பாடசாலை, சிற்றுண்டிப் பிள்ளையார், மல்வில் கிருஷ்ணன் அறறெறிப் பாடசாலை, திரியாய் அம்மன் அறநெறிப் பாடசாலை, பாலமுருகன் அறநெறிப்பாடசாலை ஆகியவை இந்துக்களுக்கான அறநெறி வகுப்புக்களை நடாத்துவதுடன், கிறிஸ்தவமதத்தைப் பொறுத்தவரையில் இப்பிரதேசத்தில் மறைக்கல்வி போதிக்கப்படுகின்றது.

மேலும், அறநெறியும், ஆலய வழிபாட்டின் தொன்மையும் கொண்ட இப் பிரதேசத்தின் அடியார்கள், மாதாந்தம் புண்ணிய விரதங்கள், பண்டிகைகள், நித்திய விரதம், விநாயகர் சதுர்த்தி, ரிஷிபஞ்சமி, ஸ்கந்தஷஷ்டி, ரதசப்தமி, கோகுலாஷ்டமி, ஸ்ரீ ராமநவமி, விஜயதசமி, சுக்ரவாரம், ராம கிருஷ்ணாதி, கார்த்திகை, ஷஷ்டி, சதுர்த்தி, பிரதோஷம், சனிக்கிழமை எனத் தின விரதங்கள் அனுஷ்டிப்பர். அத்தோடு ஒவ்வொருவர் வீடுகளிலும் பூஜை அறைகளில் தாமே பூஜை செய்து பூஜிப்பதுடன் சூரிய வழிபாடும், துளசி வழிபாடும் இங்குள்ள மரபு வழிபாடாக உள்ளது. அத்தோடு, சக்தி, பெரியதம்பிரான் (சிவன்), விஷ்ணு, விநாயகன், முருகன், நாச்சிமார், அண்ணமார், ஐயனார், வீரபத்திரர், வைரவர், நாகதம்பிரான், காளி, விறுமர் போன்ற தெய்வ வழிபாடுகளும் காணப்படுவதை ஆலயங்களின் பெயர்கள் கொண்டு அறியப்படுகின்றது.

இப்பிரதேச மக்கள் வழக்காறுகளில் அண்ணமார் வழிபாடு என்பது உயிரினங்கள், உதாரணமாக: மாடு, ஆடு காணாமற் போயிருப்பின் அவற்றை "எம் கரம் சேரவேண்டும்" என நேர்ந்து "கருங்காலி" தடிவெட்டி அண்ணமார் ஆலயத்தில் சாற்றுவார்கள். அந் நேர்த்தியின் பிரகாரம் உரிய உயிரினம் கிடைக்கப்பெற்றதும் தம்மாலான பூஜையை மேற்கொள்வார்கள். குறிப்பாக; கற்பூரம் ஏற்றுதல், அமுது படைத்தல், மோதகம் படைத்தல் என்றவாறு நேர்த்திக் கடன்கள் அமையும்.

மேலும், இப்பிரதேச வழிபாட்டு மரபு வழக்குகளில் ஒன்றுதான் கூத்து ஆடுதல். அதாவது பாரம்பரியக் கலைகளையும், அவற்றிலுள்ள அறக்கருத்துக்களையும் தெட்டத்தெளிவாக எடுத்தியம்புகின்றன. குறிப்பாக; ஒவ்வொரு ஆலயங்களிலும் நடைபெறும் திதி உற்சவங்களில் இம்மரபு வழி ஆடற்கலை காணப்படுகின்றது. காலை தொடக்கம் மாலைவரை பூஜை நிகழ்வுகள் முடிந்தபின்னர் இரவு நிகழ்வாக இது நடைபெறும். பின்னர் அதிகாலையிலிருந்து பூஜை நடைபெறுவதும், அன்னதானம் செய்வதும் வழக்காறாயுள்ளது.

ஆலய வழிபாட்டில் அசுரர்களை நீக்கித் தேவர்களை அழைப்பதற் காக மணி ஒலிக்கப்படுவதும் மரபாயுள்ளது. இறைவனோடு ஆன்மா கலந்து ஒன்றுபடுவதை விளக்குவதற்குக் கற்பூர ஆராத்தி செய்யப்படு கின்றது. இறைவனுக்கு நைவேத்தியம் செய்யும் பூஜை மரபும் காணப்படுகின்றது. இது இறைவனின் அருளாற் கிடைத்த உணவுப் பொருட்களை இறைவனுக்குப் படைத்து; பின் பிரசாதமாக அனைவருக் கும் வழங்குவதே வழமை என்பதைக் காட்டுகிறது. அங்கப் பிரதட்சணை செய்யும் மரபும் இங்கு வழக்காயுள்ளது. இதன் மகத்துவம் யாதெனில் பெரிய மகான்கள், யோகிகள், தேவர்கள் வந்து வழிபட்ட இடமாகிய கோயில், அவர்கள் திருவடிபட்ட அந்த இடத்தை நம்முடைய தலை முதல் கால்வரை உள்ள அங்கங்கள் படும்படியாக அங்கப்பிரதட்சணை செய்யப்படும்போது அவர்களுடைய பாதம்பட்ட இடத்தின் புனிதத்தினாற் பாவங்கள் அகலும், நற்பயன் கிடைக்கும் என்பது சமய வழக்காகும்.

இங்கு நடைபெறும் வழிபாட்டில் நேர்த்தியான வகையிற் காவடியும் ஒன்று. இது காவடி, முள்ளுக்குத்திக் காவடி, அலகு குற்றிக் காவடி, தூக்குக் காவடி, பறவைக் காவடி எனப் பலவகையாற் காவடி வழிபாடு மேற்கொள்ளப்படும். காவடி ஆடுதலின் மரபு வழி நோக்கின், சாரனின் குருவான இடும்பன் அகத்தியரின் ஆணைப்படி திருக் கயிலாயத்திலிருந்து சிவமலை, சக்திமலை என்னும் இருமலைகளையும் தன்னிரு தோற்களிற் சுமந்து வந்ததே காவடி வழிபாட்டின் ஆரம்பம். இன்று எமது பிரதேசத்தில் தங்கள் குறைகளையும், நோய்களையும் நீக்கும் பொருட்டு இன்ப, துன்பங்கள் அனைத்தையும் காவடியாகக் கட்டி ஆண்டவனின் அடிகளில் வைத்து வழிபடவே காவடி நேர்த்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

எமது வழிபாட்டு மரபில் இறுதியிற் சண்டேஸ்வரபூஜை இடம் பெறுகிறது. இது சிவதரிசனப் பலனை முழுமையாகப் பெறுவதற்கு உறுதுணையாகும். அதாவது தன்னால் வரும் துன்பம், சூழலால் வரும் துன்பம், இயற்கையால் வரும் துன்பம் எனும் முத்துன்பமும் விலகும் பொருட்டு மெதுவாக மூன்றுமுறை கைகளைத் தட்டி வழிபட வேண்டும். ஆனால், இம்மரபு வழக்கொழிவது போன்றுதான் தென்படுகிறது. ஏனெனில், வேடிக்கையாகக் கைதட்டி, சண்டேஸ் வரரை முழுமையாக வலம்வந்து, சேலை / வேட்டி, நூல் கிழித்து வைத்து வழிபடப்படுகிறது.

விளக்கு ஏற்றுவது என்பது ஒரு மங்கல நிகழ்வுதான். ஆனால், அவை சரியாக நடைபெறுகின்றனவா?-என்றால் கேள்விக்குறிதான். வீடுகளின் சுவாமி அறையிலும், ஆலயங்களிலும் ஏற்படும் திருவிளக்கை அணையவிடாது பார்க்கவேண்டும். வாயால் ஊதி அணைப்பதும், விசிறி அணைப்பதும் தகாதது. பூவினால் ஒற்றி அணைக்கப்பட வேண்டும். மேலும்; வயது முதிர்ந்தவர்கள் வாழும் இல்லங்களில் விளக்கு ஏற்றப்பட்டு முன்னர் வீட்டின் பின்வாசல், யன்னல் ஆகியவற்றைப் பூட்டுவதும் முன் வாசலைத் திறந்துவிடுவதும் அவதானிக்க முடிகிறது. இதன் தத்துவம் யாதென வினாவியபோது "திருவிளக்கே இலட்சுமியின் கடாட்சம், இவ்வாறு செய்யப்படும்போதுதான் முன்வாசல் வழியாக வரும் இலட்சுமி பின்வாசல் வழியாகச் சென்றுவிடக்கூடாது என்பது தான். தீபம் ஏற்றியபின்னர் பின் கதவு திறக்கப்படலாம் அதாவது இலட்சுமி தீபஒளியாக வீட்டில் திகழ்கிறாள்" என்று கூறப்படுகிறது.

மேலும், இவ்வாலயங்களின் மகிமை கண்டு அவற்றை கட்டி யெழுப்பவும், அவை கொண்ட மகத்துவத்தைப் பறைசாற்ற அறநெறி மாணவர்களை உருவாக்கவும் அனைவரும் முன்வர உழைப்போம்.

+++

அறுவடைக்கு அல்லாத போர்க்களம் விளைவித்த பயிர்கள்

அருட்பணி: அ. ஜேம்ஸ்நாதன் பங்குத்தந்தை, பளை.

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் பங்குத்தந்தையான இவர், உளவியல் ரீதியாக படைப்பாக்கங்களை உருவாக்குவதில் திறமையானவர். பிரதேசத்தின் உள ஆற்றுகையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளவர்.

இலங்கைத் தீவில் நடைபெற்ற போரும், அதில் தமிழர் தேசம் பட்ட துன்பங்களும், தமிழ் இனம் அழிக்கப்பட்டதும் உலகு அறிந்த உண்மை, இத்துன்ப நிகழ்வினை எவரும் மறைக்கனோ, மறுக்கவோ முடியாது. தமிழர் போராட்டம் ஓய்ந்து விட்டது என நாம் எண்ணலாம். ஆனால், உண்மை அது அல்ல. போர்க்களம் மட்டுமே மாறியுள்ளது. போர் இன்னும் தமிழர்களுக்கு ஒழியவில்லை.

போர் முடிந்தாலும் போரின் தாக்கமும் அதன் விளைவுகளும் தொடர்கின்றன. 'மழை விட்டும் தூவானம் போகவில்லை' என்பது போல தமிழ் இனத்தின் காயங்கள், வடுக்கள், துன்ப நினைவுகள் இன்னும் மறையவில்லை. உண்மையில் சீழ் வடிந்த காயங்களாக, நீறு பூத்த நெருப்பாக இன்றும் தொடர்கின்றன. அக்காயங்களைத் தாங்கும் மனிதர்களையும், அக்காயத்தை ஆற்றக்கூடிய காரணிகளையும் இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது. போரினால் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட காயங்களை உடையவர்கள்:

- 1. உடல் அவயங்களை இழந்தவர்கள் (Amputed people)
- 2. உடன் பிறப்புக்களை, உறவுகளை இழந்தவர்கள்
- 3. பெற்றோரை இழந்தவர்கள் அனாதைகள் (orphans)
- 4. கணவனை இழந்தவர்கள் (Women headed families)
- 5. புனர்வாழ்வு பெற்றுவந்த முன்னாள் போராளிகள்
- 6. உறவுகளை / கணவன் / பிள்ளைகள் தொலைத்தவர்கள் (Missing)

யார் இவர்கள்?

1. உடல் அங்கங்களை இழந்தவர்கள்

போரினால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், மறை முகமாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் என இரு வகைப்படுவார்கள். நேரடியாகப் போர்க்களத்திற் சண்டையிட்டு உடலின் காயங்களை அனுபவிப்பவர்கள்; குறிப்பாக, கைகள் கால்களை இழந்தவர்கள். பலர் இரண்டு கைகளையும், இரண்டு கால்களையும், சிலர் இவற்றில் ஒன்றை இழந்தவர்களாகவோ உள்ளனர். இரு கைகள் உடையவர்களாலேயே இற்றைய சூழ்நிலையில் வாழ முடியாதநிலையில்; இவ்விரு கைகளும், மற்றும் கால்களும் இல்லாமல் எவ்வாறு வாழமுடியும் என்ற கேள்விக்கு விடை கிடைப்பது கடினம்தான்.

இவர்கள்கூட "தங்கி வாழ்வோர்" பட்டியலிற் சேர்க்கப்பட்டு விட்டார்கள். குடும்பப் பொருளாதாரத்திற் பெரும் செல்வாக்கைச் செலுத்தக்கூடிய இளம் வயதினர் (சுமார் 18-35). இவர்களின் வாழ்க்கை முடக்கப்பட்டுவிட்டது. இவர்கள் தங்களின் உடலியல் தேவைகளுக் காகவும், ஏனைய தேவைகளுக்காகவும் இன்னும் ஒருவரிலே தங்கியே வாழவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பிள்ளைகளை இழந்த பெற்றோர்

போரினால் நேரடியாகப் பாதிப்புற்றவர்களின் பட்டியலில் இவர்களையும், சேர்க்கவேண்டியுள்ளது. நேரடியாகப் போரில் பிள்ளைகளை இழந்தவர்களும், போர் நடைபெற்றபோது தாக்குதல் களிற் சிக்கி இழந்தவர்களும் இவ்வகையுள் அடங்குவர்.

இளம் வயதினரே அதிகமாகக் கொல்லப்பட்டவர்கள். இப் பிள்ளைகளை இழந்த பெற்றோரின் நிலை மிகவும் வேதனையானது. தினமும் இவர்களின் நினைவுகளைச் சுமந்து, கண்ணீரோடு அழும் பெற்றோர் அதிகளவில் தமிழர் பிரதேசத்தில் உள்ளனர். பல வேளைகளில் வெளிப்படையாகச் சொல்லமுடியாது, அழமுடியாது, வேதனைகளை மனதிற் சுமந்து, மனதிற்குள்ளேயே அழுது புலம்பும் பெற்றோர்களின் நிலை மிகவும் வேதனைக்குரியது. "என்ர பிள்ளை இப்போது இருந்திருந்தால் எனக்கு உழைச்சு தந்திருப்பான், இப்ப நான் பிச்சை எடுக்கவேண்டி இருக்கு" இப்படிப் பல அன்னையர் ஓலமிடு கின்றனர்.

பெற்றோரை இழந்தவர்கள்

இப்போரினாற் பாதிப்புற்றவர்களிற் சிறுவர்களில் இவ் அநாதைகள், அல்லது பெற்றோரை இழந்தவர்களின் நிலை மிகவும் கொடுமையானது. இப் பிள்ளைகளுக்கு அன்பு, பாசம், பராமரிப்பு, துணை, பாதுகாப்பு, உறவு என்று யாருமே இல்லாத நிலையில் இவர்கள் உள ரீதியாகவும், உடல் ரீதியாகவும் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டு உள்ளனர். இவர்களின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது. போரினால் வீடுகள், ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்டன. அதேவேளை அநாதை இல்லங்கள், சிறுவர் காப்பகங்கள் அதிகம் கட்டப்பட்டன. இவர்களுக்கு

யார் பொறுப்புக் கூறப்போகின்றார்கள்? போருக்கும் இச் சிறுவர் களுக்கும் என்ன தொடர்பு? இவர்களை பொறுப்பேற்பது யார்? இந்த நிலையில் எவ்வாறு இவர்களைப் பராமரிப்பது? இவைகள் எல்லாம் இவர்களுக்கு முன்னாலே வைக்கப்படும் கேள்விகள். உடையும், உணவும் நிறுவனங்கள் கொடுக்கலாம். அன்பை, பாசத்தை, அரவ ணைப்பை யார்கொடுப்பது?

கணவணை இழந்தவர்கள்

இன்று பெண்களுக்கான இடையூறுகள் அதிகரித்துவரும் வேளை, இப்போரினால் தனிமையாக்கப்பட்ட இப் பெண்களின் நிலை மிகவும் கொடூரமானதே. எமது சமுதாயத்திற் பெண்கள் தனித்து வாழ்வது என்பது சமுதாய விதிமுறைகளைத் தாண்டி பாரதியின் புரட்சிப் பெண்ணாக வாழமுடியும் என்பது ஒரு கனவுதான். போரிலே இளவயதில் திருமணம் முடித்தும் ஒன்று இரண்டு குழந்தைகளோடு கணவனை இழந்தவர்கள் அதிகம். விமானக்குண்டுத் தாக்குதலில் துணை இழந்தவர்களும் இதில் உள்ளடக்கப்படுகின்றனர்.

இவற்றிற் கணவனைப் பிரிந்து, கணவனைக் காணாது பரிதவிக்கும் பெண்களும் உள்ளனர். மேலும் தமது கணவனைப் புனர்வாழ்வு முகாம்களுக்கு அனுப்பிவிட்டு; பிள்ளைகளோடு கண்ணீர் விடுவோரும் உள்ளனர். இவ்வாறான பெண்களைத் தலைமைத்துவ மாகக் கொண்டவர்களின் நிலை அதோகதிதான். சமுதாயத்தால் இவர்கள் ஓரம்கட்டப்படும் நிலை உள்ளது. இழிநிலைக்கும் இழிச் சொல்லுக்கும் உள்ளாகி மனதிலே காயங்களைச் சுமப்பவர்கள் இவர்களே. போதிய பொருளாதாரம், வசதி வாய்ப்புக்கள், உணவு உடைக்காகக் கையேந்தும் பரிதாபம். உடலியல் ரீதியாக ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு விடை காண முடியாது. உளரீதியாகப் பாதிப்புறும் நிலை.

சமூகப் பாதுகாப்பு இல்லாமையால் தனித்து வாழமுடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலை. கணவனை இழந்த நிலையில் தன் இருப்பை நிலை நிறுத்திக் கொள்ளவேண்டிய கட்டாயத்தில் தமிழ் தாய்மையை மதிக்கும் பெண்களும், காக்கும் பெண்களும் உள்ள அதேவேளை; காசுக்காக, உணவுக்காக, உடல் ஆசைக்காக விலைபோகக்கூடிய ஒரு பாரிய அழிவின் சக்கரத்துக்குள் விழுந்துபோகும் பெண்கள்கூட உருவாக்கப் படலாம் என்றால் அது ஆச்சரியமும் இல்லை. இதற்கான பிறகாரணி களும், ஆசை வார்த்தைகளும், பாவச் சூழ்நிலைகளும் அதிகம் தமிழ் மண்ணில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பெண்களுக்குப் போர் இன்னும் தொடர்கின்றது. புனர்வாழ்வு பெற்றுவந்த முன்னாள் போராளிகள்

காலத்தின் கட்டாயத்தாலும், தாயகக் கனவினாலும் தங்கள் வாழ்வினை விடுதலைக்குள் விதைத்தவர்கள் பயிர் முளைப்பதற்கு முன்பே சூழல் காரணிகள் மாற்றத்தால் திரும்பவும் தமது சமுதாயத்தோடு மீள இணைக்கப்படுகின்றார்கள். விடுதலைக்காகப் போராடியவர்கள் என்பது மட்டுமே இவர்கள்மீது வைக்கப்படும் குற்றம். இருப்பினும் சமுதாயத்தோடு இணைக்கப்பட்டாலும் பல சவால்களை, சிக்கல்களை இவர்கள் தினமும் தினமும் எதிர்கொள் கின்றார்கள். சமுதாயக் கண்களால், படைகளால் சந்தேகக் கண் கொண்டு இப்போதும் பார்க்கப்படும் நிலை. வேலைவாய்ப்பு இல்லாமை, பாதுகாப்பு இன்மை, விசாரணைகள் என்ற பேரில் மன உளைச்சல்கள், இவ்வாறு பல இடர்களை இவர்கள் இன்றும் எதிர்கொள்கின்றார்கள்.

காணாமற் போனோர் பட்டியல்

இனப்போர் முடிவடையும்போது அங்கு காணாமற் போதல் என்பது தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றாகும். இவர்கள் உயிரோடு இருக்கிறார்களா இல்லையா என்பதுகூடத் தெரியாது. தினமும் கண்ணீராற் பழைய நினைவுகளை மீட்டி தொலைந்தவர்கள் மீள வருவார்கள் என வாசற்படிகளைப் பார்த்து ஏங்கும் விழிகள் அதிகம். தேடுங்கள் தேடுங்கள் தேடிக்கொண்டே இருங்கள் என்பதுதான் அரசு, அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களினதும், அரசியல்வாதிகளினதும் விடைகள்.

மேற்கூறப்பட்ட காயங்களுக்கு மருந்துகளும், கட்டுக்களும் மிகவும் அவசியம் என்பதைக் காயப்பட்டவர்கள் உணர்கின்றார்கள், உடனடியாக இவர்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டு இவர்கள் அனைவரும் சமுதாயத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஒருவரின் இருப்பை ஏற்றுக்கொள்வது என்பது அவரின் காயத்தினை ஏற்றுக் கொள்வதாகும். இவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் "ஐயோ பாவம்" எம் இனிய வார்த்தைக்கு அப்பாற் செல்லச் சமுதாயம் அழைக்கப்படு கின்றது.

- 1. உள ஆற்றுப்படுத்தல்கள்
- 2. உடல், உள ஆற்றுப்படுத்தல்கள்
- 3. மனநிலை மாற்றத்திற்கான ஆற்றுப்படுத்தல்
- 4. உடற் குறைகளுக்கான வைத்திய உதவிகள்
- 5. சமூக, பொருளாதார நிதிநிலைக்கு இவர்களை உயர்த்துதல்
- 6. வீட்டு, தொழில்சார் உதவிகளும் கடன் வசதிகளும்
- 7. ஆன்மிக ரீதியான சமய ஆறுதல்கள்
- 8. வாழ்க்கை நம்பிக்கையினை, வாழ்வதற்கான மனநிலைமாற்றம்

- 9. விரக்தி, தோல்வி, குழப்பம் என்பவற்றில் இருந்து இவர்**களை** மீட்டு, வாழ்க்கையின் தன்னம்பிக்கையினை ஆழப்படுத்தல்.
- 10. தூர நோக்குடைய நிரந்தர வாழ்வியல் தீர்வுகள்
- 11. அரச, அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவிகள்

இவ்வாறான மருந்துகளும், கட்டுக்களும் இப்போர் ஏற்படுத்திய ஒரு சில காயங்களுக்கு மருந்தாக அமையலாம். காயத்தின் தன்மைகளும், கொடுக்கும் மருந்துகளுமே, இத் தாக்கங்களைக் குணப்படுத்தும்.

"நடந்தவைகள் நடந்தவைகளாகவே இருக்கட்டும், இனி நடப்பவைகள் நல்லவைகளாகவே இருக்கட்டும், காயத்தின் வலிகள் மாறாது. காரணம்: தமிழ் இனத்தின் காயம் உடல் உள மனதினைப் பாதித்தது. மாற்றம் வேண்டும் ! ஆறுதல் வேண்டும் ! அமைதி வேண்டும்! இதுவே எம் ஆசை!"

+++

கல்வி பற்றிய கருத்து நிலையில் ஆசிரியர் மாணவர்சார் நிலை - ஒரு நோக்கு

திரு. ப. அரியரத்தினம், பெரியபளை.

வட மாகாணத்தின் ஓய்வு நிலை மேலதிக மாகாண கல்விப் பணிப்பாளரான இவர், பிரதேசத்தின் மூத்த கல்வியியலாளராவார். கல்வி தொடர்பான கட்டுரைகளை விமர்சன ரீதியாக முன்வைப்பதில் திறமை மிகுந்தவர். பிரதேச கலாசாரப் பேரவையின் ஆலோச கர்களுள் ஒருவர்.

விரைந்து மாற்றங்களினைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் அறிவியல் துறையிலே மாற்றங்களினை ஏற்படுத்தும் தொழில் நுட்பச் சாதனங்களும், அவற்றை இயக்கும் ஆசிரியர்களும், மாற்றங்களுக் குள்ளாகும் மாணவர்களும் சேர்ந்து இயங்கும்போதுதான் உண்மையான மாற்றங்களைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். நவீன கல்வி உலகிலே மாற்றங்களுக்கு மூலகாரண கர்த்தாவாக உள்ளவன் ஆசிரியன் என்பதில் மாற்றுக்கருத்துக்கு இடமில்லை. இதனை நாம் ஏற்றுக்கொள்வோ மானால் மூலகர்த்தா, ஆசிரியன் எத்தகைய பண்புகளினை உடைய வனாக இருக்கவேண்டும், மாற்றங்களைத் தாங்கி நிற்கும் மாணவன் எத்தகைய பண்புடையவனாகக் கல்வி கற்கவேண்டும் என்பதனையும் சிறிது ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மாணவனாகவும், ஆசிரியனாகவும், அதிபராகவும், கல்விப் பணிப்பாளராகவும், மேலதிக மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளராகவும், மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளராகவும் எனது பணிகளிளை நிறைவேற்றிய அனுபவங்களை உறுதுணையாகக் கொண்டு இவ்விடயங் களினைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

தமிழ் இலக்கண நூல்களிலே முதன்மை நூலாகிய தொல் காப்பியத்தின் பொதுப்பாயிரத்தில் ஒரு ஆசிரியனது இலக்கணம் பற்றிக்கூறும் தொல்காப்பியர்

> "குலனருள் தெய்வங் கொள்கை மேன்மை கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை நிலமலை நிறைகோள் மலர் நிகர் மாட்சியும் உலகியல் அறிவோடு உயர்குணம் இனையவும் அமைபவன் நூலுரை ஆசிரியன்னே"

எனக் கூறுகின்றார்.

ஆசிரியனொருவன் உயர்குடியிலே பிறந்தவனாகவும், சீவ காருண்யமும் கடவுள் வழிபாடும் இதனால் மேன்மை எய்தியவனாக வும், பல நூல்களினைக் கற்றதினால் அறிவுத்தேர்ச்சி உடையவனாகவும், நூற்பொருளை மாணவன் எளிதிலே விளங்கும்படி கற்பிக்கும் ஆற்றலும், நிலத்தையும், மலையையும், தராசுக்கோலையும், பூவையும் ஒத்த குணங்களினையும், உலகம் போகின்ற போக்கினை அறியும் ஆற்றலுடை யவனாகவும் விளங்கவேண்டும். இங்கே நிலம் என்பது ஆசிரியனது பொறுமைக்கும், மணல் என்பது உறுதிக்கும், தராசுக்கோல் என்பது ஆரியன் யாவருக்கும் சமநீதி வழங்குதலுக்கும் விளக்கமாகும்.

மேற்குறித்த பண்புகள் ஒரு ஆசிரியன்பால் இருக்கவேண்டிய தகுதிகள் எனலாம். இத்தகைய ஆற்றல்களினை ஒரு ஆசிரியன் வளர்த்துக் கொள்வானானால் அவன் தனது தொழிலிலே மேன்மை பொருந்திய ஒருவனாகத் திகழ்வான் என்பது வெள்ளிடைமலை. அத்துடன் காலத்தின் தேவை அறிந்து சமகால அறிவியல் தேவையினை மாணவர்களுக்கு வழங்கும் அறிவியல் தேடலின் மூலகர்த்தாவாக தன்னை எப்பொழுதும் மாற்றத்துக்குள்ளாக்கும் மானிடனாக மாற்றிக் கொள்வது ஆசிரியனது உயர்வுள்ளலாகும்.

ஆசிரியன் எத்தகைய ஆற்றலுடையவனாக இருந்தாலும் அவனது ஆற்றலை வெளிக்கொணர்பவர்கள் மாணவர்களே. இன்று பலராலும், ஊடகங்களாலும் அதிகம் விமர்சிக்கப்படுபவர்கள் மாணவர்களாகவே உள்ளனர். இந்நிலையில் மாணவர்களது நிலைமை பற்றித் தொல்காப்பியனார் கூறும்போது,

"அன்னம் ஆவே மண்ணொடு கிளியே இல்லிக்குட மாடெருமை நெய்யரி அன்னர் தலை இடை கடை மாணாக்கர்"

எனக் கூறியுள்ளார். மாணவர்களினை மூன்றாகத் தரப்படுத்தி முதல் மாணாக்கர், இடைமாணாக்கர், கடை மாணாக்கர் எனக் கூறுகின்றார். அவ்வகையில் இவர்களை எவ்வாறு வகைப்படுத்தினார் எனப் பார்க்கும் போது இத்தகைய மூவகை மாணவர்களையும் இன்று நாம் சந்திக்கின்றோம்.

முதன் மாணாக்கர் அன்னத்தையும் பசுவையும் போன்றவர்கள். மண்ணையும் கிளியையும் போன்றவர்கள் இடை மாணாக்கர்கள். இல்லிக்குடம், ஆடு, எருமை, பன்னாடை போன்றவர்கள் கடை மாணாக்கர்கள்.

அன்னம் பாலையும் நீரையும் சேர்த்து வைத்தாலும் அதனைப் பிரித்துப் பாலை மட்டும் அருந்தி நீரை வேறுபடுத்தும் ஆற்றலுடையது. அவ்வாறே முதன் மாணவர் நல்ல செயல்கள், கெட்ட செயல்கள் ஆகிய இரண்டையும் ஆராய்ந்து நல்ல செயல்களினைப் பின்பற்றி; கெட்ட செயலினைத் தவிர்த்துவிடும் ஆற்றலுடையவர்கள். பசு அதிகளவு புல் உள்ள இடத்தில் அதிகளவான புல்லினை வயிறார உண்டு; பின் ஓரிடத்திற் போய்ப்படுத்து; சிறிது சிறிதாக மென்று தின்னும். அதே போல் முதன்மை மாணவன் மிகுந்த அறிவுடைய ஆசிரியன் ஒருவனைக் கண்டால் அவனிடம் பெறவேண்டிய கல்வியினைத் தன் உள்ளம் நிறையக் கேட்டுக்கொண்டு; பின்பு ஓரிடத்திற் போயிருந்து சிறிது சிறிதாக நினைவிற் கொண்டுவந்து சிந்திப்பான்.

மண்ணானது ஒரு விவசாயி வருந்திப் பயிர் செய்யும் அளவிற்கு விளைச்சலைக் கொடுக்கும். இவ்வாறே இடை மாணாக்கர் ஒரு ஆசிரியன் வருத்திக் கற்பிக்கும் அளவிலேயே மாணவரது அறிவு மட்டம் இருக்கும். கிளி தனக்குக் கற்பித்த சொல்லையன்றியும் வேறொன்றையும் சொல்ல மாட்டாமையினைப்போல, இடைமாணாக்கரும் ஆசிரியன் கற்பித்த பொருளையன்றி வேறொரு பொருளையும் சொல்ல மாட்டார்கள். இந்நிலையில் இடைமாணவர்களது அறிவு அவர் களுக்குக் கற்பித்த ஆசிரியனது அறிவு மட்டம்போல் இருக்குமே தவிர; தேடல் முயற்சிகள் எதுவும் மாணவர்களிடம் இருக்காது.

இல்லிக்குடம் (ஓட்டைப்பானை) தன்னகத்தே வார்க்கப்படும் அனைத்து நீரையும் உடனேயே வெளியேற்றிவிடும். இவ்வாறே கடை மாணாக்கர் ஆசிரியன் கற்பிக்கக் கற்பிக்கப் பொருளை உடனேயே மறந்துவிடுவர். இவ்வாறே ஆடு தனக்குவேண்டிய இலை ஒரு செடியில் இருந்தாலும் வயிறார உண்ணாது ஓடி ஓடி எல்லாச் செடியிலும் வாய் வைத்து இறுதியில் வயிறு நிறையாது நிற்பதுபோல்; கடை மாணவன் ஆசிரியன் ஒருவனிடம் நிறைந்த கல்வியிருந்தாலும் அவனிடம் நிறையக் கற்காது; பலரிடம்போய்ப் பாடம்கேட்டு, தனக்குத் தேவையான அறிவை நிறைவு செய்யாதவனாக உள்ளான். எருமை மாடு குளத்து நீரைக்கண்டால் அதைக் கலக்காது தெளிந்த நீரைக் குடிக்காததுபோல கடைமாணாக்கரும் ஆசிரியனை வருந்தவைத்தே பாடம் கேட்பவனாக உள்ளான்.

பன்னாடையில் ஒரு பொருளை வடிக்கும்போது அது நல்லன எல்லாவற்றையும் கீழே விட்டுவிட்டு; பிரயோசனமற்ற பொருட் களினைத் தாங்கி நிற்கும். இவ்வாறே ஆசிரியன் கற்பிக்கும்போது சுவைக்காகச் சில உதாரணங்களினைக் கூறிக் கற்பிக்கும்போது கடை மாணாக்கன் உதாரணங்களை மட்டும் நினைவில் வைத்துக்கொண்டு ஆசிரியன் கூறிய கருத்துக்களினை மறந்துவிடுவான். அதாவது கடை மாணாக்கன் ஆசிரியர் கூறிய நல்ல கருத்துக்களினை மறந்துவிட்டு; தீய பொருட்களைச் சிந்தித்துப் பார்த்துக்கொள்ளும் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்கின்றான். இதுவரை ஒரு ஆசிரியனிடம் இருக்கவேண்டிய பண்புகள், மாணவர் எத்தகையவர், அவரிடம் இருக்கவேண்டிய பண்புகள் பற்றிச் சிறிது நோக்கினோம். ஒரு ஆசிரியன் உரிய முறையிலே கற்பித்தாலும் முழுமையான அறிவு மாணவன் ஒருவனுக்குக் கிடைப் பதில்லை.

"ஆசான் உரைத்தது அமைவரக் கொளினும் காற்கூறல்லது பற்றலன் ஆகும்" என்பர்.

ஆசிரியர் கற்பித்த பொருளை நிறையக் கற்றனன் ஆயினும் புலமைத்திறத்திற் காற்பங்கல்லது அதற்கதிகமாகப் பெறாதவன் ஆவான் எனக் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறெனில் ஒரு மாணவன் நல் ஆசிரியனிடத்திலே நல்லமுறையிலே பெறும் அறிவு காற்பங்காகு மானால் மிகுதி முக்காற்பங்கு அறிவை அம்மாணவன் யாரிடத்திற் பெறுவது என்பது சிந்தனைக்குரிய விடயமாகும்.

இன்று அறிவு என்பது பரந்த ஒரு ஆலமரமாக உள்ளது. நாளாந்தம் ஏற்படும் உலகியல் மாற்றங்கள், தொழில்நுட்பச்சாதன வளர்ச்சிகள், கணினியின் பல்வேறு பரிணாம வளர்ச்சிகள், ஊடகங்களின் வளர்ச்சி என மாற்றமடைந்து செல்கின்றது.

"கண்டது கற்கப் பண்டிதனாவான்"

எனும் மூதறிஞன் கூற்றின் உண்மையான வடிவத்தினை நாம் இன்றுதான் செயல்வடிவில் உணருகின்றோம். இந்நிலையில் ஒரு ஆற்றலுள்ள மாணவன் மையக் கல்வியை நாடும் ஆசிரியன் ஒருவனால் சமகாலத் தேவையுள்ள மாணவனின் அறிவுத் தாக்கத்தைப் போக்க முடியுமா?-என்றால் அது முடியாத விடயம் என்றே கூறவேண்டும். ஆசிரியன் ஒரு வழிகாட்டியாகவே இருக்கமுடியுமே தவிர, அவன் கல்வியை முழுமையாக வழங்கும் ஒருவனாக இருக்கமுடியாது.

இந்நிலையில் இன்று ஆசிரியர்கள்பற்றியும் மாணவர்கள் பற்றியும் அதிக விமர்சனங்கள் வெளிக்கொணரப்படுகின்றன. குறிப்பாக; வடமாகாணத் தமிழ் மாணர்களது கல்விநிலை பற்றி மாணவர்களைக் குறைகூறும் விமர்சனங்களும், மாணவர் நிலைமைக்கு ஆசிரியர்களது கற்பித்தற் செயற்பாடுகள், நடத்தைகள்பற்றிய விமர்சனங் களும் எழுந்துள்ளன. இன்று கிடைத்துள்ள அதிகளவு சுதந்திரம், கைத்தொலை பேசிப்பாவனை, தொலைக்காட்சி, கட்டுப்பாடற்ற சஞ்சிகை, பத்திரிகைகளின் வருகை, வெளிநாட்டவரது வருகையும் அவர்களது பழக்கவழக்கங்களும், போதைவஸ்து, மதுபாவனை, தனியார் கல்வி நிலையங்களின் அதிகரிப்புப் போன்ற பல்வேறு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. இந்நிலையிற் பாடசாலைகளில் மாணவர்களுக்கு உரிய கல்வியை உரியநேரத்தில் மாணவர்களது அறிவுத் தேடலுக்கு ஏற்ற வகையில் ஆசிரியர்கள் வழங்குவதற்குக் கடமைப்பட்டவர்கள்.

மாணவர் நிலை அறிந்து அவர்களது ஆர்வத்தினைத் தீர்க்கக்கூடிய வகையில் ஆசிரியன் ஒருவன் கல்வியினை வழங்குமிடத்து மாணவர் பற்றிய குறைபாடுகளுக்கு, விமர்சனங்களுக்கு விடிவு கிடைக்கும் என நம்புகின்றேன். இன்று பல ஆசிரியர்கள் தமது வகுப்பறைக்குள் நுழையும்போது ஆயத்தமற்ற நிலையில் நுழைவதனைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. தாம் நாளை கற்பிக்கப்போகும் பாடத்தை தயார்ப்படுத்துதல் மிக முக்கியமாகும். கற்பிக்கும் விடயத்தில் மாணவர்கள் மனதில் எழக்கூடிய சந்தேகங்கள், அவர்கள் கேட்கக்கூடும் என எதிர்பார்க்கப்படும் கேள்விகள் ஆகியவற்றைச் சிந்தித்து; பாட ஆயத்தத்துடன் ஆசிரியர் வகுப்பறையில் நுழைதல் மிக முக்கியமாகும். ஆசிரியர்களின் போக்குவரத்து நேரங்கள், வீட்டின் பராமரிப்புச் சூழ்நிலைகள், தங்குமிட வசதிகள் போன்ற குறைபாடுகளைக் காரணங்காட்டி பாட ஆயத்தத்தினைத் தவிர்க்குமிடத்து மாணவர் ஆசிரியர் இடைவெளி அதிகமாகி, வகுப்பறை அமைதியற்று, மாணவர் வரவின்மை. இடைவிலகல் அதிகரித்து, மாணவர்களுக்குப் பாடசாலை விரும்பத்தகாத இடமாக மாறுவதற்கு இடமளிக்கக்கூடாது.

இன்று க.பொ.த. உயர்தர கலை வகுப்புகளிற் பல வருடங் களுக்கு முற்பட்ட பாடக்குறிப்புக்களினை ஆசிரியர்கள் மாணவர் களுக்கு வழங்கி வருகின்றார்கள். இதனை மாணவர் விரும்புவதில்லை. நம்மிலும் பார்க்க அறிவாற்றலுள்ள மாணவர்கள் வகுப்பில் உள்ளனர் என்பதனை ஆசிரியர்கள் மனதில் நன்றாகப் பதித்துக் கொள்ள வேண்டும். நாம் சொல்வதனை அப்படியே கேட்பார்கள்; ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என மாணவர்களை இன்றைய நூற்றாண்டிலே நாம் நினைத்துப் பார்க்கக்கூடாது. ஆசிரியர்கள் பார்க்காத தொலைக்காட்சி நிகழ்வினை மாணவர்கள் பார்த்திருப்பார்கள். செய்தியைக் கேட்டிருப் பார்கள். பத்திரிகைகளினை வாசித்திருப்பார்கள். வார சஞ்சிகைகளைப் படித்திருப்பார்கள் என ஆசிரியன் நினைத்து வகுப்பறையில் நுழையவேண்டும். இவ்வாறு செயற்படும் ஆசிரியன் ஒருவனாலேயே மாணவர்களைக் கையாளக்கூடியதாக இருக்கும்.

கல்வி என்பது "கருவறையிலிருந்து கல்லறை வரை" எனக் கூறப்படுகின்றது. "கல்வி கரையில கற்பவர் நாட்சில" எனவும், "கற்க மறுப்பவன் வாழமறுப்பான்" எனவும் கூறப்படுகின்றது. இந்நிலையில் ஆசிரியனொருவன் கல்விபற்றிய தேடல் உள்ளவனாக, புதுமைகளினை நாடுபவனாக, மாணவர்களது சந்தேகங்களை உடனுக்குடன் நிவர்த்தி செய்பவனாக, அறிவியல் நூல்களை நாள்தோறும் வாசிப்பவனாக, மாற்றத்தினை விருப்புடன் செயற்படுத்துபவனாகத் தன்னை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். இத்தகைய ஆசிரியன் ஒருவனின் அறிவுரைகளைக் கேட்பவர்களாக, அமைதியைப் பேணுபவர்களாக, ஆசிரியர்களை என்றும் மதிப்பவர்களாக மாற்றங்களினை நடைமுறைப்படுத்துபவர்களாக, வருங்கால தலைமைத்துவச் சிற்பிகளாக மாணவர்கள் மாற்றமடைவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

+++

கண்ணாழ விம்பங்கள்

திரு. பா. ஜெயதாசன் பிரதேச செயலகம், பச்சிலைப்பள்ளி.

தொலைந்து போன காலக் கண்ணாடிகளில் என் விம்பங்களைத் தேடி அலைகிறேன் வெக்கையாய்த் திரியும் வெய்யில் காலத்து கானல்நீரின் விம்பங்களிலும் உடைந்து போய் ஒட்டமுடியாது கிடக்கிறது என் நினைவுகள் கண்ணாடித் துண்டுகள் என் கனவுகளைக் களவெடுத்துப் போகின்றன அலையும் இருளில் தேடித்திரியும் நேரங்களில் என் வாழ்க்கை கறுப்பாய் கண்ணாம்பூச்சி காட்டுகிறது உடைந்து போன கண்ணாடித்துண்டுகளில் உன் விம்பமும் என் வாழ்க்கையையும் பயனற்ற என் கனைவுகளையும் எள்ளி நகைபுரிகின்றன ஒவ்வொரு கண்ணாடித்துண்டுகளாய் எடுத்து மறைக்கையில் ஒவ்வொரு காயங்கள் இரத்தத்தின் நெடிகளால் தடுமாறுகின்றன என் கனவுகள் தேடியலைந்த காலக்கண்ணாடியில் - இன்றும் என் விம்பம் அலைந்து கொண்டிருக்கிறது...

வைரவக் கடவுள் வழிபாட்டின் தொன்மையும், பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தில் அதன் வழக்குகளும்

திருமதி யா. சுதர்சினி முகாவில்.

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செயலகத்தின் பட்டதாரிப் பயிலுனரான இவர், ஒரு இந்து தத்துவப் பட்டதாரியாவார். கீராமிய வழிபாடு தொடர்பாகத் தனது கருத்துக்களை ஆய்வு செய்துள்ளார். பிரதேசத் தில் அடையாளம் காணப்பட்ட இளம் படைப்பாளிகளில் இவரும் ஒருவர்.

சிவபெருமானின் மூர்த்தி பேதங்கள் அறுபத்திநான்கு ஆகும். சிவாலயங்களிற் பல உருவத்திருமேனிகள் உள. அவை உட்கருத்துக் களுடையதாயும், புராணக் கதைகளை ஒட்டியும் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் 25 வடிவங்கள்பற்றி ஆகமங்களிலும், புராணங்களிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றே வைரவக் கடவுளாகும்.

இரணியட்சன் குமரனாகிய அந்தகாசுர சங்காரத்தின் பொருட்டு எழுந்தருளிய வடிவமே வைரவக் கடவுளாகும். வைரவக் கடவுள் சத்துவ குணத்தில் தாமத குணத்தார். அவர் சங்காரத்திர எனப்படுபவர். சகல தத்துவ சம்பந்தங்களையும் சங்கரித்து ஆன்மாக் களை ஈடேற்றும் கோலமே அவரது வடிவமாகும். அவரது உருவம் சுத்த நிர்வாணமாயிருக்கும். அவ்வுருவத்திற்கு உடைதரிப்பதே இல்லை. அதற்குக் காரணம் உலகப்பற்றை விடினும், உடற்பற்றை விடல், சிறிது கடினம்: உடற்பற்று இருந்தால் உடையில்லாதிருக்கமுடியாது. அந்தப் பற்றினையும் விடு என்பதே அவருடைய வடிவம் காட்டுவதாகும். வினை விடும்போதுதான் உடற்பற்று அழியும். அவைகளை அழிக்குங் கோலம் தன் கோலமாகையால், தாமதகுணத்தைக் காட்டும் கோர வடிவை உடையவராக வைரவக் கடவுள் விளங்குகின்றார்.

அன்றியும், புராணக் கதையின்படி பிரமா முதலிய தேவர்க ளெல்லாரும் செருக்குள்ளவர்களாகிக் கடவுளை வணங்காமல் மிகவும் கெட்டு அலைந்தார்கள் எனவும்; வைரவக் கடவுள் அவர்கள் கெட்டுப் போவதைக் கண்டு இரக்கங்கொண்டு பிரமாவுடைய தலைகளில் ஒன்றைக் கிள்ளியும்; மற்றைய தேவர்களுக்கு வேறு தண்டனை வழங்கியும் அவர்களுடைய செருக்கை அகற்றி; அவர்களை நல்வழிப் படுத்தினாரென்று புராணங்கள் சொல்கின்றன. ஆயினும் அப்பர் சுவாமிகள் 'பிரமன்றன் சிரமரிந்த பெரியோய் போற்றி...' எனச் சிவபெருமானே பிரமாவுடைய தலையைக் கிள்ளினாரென்றும் பாடியருளியுள்ளார். இதனாலும் வைரவக் கடவுளும் சிவபெருமானும் பேதமற்றவர்ளென்று விளங்குகின்றது.

சிவத்தினின்று தோன்றிய காரணத்தால் இவர் சிவகுமாரர் எனப்படுவர். ஆயினும் சிவத்தின் வேறாகாத சக்தியின் வடிவமே அவர் ஆவார். தேவர்கள் கெட்டுப் போகாதபடி அவர்களுடைய செருக்கை அடக்கி அவர்களை நல்வழிப்படுத்திக் காத்ததுபோல; நம்முடைய செருக்கையும் அடக்கி நாம் அவரைத் தியானித்து உய்ய அருளும்படி வைரவக் கடவுளை நாம் வழிபடுகின்றோம்.

இவரது வாகனம் வேத வடிவாகிய நாய் ஆகும். அவரை வணங்கும்போது எங்களுடைய அகந்தையை நீக்கிக் காத்தருளும்படி வேண்டுதல் செய்கிறோம். ஆதலால் எல்லா சுகங்களையும் தந்தருளுகின்ற கடவுளாக வைரவக் கடவுள் விளங்குகின்றார்.

வை ரவக் கடவுளுடைய திருக்க ரத்திலே சூலாயுதம் இருக்கின்றது. அதற்கு மூன்று கவர்கள் உண்டு. அந்த மூன்று கவர்களும் ஐந்தொழில்களையும் செய்யும். ஆரணி, ஜநதி, ரோதயித்திரி என்ற மூன்று சக்திகளையும் குறிக்கின்றன என்று வாதுள ஆகமம் கூறுகின்றது. மேலும் பட்டினத்தடிகள்

"மூவிலை யொருதாட் சூல மேந்துதல் மூவரும் யானென மொழிந்த வாறே..."

எனக் கூறியுள்ளார்.

வைரவக் கடவுள் சூலாயுதத்தைத் தரித்திருப்பதனால் அவர் பஞ்ச கிருத்தியங்கள் செய்பவரென்று நன்கு விளங்குகின்றது. பஞ்ச கிருத்தியஞ் செய்பவர் சிவபெருமானாதலால் வைரவக் கடவுளும் சிவபெருமானும் ஒருவரே என்பது வெளிப்படையாகும்.

வைரவக் கடவுளைப் பின்பற்றும் பரிவாரங்களும், சிறு தெய்வங்களும் வைரவ நாமமுடையன. அவைகள் பல வைரவ நாமங்களோடு சிறு கோவில்களில் வைக்கப்படுகின்றன. அவைகளாலி யன்ற நன்மைகளை அவைகள் தாமே செய்வதாயினும் இறைவனருளே அங்கு நிற்கும் என்பது நம்பிக்கை. இரவு பள்ளியறை மூடியவுடனே வைரவருக்கு வழிபாடியற்றி அவருடைய பரிவாரங்களாகிய வேதாள கணங்களுக்குப் பலிபோடப்படுகின்றது.

ஊரின் பாதுகாப்புப் பொருட்டும், பிணிநீக்கத்தின் பொருட்டும் துன்ப நீக்கத்தின் பொருட்டும் பாயாசன்னத்தால் பலி சமைக்க வேண்டும் என்பது ஆகம வாக்கியம். அதன் பின்னர் பள்ளியறை முத்திராதண்டம் வைரவரிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. முத்திர தண்டத்தை வைத்திருப்பதால் வைரவர், ஆலயக் காவலாளர் என்றும், அவர் துடியாயுள்ள ஆலயங்களில் உயிராபத்து என்று கூறப்படும் அவரிடம் ஒப்படைக்கப்படுவது முத்திரைக் கோலேயன்றி ஆலயத்திறவு கோல்கள் அல்ல. முத்திரைகள் பூட்டுக்களுக்கு கவசமே அன்றி வேறல்ல. அதனால் ஆலயத்துக்குக் காந்தக் கவசமாக உள்ள சூக்கும நிலையை இராக்காலங்களில் வலி மீறி நிற்கும் அசுரர்கள் பாதியாமல் பாது காப்பதே வைரவர் வேலை எனக் கொள்வது முறையாகும்.

ஆகவே, காலையில் ஆலயத் திருக்கோவிற் பூசை அருட்பணிகள் தொடங்குமுன் முத்திரைக் கோலைக் கைக்கொண்டுள்ள அவருடைய அனுமதி மரபுவழியாக இன்றியமையாததாகின்றது. அதனால் ஆகமங்களிலும் சேத்திரபாலர் அநுஜ்ஜையே காலையிற் செய்ய வேண்டிய முதற் கிரியையாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அவரை ஆராதித்து அவரிடமிருந்து முத்திரைக்கோலைப் பெற்றுப் பள்ளியறையைத் திறந்த பின்னரே மூர்த்திகள் சாந்நித்தியம் பெறுவர். பரிவார தேவதைகள் தொழிற்படுவர். அருட்தொழிலும் தொடங்கும் ஆலயமும் ஆராதனைக்குத் தகுதிபெறும்.

வைரவக் கடவுளின் தோற்றம் செஞ்சடையும், முக்கண்ணும் நீலநிறத்திருமேனியும், சூலம்- பிரம கபாலம் பாசம் - உடுக்கு ஆகியவைகளைத் தரித்த நான்கு திருக்கைகளும், வச்சர தந்தங்களும் கோபக் குறிப்போடு கூடிய சிரிப்பும், வேதமாகிய நாய் வாகனமும் கொண்ட கோரமூர்த்தமாகும்.

வைரவ விரதங்கள் மங்கலவார விரதம், சித்திரைப்பரணி விரதம், ஐப்பசிப்பரணி விரதம் என மூன்று விரதங்கள் சிறப்பானவை யாகும். தை மாசத்து முதற் செய்வாய்க்கிழமை தொடக்கம் ஒவ்வொரு செவ்வாயும் வைரவக் கடவுளைக் குறித்து அனுட்டிக்கும் விரதம் மங்களவார விரதமாகும். சித்திரை மாத பரணிநட்சத்திரத்தில் வைரவரைக் குறித்து அநுட்டிப்பது சித்திரைப் பரணி விரதமாகும். ஐப்பசி பரணி நட்சத்திரத்திலே வைரவக் கடவுளைக் குறித்து அநுட்டிக்கும் விரதம் ஐப்பசிப் பரணி விரதமாகும்.

வைரவக் கடவுளின் பூசைக்குரிய பூக்கள் நந்தியாவர்த்தம் தவிர்ந்த ஏனைய பூக்களால் பூசை செய்யலாம். அத்தோடு இவருக்கு நிவேதனமாக வடை மாலை சாத்தி வழிபடுவது மரபாகக் காணப்படு கின்றது.

ஆலயத்துட் கடைசியாகச் செய்யப்படும் நிர்மல வைரவரு டைய தரிசனம் ஆன்மாவின் விடுதலையைக் குறிப்பதாகும். அதன் பின்னர் அடியார்கள் வெளியே வந்து கொடிமரத்தண்டை அமைதியாக இருந்து செபம் செய்யவேண்டும். ஈற்றில் விழுந்து வணங்கி வீட்டுக்குப் புறப்படவேண்டும் அடியார்கள் புறஉலகில் புகவும், மேட்டு நீர் பள்ளத்தை நோக்கி விரைந்தோடுவது போல அவரிடம் தோய்ந்திருக்கும் அருள் மணமும் வேகமாக வெளியே ஈர்க்கப்படும். அங்ஙனம் குளிர் காற்றில் அகப்பட்ட வெந்நீர் போன்று அதன் வேகம் விரைவாக விரயமாகிப் போகாமல் தம்மிடம் ஒடுங்கி நின்று வெகுநேரம் வேலை செய்யும் பொருட்டே கொடிமரத்தண்டை தியானமும், கவச மந்திரமும் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. சூடுநீரை வெந்நீர்க் குப்பியில் அடைத்துச் சேமிப்பது போன்றதாகும். உண்மையான பக்தியுடன் ஆலயம் தொழும் அடியார்களுடைய உம்புகளைச் சுற்றி ஒரு அருளொளிப் பிரபா மண்டலம் அங்கு ஏற்படும். அவர்கள் வெளிவரும்போது அதன் ஒளியில் ஈடுபட்டுத் திழைத்து நிற்கும் பூதகணங்கள் அவரோடு கூடவேவரும். அவரை விடைகொடுத்து ஆலயத்துள் அனுப்புவதற்காகவே வெளிவாயிலில் வந்து அடியார்கள் சிறிதுநேரம் அமர்ந்து அவர்களை வழியனுப்பிக் கொள்ளும்படி ஆகமங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த அமர்வு இப்போதும் நடைபெறுகின்றது. ஆனால், அது இக்காலத்தில் பழம், சுண்டல் போன்றவை உண்பதற்கேயன்றி மேற்கூறிய காரணம் கொண்டல்ல என்பதும், அதன்காரணம் அறியப்படாது இருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வைரவக் கடவுளானது பல நாமங்களினால் வழிபடப்படு கின்றது. காவல் வைரவர், ஞான வைரவர், பால வைரவர், சூல வைரவர் இவ்வாறு பல வைரவர்கள் வழிபடப்பட்டாலும் இன்று ஞான வைரவர் ஆலயங்கள் சிறப்புக்குரிய ஆலயங்களாக விளங்குகின்றது.

வைரவர் வழிபாடானது போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்திற் சைவமும், சைவப் பண்பாடுகளும் சிதைவுற்ற காலங்களில் சைவர்களின் வீடுகளில் சூலம் மூலம் வழிபட்ட காலம் தொட்டு; இன்றையகாலம்வரை வைரவர் வழிபாடானது மிகவும் எளிமையான வழிபாடாகக் காணப்படுகின்றது. இதுவும் ஈழத்திற் பளையைப்பொறுத்தமட்டில் விதிவிலக்கல்ல.

இன்று வைரவர் தெய்வமானது ஆகமம் சார்ந்த முறையிலும், ஆகமம் சாராத கிராமியத் தெய்வமாக வழிபடப்படுகின்றது. பெரும் பாலும் கிராமப்புறமக்களின் நம்பிக்கைக்குரிய குல தெய்வமாக வைரவர் தெய்வம் வழிபடப்படுகின்றது. வைரவர் தெய்வமானது நேர்த்திக்குரிய தெய்வமாகப் பெரும்பாலும் மக்களால் நினைத்து (இழைக்கட்டுதல்)

நடைபெறுகின்றது. இந் நேர்த்திக்கடன் நிறைவேற்றப்படும்போது வடைமாலை சாத்தி அதனைப் பூர்த்தி செய்வார்கள்.

யாழ்ப்பாண வைரவர் ஆலயங்களிற் கொக்குவில் தலையாழி ஞான வைரவர் ஆலயம் சிறப்புக்குரிய வைரவர் ஆலயமாக விளங்கு கின்றது.

இவ்வாறாக வைரவர் கடவுளானது கிராமிய மக்களின் குல தெய்வமாகவும், நம்பிக்கைக்குரிய கடவுளாகவும் வழிபடப்படுகின்றது. அதாவது வைரவ வழிபாடானது பச்சிலைப்பள்ளியில் மிகவும் சிறந்த முறையில் மக்களால் வழிபடப்பட்டு வருகின்றது. மக்கள் தமது பாதுகாப்புக்காகவும் வைரவரைக் காவலாக வைத்து வழிபாடாற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரம்ப காலத்தில் ஆகமம் சாராத முறையிற் பூஜை நடைபெற்று வந்துள்ளது. ஆனால் தற்பொழுது அது மாற்றம் அடைந்து பெரிய ஆலயமாகவும், சில ஆலயங்களில் ஆகம முறைப்படி பூசைகளும் விழாக்களும் நடைபெற்று வருவது வைரவ வழிபாட்டின் சிறப்பையே காட்டுகிறது.

அந்தவகையிற் பளைப்பிரதேசத்தில் ஒரு வயல் வெளிக்கு அருகில் ஒரு ஆலமரத்தடியில் உற்பத்தியாகிய வைரவர் ஆலயம் தற்பொழுது ஒரு பெரிய ஆலயமாக அமைக்கப்பட்டு; ஆகம முறைப்படி பூசை நடைபெறும் ஆலயமாக, நரசிம்ம ஆலயம் திகழ்கிறது. இவ்வண் உறைந்துள்ள இவ் ஆலயத்தில் உறைந்துள்ள நரசிம்ம வைரவர் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தி மக்களின் நம்பிக்கைக்குரிய கடவுளாகத் திகழ்கிறது. அதாவது ஆரம்ப காலத்திற் பெருமளவான உப்புக் கொண்டு செல்வதற்குத் தடையாக இருந்த காலத்தில் ஒரு வைரவ பக்தன் உப்பைக் கொண்டுவரும் வழியில் பரிசோதனைக்கு உள்ளாகும் சந்தர்ப்பத்தில் அவன் வைரவரை நினைத்து இந்த உப்பு அனைத்தையும் நெல்லாக மாற்றும்படி வேண்டியபோது, அந்த உப்பு அனைத்தும் நெல்லாக மாறியது. இது நரசிம்ம வைரவர் நிகழ்த்திய அற்புதமாக இன்றும் மக்களிடையே நிலைத்திருக்கின்றது.

இதனைவிடப் பளை நகர சந்தையில் இந்த நரசிங்க வைரவரைச் சென்று வழிபட நேரம் போதாத காரணத்தால் அவரை நினைத்து ஒரு வைரவரை ஸ்தாபித்து தமது காவலாக வைரவரை வைத்து வழிபட்டனர். இது தற்போது எல்லா மக்களாலும் விசேடமாக வழிபட்டு வருகின்றது. இதனைவிட; பளையிற் பிரதான வீதியின் ஓரத்தில் அதாவது தபால் அலுவலகத்திற்கு முன்பாக ஒரு ஆலமரத்தடியில் நரசிம்ம வைரவரை நினைத்து ஒரு வைரவரை மக்கள் வழிபட்டு வருகின்றனர். தூரத்தில் வசிக்கும் மக்கள்கூட இந்த வைரவரை வழிபட்டுவரும் சந்தர்ப்பத்தைப்

பார்க்கக்கூடியதாக உள்ளது. இவ் வைரவ ஆலயங்களுக்கு வருடம் தோறும் விசேட பூசைகள், பொங்கல், மடை, பலி போன்றன நிகழ்த்துவதுடன்; கரகம், காவடி போன்ற நேர்த்திக்கடன்களையும் திகழ்த்தி வருவது வைரவ வழிபாட்டின் சிறப்பையே காட்டுகிறது. இதனைவிட; ஆலயத்தில் தோஷநிவர்த்தி அதாவது திருமணத்தில் தடை, குழந்தைப் பாக்கியம் இல்லாதவர், வியாபார முன்னேற்றம், கல்வியிற் சிறக்கப் போன்ற பல தடைகளுக்கு வைரவர்வழிபாட்டின் ஊடாக இதனை நிவர்த்தி செய்யலாம் என்ற அறிவுரைகளும் மக்கள் மனதிற் பதிந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதைவிட; பச்சிலைப்பள்ளியில் மாசார் பகுதியில் முக்கிய மான வைரவர் ஆலயங்கள் காணப்படுகிறது. அவற்றிற் கல்லடி வைரவர், பாலையடி வைரவர் போன்ற வைரவ ஆலயங்களில் வருடத்தில் விசேட விழாக் கொண்டாடுவதுடன் மக்கள் தமது நேர்த்திகளை நிறைவேற்ற; பொங்கல், காவடி போன்றவற்றுடன் வைரவரை நினைத்து தாம் வளர்த்த கோழி, ஆடு போன்றவற்றை ஆலயத்திற்குக் கொண்டு சென்று வழங்குவது தற்காலத்தில் மேலும் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றது.

இதனைவிட; இயக்கச்சிப் பிரதேசத்திற் பத்துமாவடி என்ற வைரவ ஆலயம் சிறந்து விளங்குகின்றது. அதாவது இவ் ஆலயமும் இப் பெயர் வரக் காரணமும் ஓர் அற்புதம்தான். அதாவது ஆலயப் பூசகர் வைரவருக்குப் பூசை செய்துகொண்டிருந்த சந்தர்ப்பத்தில் இடையிற் பத்துக் குதிரைகளின் பாதங்கள் வரிசையாகப் பதிக்கப்பட்ட தடையங் கள் காணப்பட்டன. அதனால் இவ் ஆலயத்திற்கு பத்துமாவடி என்று பெயர்வந்தது.

இவ்வாறு எல்லா பிரதேசங்களிலும் மக்கள் தமக்குக் காவலாக ஆற்றங்கரையிலும், அரசமரத்தடியிலும், ஆலமரத்தடியிலும், வேம்பு போன்ற இடங்களில் வைரவருக்கு சூலம் வைத்து வழிபாடாற்றி வருவது வைரவ வழிபாட்டினையே காட்டுகின்றது.

இவ்வாறாகப் பச்சிலைப்பள்ளி மட்டுமன்றி, எல்லா மாவட்டங் களிலும் இவ் வைரவ வழிபாடானது மிகவும் சிறப்பான முறையில் வழிபடுவதுடன், இன்றைய காலகட்டத்தில் இந்துக்கள் பரந்து வாழ்கின்ற இடங்களை அவதானிக்கின்றபோது அனைத்துக் கிராமங் களிலும் வைரவர் ஆலயங்கள் பேரெழுச்சிபெற்றுப் பல்கிப் பெருகி யுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. இதன்மூலம் வைரவ வழிபாட்டின் சிறப்பையும், மேன்மையையும் அறிந்துகொள்வது மட்டுமல்ல; மக்களால் தமது இஷ்ட தெய்வமாகவும் வழிபட்டுவருவதைக்காண முடிகின்றது.

சிறுவர் உரிமையும் சிறுவர் பாதுகாப்பும்

திரு. மு. சுரேஸ்வரன், பிரதேச செயலகம், பச்சினைப்பள்ளி.

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செயலகத்தின் சிறுவர் உரிமைகள் மேம்பாட்டு உத்தியோகத்தவராவார். சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான அரச அதிகாரியாக பணியாற்றும் இவர், தனது ஆக்கங்கள் மூலமாக சிறுவர் மற்றும் பெற்றோர்களிடையே சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பாக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

இன்று உலகில் உள்ள மொத்த சனத்தொகையிற் கிட்டத்தட்ட 30 சதவீதத்தினரிலும் அதிகமானோர் சிறுவர்களாகக் காணப் படுகின்றனர். உலகினிலே யுத்தங்கள், அனர்த்தங்கள், இயற்கை அழிவுகள் போன்றன ஏற்படுகின்றபோது மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்ற தரப்பினராக இச்சிறுவர்களே காணப்படுகின்றனர்.

குறிப்பாக, இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் நடைபெற்ற காலப்பகுதியிற் சிறுவர்கள் மிகவும் பாதிப்படைந்தனர். எனவேதான் சிறுவர்கள், சிறுவர்களின் உயரிய நலன்கள் (Best interest of the child) தொடர்பாகப் பலர் சிந்திக்கத்தொடங்கினர். இவ்வாறான சிந்தனை வாயிலாக எக்லாரன் ஜெப் எனும் ஆங்கிலேயப் பெண்மணியின் சிந்தனையிலிருந்து உருவாகியதே சிறுவர் உரிமைகள் (Child Rights) ஆகும். இவரால் உருவாக்கப்பட்ட இச்சிறுவர் உரிமைகள் 1989ஆம் ஆண்டில் ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபையினால் ஏற்று அங்கீகரிக்கப் பட்டுள்ளது என்பதுடன்; 1991ஆம் ஆண்டில் இலங்கை அரசாங்கத்தி னராலும் இது ஏற்று அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

இச்சிறுவர் உரிமைகள் சாசனத்திற் சிறுவர் பராயத்தின் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்படுவதுடன் மிகவும் பாதுகாப்பாக வாழ்வதற்காகச் சிறுவர்களிற்கு உள்ள உண்மைகள் உள்ளடக்கப் பட்டுள்ளன. இச்சிறுவர் உண்மைகள் சாசனமானது மொத்தமாக 54 உறுப்புரைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. இதில் 1-42 வரையிலான உறுப்புரைகள் சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பாகவும், ஏனைய உறுப்புரைகள் சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பாகவும்

அடுத்துக் கூறுகின்றன. இச் சமவாயம் 18 வயதிற்குட்பட்ட அனைவரும் சிறுவர்கள் என எடுத்துரைக்கின்றது.

மேலும், சிறுவர்களிற்குச் சிறுவர்பராயத்தில் ஏற்படுகின்ற பாதிப்புக்கள்; அவர்களின் எதிர்கால வாழ்க்கையினைப் பாதிப்பதாக உள்ளது. எனவேதான் சிறுவர்களது உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக உலகின் பல நாடுகளிற் பல அமைப்புகள், அரச நிறுவனங்கள் தோற்றம்பெற்றன. அவ்வகையில் இலங்கையிலும் பல அமைப்புக்கள், அரச நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்படும் சிறுவர்களின் உரிமைகளையும் பாதுகாப்பதற்காகச்சேவையாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன.

இவ்வகையில் இலங்கையில் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார நன்னடத்தைச் சிறுவர் பராமரிப்புச் சேவைத்திணைக்களம், பொலிஸ் திணைக்களம், தொழில் திணைக்களம், மாவட்டச் செயலகம், பிரதேச செயலகம் மற்றும் நீதிமன்றங்கள் மனித உரிமை ஆணைக்குழு போன்றன குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய நிறுவனங்களாகக் காணப்படு கின்றன. இவை சிறுவர்களிற்காக ஆற்றும் சேவைகள் அளப்பெரிய தாகும்.

எனவே, சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள் இடம்பெறுகின்றபோது, அல்லது சிறுவர் உரிமைகள் மீறப்படுகின்றபோது மேற்குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களை நாடுவதனூடாகச் சிறுவர் உரிமைகளை அவர்களிற்குப் பெற்றுக்கொடுக்க நாம் உதவலாம். குறிப்பாகப் பிரதேச செயலகங்களில் இணைப்புச் செய்யப்படுகின்ற பிரதேச செயலர், நன்னடத்தை உத்தியோகத்தர், சிறுவர் உரிமை மேம்பாட்டு உத்தியோகத்தர், உளவளத் துணை உத்தியோகத்தர் ஆகியோர் சிறுவர்களிற்காக வேலை செய்யும் உத்தியோகத்தர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இதேபோல் கிராம மட்டத்திற் கிராம உத்தியோகத்தர் அடையாகத்தர் ஆகியோரினையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். சிறுவர் உரிமைகள் மீறப்படுகின்றபோது மேற்குறிப்பிட்ட உத்தியோகத்தர்களிடம் தங்கள் முறைப்பாட்டினைத் தெரிவிப்பதன்மூலம் சிறுவர்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதுடன், அவர்களுக்கு எதிர்காலம் தொடர்பில் அறிவுரை கிடைக்கப்பெறுவதுடன், விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்தலாம்.

இச்சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு, மேம்பாடு தொடர்பிற் பெற்றோர்களின் பங்கு மிகமிகப் பெரியது. சிறுவர்கள் தமது கடமை களைச் சரிவர நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான உதவிகள், ஒத்து ழைப்புக்கள், ஆலோசனைகள் போன்றவற்றை வழங்குவதும், அவர் களைக் கண்காணிப்பதும் எனப் பல பொறுப்புக்கள் பெற்றோர்களினைச் சார்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றது.

அதேபோல் சிறுவர்களினை நாட்டின் ஒரு நற்பிரஜை ஆக்கு வதிற் பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர்களின் பங்கும் மிக முக்கியமான தாகும். இவர்கள் சிறுவர்களிற்கு நல்வழிகாட்டியாகவும், ஆலோசகர் களாகவும், தேவையான இடங்களிற் சிறுவர்களினைத் தட்டிக் கொடுத்தல், பாராட்டுதல், சிறுவர்களிற்குச் சிறந்த கல்வியினைப் போதித்தல், சிறுவர்களிற்கு நற்பழக்கவழக்கங்கள், பண்பாடுகளைக் கற்றுக்கொடுத்தல், சிறுவர் நலன்சார்ந்த திட்டங்களிற்குத் தேவையான ஒத்துழைப்புக்களை நல்குதல் எனப் பலபொறுப்புக்கள் இவர்களினைச் சார்ந்ததே ஆகும். இவ்வாறே இச்சிறுவர்கள் வாழும் சமூகமும் பல கடமைகளையும், பொறுப்புக்களையும் கொண்டதாகக் காணப்படு கின்றது.

இச்சமூகம் சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு, பங்குபற்றுதல், மேம்பாடு தொடர்பில் மிக முக்கியபங்கு வகிக்கின்றது. குறிப்பாக; இச்சமூகம் சிறுவர்களைப் பாடசாலைக்கு அனுப்புதல், கலாமன்றச் செயற்பாடு களிற் பங்குபற்றவைத்தல், சமய கலாசார நிகழ்விற் பங்குபற்றவைத்தல், சமய ஆசார அறநெறி வகுப்புக்களிற் பங்குபற்றவைத்தல், சிறுவர் கழகங்களில் இணையவைத்தல், கலை இலக்கியப் போட்டிகள், பட்டிமன்றங்கள், விளையாட்டு நிகழ்வுகள் போன்ற பல நிகழ்வுகளில் இச்சிறுவர்கள் பங்குபற்றச் சமூகமானது ஒரு உந்துசக்தியாக விளங்க வேண்டும். இதனூடாகச் சிறுவர்கள் சமூகமயமாக்கற் செயற் பாட்டினைக் கற்றுக்கொள்வதற்கும், சமூக நீரோட்டத்தில் தங்களை இணைத்துக் கொள்வதற்கும் உதவுகின்றது. இதனூடாகச் சமூகம் அவர்களின் பங்குபற்றுதல் உரிமையினைப் பெற்றுக்கொடுக்கின்றது.

எனவே, நாம் ஒவ்வொருவரும் சிறுவர்கள் தமது உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கு உரித்துடையவர்கள் என்பதனை ஏற்று; அவர்களின் உரிமைகளினை அவர்களிற்கே வழங்கி அவர்களின் நல்வாழ்விற்கு உதவ வேண்டும்.

அழிந்துபோன கிராமமும், அழியா நினைவுகளும்

திரு. செ. நாதன் முகமாலையூர்

பிரதேசத்தின் அடையாளம் காணப்பட்ட இளம் படைப்பாளிகளில் ஒருவரான இவர், தனது பிரதேசம் தொடர்பான நினைவுகளை அதிகளவு படைப்பாக்கங்களாக உருவாக்கியுள்ளார்.

வவுனியாவரை புகையிரதம்மூலம் வந்து, முச்சக்கரவண்டி ஒன்றிற் பயணித்து, வவுனியா நகரில் உள்ள தனியார் பேரூந்து நிலையம் சென்றடைந்தபோது நேரம் காலை 8.00 மணி. காலை உணவுக்காக வடையும் தேநீரும் அருந்திவிட்டுத் தண்ணீர் போத்தல் ஒன்றை வாங்கி; பேரூந்துத் தரிப்பிடம் வந்தபோது வவுனியா விழித்திருந்தது. சனக் கூட்டம் தமது அன்றாட வேலைகளைக் கவனிக்கத் தொடங்கி யிருந்தநேரம்.

"யாழ்ப்பாணம்-யாழ்ப்பாணம்; சீற் இருக்கு வாங்கோ, வாங்கோ" என்று கூவி அழைத்தபடி காணப்பட்ட அந்தத் துடிப்பான வாலிபனிடம் "தம்பி நான் முகமாலை போகவேணும். வரலாம்தானே" என்றேன். "ஓம் ஐயா போகலாம், ஆனால் முகமாலையிற் சனமே இல்லையே. நீங்கள் எங்கு போறியள்?" என்றான். "முகமாலைதான் எங்கட ஊர். ஒருக்காப் பார்க்கலாம் எண்டு போறன்" என்றேன். "சரி ஐயா ஏறுங்கோ. யாழ்ப்பாணத்துக்குத்தான் ரிக்கற் போடுவன்" என்றான் அவன். "எப்படி வேணுமானாலும் போடு. முதலில் ஒரு சீற் தா" என்றபடி அவன் காட்டிய சீற்றில் அமர்ந்துகொண்டேன்.

பேரூந்தின் முன்பகுதியிற் சாரதியின் பின்புறமாக உள்ள இரண்டாவது சீற்றில் யன்னல் ஓரமாக அமர்ந்துகொண்டு எனது பயணப்பையில் இருந்த வீடியோ கமராவைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டேன். பேரூந்து புறப்படத் தொடங்கியதும் நான் எனது கண்களில் தெரிந்த சில முக்கிய காட்சிகளைக் கமராவிற் பதிவுசெய்து கொள்ளத்தொடங்கினேன்.

பேரூந்து ஓமந்தைச் சோதனை நிலையத்தில் பதிவினை முடித்துப் புறப்பட்டது. குன்றும் குழியுமாகக் காணப்பட்ட வீதியில் விரைவாகச் செல்வதற்கு பஸ் கஷ்ரப்பட்டுச் சென்றது. எமது பேரூந்து. புளியங்குளம், கனகராயன்குளம் போன்ற இடங்களைத் தாண்டி மாங்குளத்தினை அடைந்திருந்தபோது நாம் கடந்துவந்த இடங்களிற் பல புதிய குடியிருப்புக்களும், வானுயர்ந்த தொலைத்தொடர்புக் கோபுரங்களையும் காணமுடிந்தது.

மாங்குளம் பகுதியிற் பல புதிய கட்டடங்களுடன் போரின் போது அழிந்த கட்டடங்களும் காணப்பட்டன. A9 வீதியின் திருத்தப் பணிகளும் ஆங்காங்கே நடைபெறுவதையும் காணமுடிந்தது. "நாம் இப்போது முறிகண்டிப் பிள்ளையார் ஆலயத்தை வந்தடைந்துள்ளோம் அனைவரும் இறங்கிக் கோயிலுக்கும் கடைக்கும் போட்டு பத்து நிமிடத்தில் வரவேண்டும்" என்றான் நடத்துனர். நான் விரைவாக இறங்கி அருகில் இருந்த தண்ணீர்த் தொட்டியிற் கால் கைகளைக் கழுவிக் கொண்டு தேங்காய், கற்பூரம் என்பனவற்றை வாங்கிக்கொண்டு ஆலய முன்றல் சென்று கற்பூரத்தைக் கொழுத்திவிட்டு தேங்காயை உடைத்தேன். பிள்ளையாரப்பா எனக் கைகூப்பி, விபூதியையும் சந்தனத்தை யும் எடுத்து அணிந்துகொண்டு, அருகில் இருந்த சிறிய தேநீர் கடைக்குள் சென்றேன். வடையும் தேனீரும் பருகி, கச்சானும் வாங்கிக் கொண்டு பேருந்தில் ஏறி அங்கு காணப்பட்ட புதிய கட்டடங்களைப் பார்த்ததுடன் பிரமிப்படைந்தேன்.

பேரூந்து புறப்பட்டு இப்போ இரணைமடுச் சந்தியைக் கடந்தது. மக்களின் போக்குவரத்து அதிகமாகக் காணப்பட்டது. வீதிகளின் வாகனபோக்கு வரவும் அதிகமாகக் காணப்பட்டது. வீதியின் இருமருங்கும் கடைகளும் அரச, அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் கட்டடங்களும் காணப்பட்டன. ஆனாலும் இன்றும் பல கட்டடங்கள் இடிபாடுகளுடன் காணப்பட்டன.

டிப்போச் சந்தியை அடைந்த பேரூந்தில் இருந்த சிலர் இறங்கப் பலர் ஏறிக்கொண்டனர். கிளிநொச்சியில் நீதிமன்றம், வங்கி, விவசாயத்திணைக்களம், வர்த்தகநிலையம், அரச செயலகம், ஆலயம், புனரமைப்பு நடைபெறும் விளையாட்டு மைதானம், மக்கள் தொடர்பாடல் அலுவலகம், எதிரே பொலிஸ் நிலையம் என்பன கிளிநொச்சியின் மாற்றத்தைக் காட்டியது. காக்கா கடைச் சந்தியில் வீழ்ந்த நிலையிற் காணப்பட்ட பாரியநீர்த்தாங்கி போரின் உக்கிரத்தை எடுத்துக்காட்டியது. A - 9வீதி ஓரமாக நகரின் மையப்பகுதியில் பல புதிய கட்டடம்தான் முளைவிட்டிருந்தன. அதேநேரம் போரின் வடுக்களைச் சுமந்தபடி பல ஆலயக் கட்டடங்கள் என்பன காணப்பட்டன.

கரடிப்போக்கினைக் கடந்தபோது அப்பகுதியில் வங்கிகளின் ஆக்கிரமிப்பைக் காணமுடிந்தது. மாவட்ட மக்களின் தேவையை நிறைவு செய்யப் பல அரச தனியார் வங்கிகள், பெரிய அளவிலான நிதி நிறுவனங்கள் என்பன இப்பகுதியிற் காணப்பட்டன. பரந்தனைக் கடந்து உமையாள்புரத்தை அண்மித்தபோது நான் எட்டிஎட்டிப் பார்த்தேன். பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலை தெரிகின்றதா என்று; எதுவும் தெரியவில்லை. இடி பாடுகளுடன் சில பழைய கட்டடங்கள் மட்டும்தான் தெரிந்தது. உப்பளம் பகுதியை அடைந்தபோது எனது மனதில் ஓர் எதிர்பார்ப்பு! எமது உறவினர் பலர் தொழில்புரிந்த அந்த உப்பளம் எப்படி உள்ளது? இயங்குதா என்று. ஆனால், எதுவுமே இல்லை. மனம் அமைதி கொள்கின்றது. இப்போது நான் ஆனையிறவை அடைந்தேன். நடத்துனர் பதிவு செய்யச் சென்றுவிட, பேரூந்து நின்றது. அப்பகுதியிற் பாரிய நினைவுத்தூபி ஒன்று காட்சி தந்தது. அதையும் கமராவிற் பதிவுசெய்துகொண்ட நான், மனதுக்குள் எண்ணிக் கொள்கின்றேன். 1990ஆம் ஆண்டின் பின்னர் இன்றுதான் இதால போறன் என்று.

பேரூந்து விரைய அதனை விடவும் விரைவாக என் இதயம் செயற்பட்டது. இனி இயக்கச்சி, கரந்தாய், புதுக்காடு, பளை என்று எண்ணினேன். பளையை அடைந்தோம். அழிவிற் சிக்கிய சில கட்டடங்கள், எரிபொருள்நிலையம், கூட்டுறவுக்கடை, வர்த்தக நிலையங்கள், நீர்தாங்கி, பேரூந்துத் தரிப்பிடம், பாடசாலை, பிரதேச செயலகம், கமநலசேவை நிலையம், ஆலயம், சுகாதார அதிகாரி பணிமனை, பிரதேசசபை, வைத்தியசாலை என அத்தனையும் அழிவடைந்து காணப்பட்டதுடன் சிலது மீளவும் புனரமைக்கப்பட்டு வருவதைக் காணமுடிந்தது.

கச்சார் வெளியைக் கடந்தபோது கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம்வரை வட்டுகள் அற்ற பனைகளையும் தென்னைகளையுமே காணமுடிந்தது. இத்தாவிற் சந்தி என்று கூறக்கூடிய இடத்தில் ஒரு சில இடிந்த கட்டடம் மட்டுமே காணப்பட்டது. இப்போது நடத்துனரின் குரல் "ஐயா முகமாலை வந்திட்டுது; முன்னுக்கு வாங்கோ" என்றான். "சரிதம்பி வாறன் சேர்ச்சடியில் இறக்கி விடுங்கோ" என்றேன். "ஐயா சேர்ச் என்று ஒன்றும் இல்லை இந்த இடம்தான் முகமாலை இறங்குங்கோ" என்றான். இறங்கிய நான் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன். வெறும் காடும் இராணுவ முகாம் ஒன்றும்தான் கண்ணிற்பட்டது. "உவங்கள் இடத்தை மாறி இறக்கிப் போட்டான்கள். எனக்கு முகமாலை தெரியாதா?" என்று முணு முணுத்தேன்.

ஆம் எனது பெயர் நவரத்தினம். நான் முகமாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டனான். எனது அப்பா ஒரு விவசாயி. இரண்டு அண்ணா நான்கு தங்கைமாருடன் இரண்டு ஏக்கர் தென்னங்காணிக்குள் அழகான மண் வீடு ஒன்றில் அன்பாக வாழ்ந்தோம். மூத்த அண்ணையும் நானும் 1985ஆம் ஆண்டு லண்டன் சென்று அங்கேயே வாழ்ந்தோம். இடைஇடையே இலங்கைவந்து போனன். 1990ஆம் ஆண்டு திருமணத்துக்காக வந்தேன். பின்னர் எனது தந்தையின் மரண வீட்டுக்கு வந்தேன். அதன்பின்னர் இப்போது போர் ஓய்ந்து நாடு அபிவிருத்தி அடைவதால் ஊரைப்பார்க்க நான் மட்டும் வந்தேன். எனது தாயாரும் ஏனைய இரண்டு சகோதரியும் சகோதரனும் இலங்கையில் வாழ் கின்றனர். அவர்கள் 2000ஆம் ஆண்டு முகமாலையைப் போர் சூழ்ந்தபோது வெளியேறி யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்கின்றனர்.

எனது கிராமம் அழகானது. வானுயர்ந்த தென்னையும் பனையும், காணி நிறைய மாவும், பலாவும், வேம்புமாகப் பச்சைப்பசேல் என்று காட்சிதரும். A-9 வீதியும் புகையிரத வீதியும் கிராமத்தின் மையப்பகுதியாற் செல்கின்றது. வீதி ஓரமாகத் தபாலகம், வர்த்தக நிலையம், பாடசாலை என்பவற்றுடன் ஆலமர நிழலில் அழகான கோவில் அமைந்து அமைதியான சூழலில் அனைவருக்கும் அருள் பாலித்தபடி காட்சிதரும். அன்னை வேளாங்கன்னியும் கிராமத்தின் நடுவே மாணிக்கப் பிள்ளையார், அம்மன், நாச்சிமார், வைரவர் எனப் பல ஆலயங்கள் பக்திப் பரவசுமட்டும். இவைகள் எல்லாம் மனக்கண்முன் வந்து போனது. நான் இறக்கி விடப்பட்டது. மக்களே வாழமுடியாத மயான பூமியா என்று எண்ணத் தோன்றியது. கால்கள் நடக்க மறுத்தன. கண்கள் கண்ணீரால் முட்டியது. தொண்டைக்குள் ஏதோ ஓர் உருண்டை உருளும் உணர்வு. நான் சற்று முன்னாற் நடந்து இராணுவ முகாமுக்கு முன்னால் காணப்பட்ட சிற்றுண்டிச்சாலைக்குச் சென்றேன். சிற்றுண்டிச் சாலைக்கு முன்னாற் காணப்பட்ட இருக்கையின்மேல் அமர்ந்து கொண்டுசென்ற தண்ணீரால் முகத்தைக் கழுவினேன்.

A-9 வீதியின் எதிரே பார்த்தேன். அடர்ந்த நாயுண்ணிப் பற்றைகளின் நடுவே வேளாங்கன்னி ஆலயத்தின் சிலுவை தெரிந்தது. உடனே இருக்கையில் இருந்தநான் எழுந்து வீதியோரம் சென்று உற்றுப்பார்த்தேன். சன்னங்களால் சல்லடை போடப்பட்ட நிலையிலும் தன் முகவரியைக் காட்டுவதற்காக நிமிர்ந்து நிற்கும் அந்தச் சிலுவையைக் கண்டு இதுதான் முகமாலை என்பதை நான் உறுதி செய்து கொண்டேன். சற்றுத் தொலைவில் இடிந்த நிலையிற் குருமார் விடுதியும், நீர்த் தாங்கியும் காணப்பட்டது. வீதியில் இருந்து 10 மீற்றர் தூரத்தில் மிதிவெடிகள் கவனம் என்று பல எச்சரிக்கைக் குறியீடுகள் காணப் பட்டன.

சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன். தபாலகம் இடிந்து அழிந்து காணப்பட்டது. காங்கிவீடும், முருகையா கடை, சிவத்தின் கராஜ் என எதையுமே காணவில்லை. அம்பளபளை வீதி, கிளாலி வீதி, பொந்தர் குடியிருப்பு வீதி எதுவும் அடையாளமே இல்லை. என் இதயம் கனத்தது. வலியால் துடித்தது. கண்ணீர் மீண்டும் விழியோரம் கசிந்தது. நான் நின்ற இடம் கண்ணுக்குத் தெரிந்த காட்சிகள் அத்தனையும் எனது கமராவில் உள்வாங்கிக் கொண்டேன்.

நான் பாடசாலை வீதிவரை நடந்துசென்றேன். எத்தனை நாட்கள் இந்த வீதியால் சென்று வந்திருப்பேன். இப்போது மண் அணைதான் தெரிகிறது. வீதி இல்லை. நான் மீண்டும் முகமாலைச் சந்தியைக் கடந்து சென்றேன். பொந்தோர் குடியிருப்பு வீதியைக் காணவில்லை. அதன் மூலையில் உள்ள கிணறுமட்டும் நிலமட்டத்து டன் காணப்பட்டது. 20 ஏக்கர் காணி ஓரமாகக் காணப்பட்ட கூழா மரத்தைத் தேடிச் சென்றேன். மரம் நின்ற அடையாளமே காணவில்லை. காதலர்களின் சந்திப்பு மையம் அந்தக் கூழாமரம்தான்.

என் ஊரிற் கால்பதித்த பெருமை ஒரு புறம். ஆனால் தாய்நிலம் பட்டுள்ள அவலநிலையை எண்ணியபோது என் இதயம் வலிக்க நான் ஒரு நம்பிக்கையுடன் யாழ்ப்பாணம் நோக்கிவந்த பேரூந்தில் ஏறிச் சகோதரியின் வீடு சென்றேன்.

என் ஊரின் அவலம் துடைக்கக் காலம் வரும். அப்போது நானும் வந்து குடியேறுவேன். கிராமம் அபிவிருத்தி அடைய என்னாலான உதவியைப் பெற்று வழங்குவேன் என்னும் எண்ணத்துடன் விடைபெற்றேன். அன்னை மடிமீது இருந்து தற்காலிகமாக.

முற்றும்

இசையின் உன்னதம்

திருமதி ரூபசுகந்தினி நித்தியானந்தராசா, புலோப்பளை மேற்கு.

கீளாலி நோமன் கத்தோலிக்க தமிழ் கலவன் பாடசாலையின் இசை ஆசிரியரான இவர், பிரதேசத்தீன் கலைவளர்ச்சிக்கு கலாசாரப் பேரவையுடன் இணைந்து பங்காற்றி வருபவர். பிரதேசத்தீன் குறிப்பிடத்தக்க இசைக் கலைஞர்களுள் இவரும் ஒருவர்.

"ஆயகலைகள் அறுபத்துநான்கு" அவற்றுள் தமிழ்மொழியின் தனித்துவத்தைப் பேணிக்காப்பது இசைக்கலை. 'தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்' என்று அப்பர் சுவாமிகள் கூறுவதும், தமிழுக்கும் இசைக்கும் இணைபிரிக்க முடியாத பிணைப்பு உள்ளது என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றது.

இசைக்கலைக்கு அடிமையாகாத எவருமே இருக்க முடியாது. இசைக்கலை எமது வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. எமது முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவனை இசையால் மயக்கினான் இராவணன். இசைக்கலை இறைவனையும் இனிக்கவைத்து மயக்க வைத்தது. இக்கலையானது நுண்கலை, லலிதகலை என மேன்மைப் படுத்தப்படு கின்றது.

இலங்கையின் இசை வளர்ச்சியை நோக்கின், தமிழ் மக்களின் இசையை உயர் பாரம்பரிய இசை; உபபாரம்பரிய இசை என வகுக்கப்பட்டுள்ளது. பெருங்கோயில்களையும், வசதி படைத்தோரை யும் சார்ந்தது உயர்பாரம்பரிய இசை; சிறு கோயில்களையும் கிராமங் களையும் சார்ந்தது உப பாரம்பரிய இசை என வளர்ச்சியுற்றுள்ளது.

இராவணன் காலத்திலிருந்தே இலங்கையில் இசைமரபு இருந்ததென்பதற்கு இலக்கிய ஆதாரங்கள் உள்ளன. சாமகானம் பாடியமை, சீதையைத் தேடி இலங்கைவந்த அனுமான் இராவணனது மாளிகை எங்கும் இசை ஒலித்துக்கொண்டிருந்ததாக இராமாயணம் குறிப்பிடுகின்றது. மணிமேகலை என்ற காவியத்தில் ஆபுத்திரன் வியாபாரத்திற் காக மணிபல்லவம் எனப்படும் நயினாதீவு அடைந்தான் என்றும், அப்பகுதியை அரசாண்ட அரசனால் ஆபுத்திரனுக்கு அளிக்கப்பட்ட விருந்தின்போது நாககன்னிகை நடனமும் நடந்திட, கல்லினால் செய்யப்பட்ட ஒரு துளைவாத்தியம் வாசிக்கப்பட்டதாகவும் சான்றுகள் உண்டு. இலங்கையின் ஆதிக்குடிகளான இயக்கர், நாகர் காலத்தில் மகுடியும், இவர்கள் கையாண்ட வாத்தியக்கருவி நாகசின்னம் என அழைக்கப்பட்டதாக மகாவம்சம் கூறுகின்றது.

இந்தியாவின் தேவார காலப்பகுதியில் இலங்கையிலும் இசைபாடும் அடியார்கள் இருந்தனர். இதற்குச் சம்பந்தர் பாடிய கோணமலைப்பதிகம் ஆதாரம். பண்ணோடு பாடப்பட்ட இசையே கர்நாடக இசைவளர்ச்சிக்கு அத்திவாரமாக உள்ளது எனலாம்.

சோழராட்சிக் காலத்தில் ஆலயங்களில் திருமுறைகள் ஒதும் பாரம்பரியம் ஆரம்பமாயிற்று. கோட்டை இராசதானிக் காலத்தில் அதிகாலையில் தேவார ஒலியும், பல்வகை வாத்தியங்களின் ஒலியும் ஆலயத்திற் கேட்டதாக அக்காலத்தில் எழுந்த சிங்கள சந்தேச தூதுப் பிரபந்தங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

போத்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் தத்தம் மதத்தைப் பரப்ப நாடகப் பாடல்களைத் தெரிவுசெய்தனர். இவை இசையோடு பாடத்தக்க ஓசை நயமுடையவை. இக்காலத்திற் பள்ளுவகைகள், புராணவகைகள், அம்மானைகள் போன்றவை இயற்றப்பட்டுள்ளன. பள்ளுப் பிரபந்தம் பற்றி க.செ. நடராஜா தமது ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி என்ற நூலிலே ஈழத்துப் பள்ளுகளில் விருத்தம், வெண்பா, கலிப்பா, சிந்து, தரு ஆகிய பாடல் வகைகள் கலந்து வருவதாகவும்; இவற்றுள் சிந்து, தரு இரண்டும் இசைப் பாட்டுக்கள் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் வருகையின் பின்னர் நாட்டார் இசை மரபிலும் புது உத்திகள் தோன்றின. பரிவாரப்பாடல், பைலாப் பாடல்வகை பிரபல்யம் அடைந்தன. தமிழ் மக்களிடையே காத்தான் கூத்து, வடமோடிக்கூத்து, தென்மோடிக்கூத்து, காமன்கூத்து, வடபாங்கு நாடகம், தென்பாங்கு நாடகம், அண்ணாவிமரபு எனப் பல கூத்து வகைகள் வழக்கத்தில் இருந்தன. இரவிரவாக ஆடப்பட்ட கூத்து மரபினை 3 மணித்தியாலங்களாகக் குறுகியநேரத்தில் மேடை ஏற்றும் வகையில் தற்காலத்திற் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் நவீன மயமாக்கியுள்ளார். இக் கலாசாரப் பின்னணியிற் பேராசிரியர் சி.மௌனகுருவும் அவரது வழிவந்தோரும் இதனூடாக சமூக விஞ்ஞான மாற்றக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி நாட்டுக்கூத்து இசையிலே புதிய கலாசார மரபினை வளர்த்து வருகின்றனர்.

18ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இலங்கையில் தமிழ் கீர்த்தனங்கள், பதங்கள் இயற்றப்பட்டன. இக் காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த லோறன்ஸ் புலவர் கிறிஸ்தவ மக்கள் பாடுவதற்காகக் கீதங்களை எழுதினார். நாவலர் பெருமானாரும் சில கீர்த்தனங்கள் பாடி தமிழிசை இயக்கத்திற்கு வித்திட்டார். பஞ்சவண்ணத்தூது இணுவில் சின்னத் தம்பிப்புலவரால் இணுவிலில் எழுந்தருளியுள்ள கைலாதநாதன்மீது பாடப்பட்ட தூதுப்பாடல் இன்றும் விழாக்காலங்களிற் பாடப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தியாவில் இருந்து வாணிபம் செய்யவந்த வைசியர் குலத்தோர் யாழ்ப்பாணத்தில் பெருங்கோயில் கட்டி, மங்கள வாத்தியங்கள் இசைக்க இந்தியாவில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்டவர் களை, வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோயிற் சுற்றுப்புறங்களிலே குடியேற்றினர். இவர்கள் தவில், நாதஸ்வரம் வாசிப்பதில் விற்பன்னராக விளங்கினர். விபுலானந்த அடிகள் யாழ்.நூல் என்ற பெருநூலை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூல் பாவிரவியல், யாழ். முகப்பியல் இசைநரம்பியல், பாலைத்திரிபியல், பண்ணியல், தேவாரவியல், ஒழியியல் என ஏழு இயல்களின்கீழ் கோவைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து வேறு பல அறிஞர்களாலும் இசை நூல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இக்காலத்தில் கர்நாடக இசையோடு பண்ணிசை யும் வளர்ச்சி கண்டது. இதற்கு மு. குமாரசிங்கம், பண்ணிசை வள்ளல் செ. இராசையா ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த கலாசார நிலையத்திற்கு தென்னிந்தியப் பாடகர்கள் வந்து பாடிச் செல்வது வழக்கம். அக்காலகட்டத்தில் இங்கு மேலைத்தேய மோகம் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. அச்சந்தர்ப்பத்தில் மத்திய வகுப் பினரிடையேயோ, பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்திலோ இவ்இசை இருக்கவில்லை. எனினும் 1931ஆம் ஆண்டு வட இலங்கைச் சங்கீதசபை தோற்றுவிக்கப்பட்டு இசை வளர்ச்சியில் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. பின்னர் பாடசாலை கலைத்திட்டத்திலும் இது ஒரு பாடமாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

இவ் இசைக்கலை பாடசாலை மட்டுமன்றி; பல்கலைக் கழகத்திலும், உயர் அந்தஸ்தினைப் பெற்றுள்ளது. இராமநாதன் நுண்கலைப்பிரிவில் டிப்ளோமா, இசைக்கலைமாணி போன்ற கற்கைநெறிகள் நடைபெறுகின்றன. மட்டக்களப்பு விபுலானந்த இசை நடனக் கல்லூரியிலும் இவை நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. வட இலங்கைச் சங்கீத சபையோடு யாழ். ரசிகரஞ்சனா சபா, அகில இலங்கை இசை ஆசிரிய சங்கம், இசைப் பேரவை, இசைக் கலைஞர் சம்மேளனம், சங்கீத வித்வசபை, அளவெட்டி இசைக்கலாமன்றம், முத்தமிழ்மன்றம், யாழ். இளங் கலைஞர் மன்றம், திருகோணமலை, தட்சணகான சபா, மட்டக்களப்பு சங்கீதசபை, கண்டி நுண்கலைமன்றம், கொழும்பு சைவ மங்கையர் இசைப்பிரிவு போன்ற முக்கிய பங்குவகிக்கின்றன. இவை இசைப் பரீட்சைகள், இசைப் போட்டிகள், இசை விழாக்கள் நடாத்திவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவை மட்டுமல்லாது ஈழத்து மெல்லிசைப் பாடல்கள் வானொலியில் இடம்பெறச் செய்து வளர்க்கப்பட்டது. துள்ளிசை யோடு கூடிய இப்பாடல்கள் எல்லோராலும் விரும்பப்படுகின்றது. ஒலி நாடாக்களும் வெளியிடப்பட்டுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறு கோயில்களையும், கிராமப்புற மக்களையும் மையமாகக் கொண்டு இன்னோர் இசைமரபு வளர்ந்துள்ளது. இக்கோயில்களில் நடைபெறும் உருவேற்றம், காளியம், தாலாட்டு என்பன கிராமிய இசைமரபாகும். இது பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வேறுபடும். இதில் காவடி, மழைக்காவியம், ஒப்பாரி, அரிவு வெட்டுப்பாடல், நெல்குற்றும் பாடல், கப்பற்பாடல், உடுப்பு, பறை என்பன சிறுபாரம்பரியமாகும். நாதஸ்வரம், திருப்பள்ளிஎழுச்சி, தேவாரம், திருவூஞ்சல் பெரும்பாரம் பரியத்தைப் பிரதிபலிப்பவையாகவும், கும்மி, தாளக் காவடி முதலியன சிறுபாரம்பரியம், பெரும் பாரம்பரியத்துடனும் இணைந்துள்ளமை யைக் காட்டுவனவாக உள்ளது.

உயர்பாரம்பரிய இசையைச் சாராத உபபாரம்பரிய இசை யிலேயே இலங்கைத் தமிழ் இசையும் தமக்கெனச் சில தனித்துவங்களை உருவாக்கியது. இவற்றுள் தவில்வாத்தியம் சிறப்பானதாகும். இவ் வாத்திய மேதையான தட்சணாமூர்த்தியின் பங்களிப்பினை அறிந்து கொள்வது மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

தற்காலத்திற் பல தரப்பினரும் தென்னிந்தியா சென்று இசைபயின்று இங்கு இசைக் கச்சேரி செய்வதில் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையிலுள்ள புகழ்பெற்ற தலங்களில் எழுந்தருளியுள்ள தெய்வங்கள் பேரில் தோத்திரப் பாமாலைகள், இசை நாடகங்கள் போன்ற பல இசை உருப்படிகளைப் பாடியுள்ளமையும் பெருமைக்குரியது. இலங்கையிற் கர்நாடக இசையே உயர்பாரம்பரிய இசை எனக் கருதப்படுகிறது. இதை இந்திய திருச்சி வானொலியில் முதல் கக்சேரி செய்த இலங்கையர் என்ற பெருமை பெற்றவர் அமரர் என். சண்முகரத்தினம் ஆவர்.

இவர் தவிர சிறந்த சாகித்ய வித்துவான் என். வீரமணிஐயர் இசைத்தமிழிற்கு புகழ்பரப்பியவர். "கற்பகவல்லிநின் பொற்பதங்கள்" என்ற பாடலை டி.எம். சௌந்தரராஜனால் பாடப்பட்டு இசைத் தட்டாகிய பெருமை பெற்றுள்ளது. இவைபோன்று பல கலைஞர்கள் இசைக்குப் பெருமை சேர்த்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தற்காலத்தில் எம்பிரதேசங்களிலும் இலைமறை காயாகவும், பல கலைஞர்கள் திகழ்கின்றனர். வாத்தியக் கலைஞர்கள், இசை நாடகம் போன்ற பலவகையான இசை உருப்படிகளை வடிவமைத்து மக்கள் மத்தியில் ஒப்புவித்துப் பல விருதுகளை ஜனாதிபதியிடம் சென்று பெற்று வரும் அளவிற்கு முன்னேறியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும், நம் நாட்டுக் கலைஞர்கள் பலர் இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் சென்று பல இசை நிகழ்ச்சிகளைச் செய்யுமளவிற்கு எமது இலங்கை வளர்ச்சிகண்டதும் மிகவும் பெருமைக்குரிய விடயமாகும்.

"இசையைப் பாடிவந்தால் தாவரங்கள் பூப்பூக்கும்."

*** * ***

இலட்சியப் பாதையில்...

செல்வி ம. நீற்ரா ஜென்சி புலோப்பளை மேற்கு.

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செயலகத்தின் முகாமைத்துவ உதவியாளரான இவர். இலக்கியத்துறையிலும் அதிக ஈடுபாடு உடையவர். 2011, 2012 ஆம் ஆண்டுகளில் கலாசார அமைச்சினால் நடாத்தப்பட்ட இலக்கியப் போட்டிகளில் மாவட்ட மட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்களவு திறமையை வெளிப்படுத்தியவர்.

அபிவிருத்திப் பாதையில் மெல்ல அடியெடுத்து சுபீட்சமான எதிர்காலம் நோக்கி மெல்ல அசைகிறது. எமது வாழ் வியக்கம் போரின் வடுக்களைச் சுமந்து கறைபடிந்த அத்தியாயங்களுடன் எலும்புக் கூடுகளின் மத்தியில் அஸ்தமனத்திலும் உதயம்காண உருவேறி உலா வருகிறது. எம்மவரின் உள்ளம் இழப்புக்களையே எம் சொத்தாக்கி, மரணத்தையே எம் சொந்தமாக்கி, சோகத்தையே எம் சுகமாக்கி வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டவர்கள் நாங்கள். அதனால் எம் நினைவுகளில் நிழலாடும் முகங்கள் ஏராளம். அந்தப் பயங்கரமான போரின் பின்னணியில் எமது உறவுகள் சந்தித்த மரணங்களின் வகைகளும் ஏராளம். எண்ணுந்தோறும் மனங்கள் விம்முகின்றன. இதயம் அழுகின்றது. சோகம் சுமந்த மக்களினமாகவே இறந்து விடுமோமோ என்று அஞ்சும் சூழ்நிலையில் இன்று வாழுகின்றோம்.

எல்லாம் முடிந்துவிட்டது. ஏதோ வாழ்ந்து விட்டுப் போவோம் என எம்மால் ஏப்பம்விட முடியாது. மீண்டும் முகவரி தொலைத்துவிட முனைகிறது எமது சமூகம். சம்பிரதாயங்களும் நடத்தைகளும், சடங்குகளும் கேலிக்குரிய கேளிக்கைகளாகச் சமூகச் சந்நிதிகளில் அரங்கேறி வருகின்றன. உதிரத்தை ஊட்டி உதரத்திற் சுமந்து பெற்றெடுத்த மழலையைத் தெருவினிற் போடுகின்றனர். குப்பைக்குள் எறிகின்றனர். குழிதோண்டிப் புதைக்கின்றனர் எம் தாய்குலத்தினர். கையிற் புத்தகப்பை சுமக்கவேண்டிய இளசுகள் உதரத்தில் எதிர்காலச் சுமையைத் தேடிச் சுமக்கின்றனர். மழலைகள் கொஞ்சி மகிழ்ந்திட்ட எம் பண்பாட்டில் இப்படியும் ஒரு சாபக்கேடா? நிழல்களை நிஜம் என்று நம்பும் பல இளையோர் ஏமாற்றமடைகிறார்கள். திரைப்படங்களில் வரும் ஹீரோக்களைப்போல இளைஞர்கள் தங்களைப் பாவித்துக்

கொள்வதால் அழிகின்ற வாழ்க்கைகள் ஏராளம். நிழலுக்கும் நிஜத்துக்கு முள்ள வேறுபாட்டைப் புரிந்துகொள்ளாத தற்கால இளையோர் சமூகம். கொலை, கொள்ளை, அச்சுறுத்தல், பாலியல் வல்லுறவுகள் என எம் வாழ்வியலைக் குழப்பும் பட்டியல்கள் நீண்டுகொண்டு போகிறது. அடுத்த வீட்டில் இறந்த வீட்டைப்பற்றி எதுவும் தெரியாத நிலையில் உறவுகளை மதியாது உலகியற் போக்கிலே வாழ்ந்து அந்நியப்படுத்தப் பட்ட அபாயநிலையில் உள்ளோம். மனிதாபிமானங்கள் குழி தோண்டிப் புதைக்கப்படுகிறது.

எமது பிள்ளைகள் சீரழிந்து குட்டிச்சுவராகி விட்டனர் என ஏங்கிப் புலம்புவதால் எவ்வித பயனுமில்லை. பாதை மாறும் பயணிகளுக்கு வழிகாட்டிகள் வாய்ப்பாகக் கிடைக்காமை, எமக்குக் கிடைத்த சாபமே ஆகும். சீரழிவுச் சகதிக்குள் இருந்து எமது பிள்ளைகளை மீட்பதற்குப் பொது அமைப்புக்கள், சமயப் பிரதிநிதிகள், சமூக சேவையாளர்கள் உடனடியாகச் செயற்படவேண்டிய இன்றைய காலத்தின் கட்டாயதேவை ஆகும்.

மூடப்பட்டிருக்கும் கதவுகளோடு முட்டிமோதிக் கொண்டிருக் காமல், திறக்கப்பட்டிருக்கும் திசைகள் வழியே பயணத்தைத் தொடங்குவோம். குருதி, சதை, வலிகளால் பின்னப்பட்ட எம்மவர் யாகம் வாகை சூடி உயிர்ப்பூவாக வேண்டும்.

நம்பிக்கை என்பது ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் ஒரு தீபம் போன்றதாகும். அது தன்னை அணைத்துக் கொள்ளாமல் அணைந்து போன மற்றத் தீபங்களையும் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் ஆற்றல் படைத்தது. ஆகவேதான் வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை இழந்தவர்கள் தீபங்களை நாடிச் செல்கிறார்கள். நாம் நினைத்தால் நம் வாழ்க்கையை நறுமணம் கமழும் நந்தவனமாகவும் அமைக்கலாம். அல்லது பசுமையற்ற பாலைவனமாகவும் மாற்றலாம். எல்லாம் எங்கள் கையிலேதான் இருக்கிறது.

உலகம் எங்கள் சிந்தனையின் வெளித்தோற்றமே. எங்களது எண்ணங்களில் மலர்வதுதான் செயல். செயலிற் பழுத்துக் கனிவதுதான் வாழ்க்கை. எங்களுடைய வாழ்க்கையில் எத்தனையோ சூறாவளிகள் சுழன்று அடித்தாலும், எங்கள் இதயத்தில் ஏற்றிவைத்துள்ள நம்பிக்கைத் தீபம் அணைந்து போகாமற் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். வாழ்க்கை யில் எங்கோ தோன்றிடும் சிறிய பொறி மாற்றங்களுக்கும் திருப்பங் களுக்கும் காரணமாக அமைந்துவிடுகிறது. அந்தப் பொறியே எங்கள் நம்பிக்கையாக இருக்கட்டும்.

சில தவறுகள், தோல்விகள் எங்களுக்கு நல்ல படிப்பினையைத் தந்துள்ளன. சில துன்பங்கள் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை வழங்கியுள்ளன. மனம் அமைதியாக உள்ளபோது, நிதானம் பெருகும்போது எல்லாச் சிக்கல்களுக்கும் தீர்வு காண்பது சாத்தியமாகிறது. எல்லா மனிதர்களும் மதிப்புமிக்கவர்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். யாரும் யாருக்கும் அடிமைகள் இல்லை. காலம் இன்று சிலரை உயர்நிலையில் வைத்துள்ளது. நாளை இன்று ஏழ்மையில் உள்ளவரை உயர்நிலைக்குக் கொண்டு வரலாம். எனவே, மற்றவர்களை மதிக்கும் பண்பு சிறுவர் களுக்கு அடிப்படையிலே வளர்க்கப்பட வேண்டியது. பதவிகளும் பட்டங்களும் நாமாகப் பெற்றுக்கொண்டவை. ஆனால் உறவுகள் தாமாக அமைந்தவை. பலநேரங்களில் நம்முடைய வேதனை களில் நம்மைத் தேற்றி ஆறுதல் சொல்ல நல்லஉறவுகள்தான் தேவைப் படுகின்றது. அந்த நல்ல உறவுகளைத்தேடி நம் வேதனைகளில் ஆறுதலடைவோம்.

ஆற்றில் வெறுமனவே மிதந்து செல்லும் ஒரு கட்டைக்கு நோக்கமோ, இலட்சியமோ கிடையாது. ஆனால் ஆற்றில் மிதக்கும் ஒரு கட்டுமரத்தை இயக்குகிறவனோ நீரின் போக்கிலும் போகமுடியும். நீரை எதிரித்தும் போகமுடியும். ஏனெனில் கட்டுமரத்தை இயக்குகிறவன் அதனைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கிறான். அவன் ஒரு குறிக்கோளுடன் ஓர் இலக்கை நோக்கிச் செல்கிறான். நாமும் வெறுமனே நீரின் போக்கிலே போகின்ற கட்டைகள்போல் இல்லாது, கட்டுமரத்தை இயக்குபவன்போல் எமது இலக்கைநோக்கி நடைபோடவேண்டும். தன்மானமும், வைராக்கியமும் பலரைச் சாதாரண நிலையிலிருந்து உயர்த்திக் கோபுரங்களுக்குக் கொண்டு சென்றுள்ளது என்பதை நாம் நினைவுறுத்திக் கொள்வோம்.

"இலட்சம் கனவு கண்ணோடும் இலட்சியங்கள் நெஞ்சோடு" மாகப் பயணியுங்கள்" அந்த வானம் எமக்கு வசமாகும்"

இந்துக்களின் வாழ்வில் துடக்கு (ஆசௌசம்) தொடர்பான சிந்தனைகள்

சிவஸ்ரீ ந. பிரபாகரக்குருக்கள் புலோப்பளை.

புலோப்பளை அறத்தி அம்மன் தேவஸ்தானத்தின் பிரதம குருவான இவர், ஆகமங்கள் தொடர்பில் பாண்டித்தியம் உடைய இவர், பிரதேச கலாசார பேரவையின் போஷகர்களில் ஒருவர்.

துடக்கு என்ற ஒரு விடயம் இந்துக்கள் மட்டும் கவனிக்கின்ற ஒன்று. இது ஆசௌசம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. ஆசௌசம் இந்துக்களின் அனுட்டானத்தில் இருப்பதனால் அவர்கள் மிகவும் நுணுக்கமாகப் புனிதம் பேணுபவர்களாக விளங்கி வருகின்றார்கள். தற்காலத்தில், அதேவேளை இந்த ஆசௌசம் சிலருக்குத் தொந்தரவு தருகின்ற ஒரு விடயமாகவும் புரிந்துகொள்ள முடியாத ஒன்றாகவும் உள்ளது.

துடக்கை யார் எந்தெந்த நேரத்தில் எவ்வளவு காலம் பேணவேண்டும் என்ற தெளிவு பலரிடம் இல்லாமல் உள்ளது. "தேவைக்கேற்ப விரும்பியபடி துடக்கைப் பேணலாம். விரும்பிய நாட்களில் துடக்கைக் கழிக்கலாம்" என்ற அளவிற்கு அது ஒரு கேலிக்கூத்தாக மாறிவருகின்றது. இது மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியின் தாக்கமாக இருக்கலாம்.

நமது சமயநம்பிக்கைகள், சடங்கு ஆசாரங்கள், நடைமுறை, கலாசாரம், பண்பாடு போன்றவை நமது அடுத்த தலைமுறையினரிடம் இருக்குமா என்பது தொடர்பாகக் கேள்விக்குறி தோன்றியுள்ளது. இன்று துடக்கு என்பது தேவையற்ற ஒன்றாகவும், அலட்சியப் போக்கு நிறைந்த ஒன்றாகவும் தோன்றிவருகின்றது.

எனவே, பழைய தலைமுறையினருக்கும், புதிய தலைமுறை யினருக்கும் பாலமாக நிற்கும் இடைநிலையினரான நாம் நன்கு சிந்தித்து ஒரு தெளிவினைப் பெறவேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். வேதம், சிவாகமம், தர்மசாஸ்திரங்கள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள் முதலியவற்றை நாம் நம்பி அவற்றிற் சொல்லப்பட்ட விடயங்களை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். சமயத்தின்மீது நம்பிக்கை வளரவேண்டும். கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார்; அவர் ஆன்மாக்கள் ஈடேற்றம் அடைய அருளுகின்றார். அதற்கு மேற்கூறிய நூல்கள் உதவுகின்றன என்பதனை நம்பவேண்டும். முன்னோர்கள் வழியில் நாமும் நடந்து, நல்ல ஒழுக்க நெறியில் வாழ்ந்து, தானதர்மம் செய்து இவ்வுடலையும், மன அழுக்குகளையும் நீக்கி, இறைவனுடன் ஐக்கியமாக வேண்டும். அரைகுறை நம்பிக்கைகளுடன் ஈடுபட்டு வீண் சந்தேகங்களுடன் தெளிவில்லாமல், அக்கறையில்லாமல் ஆசாரங்களைக் கைக் கொள்வதை விட; முற்றாக இந்த நம்பிக்கைகளைக் கைவிட்டு "பகுத்தறிவுவாதி" என்ற பெயருடன் நவீன வாழ்க்கையினை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்வது மேல்.

விலக்கு, துடக்கு முதலிய ஆசாரக்குறைவுடையோர் கலந்து கொள்ளும் வைபவங்கள் பல ஏதாவது குழப்பங்களுடன் முடிந்துள்ளதை அனுபவத்திற் பலர் கண்டுள்ளனர். இது உடல் சம்பந்தமானதாக மட்டுமல்லாது மனம் சம்பந்தப்பட்ட விடயமாக இவ்விடயம் இருப்பதனால் உளவியல் ரீதியாகப் பல பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்த வல்லது என்பதனை மேலைத்தேய விஞ்ஞானிகள் பலர் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். இதனை நம்மவர்கள் சற்றுச் சிரத்தையுடன் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

துடக்குக் காலத்தில் ஆலயத்துக்குச் செல்லுதல், கிரியைகளிற் பங்குகொள்ளுதல், விரதம் இருத்தல், சுபகாரியங்களிற் கலந்து கொள்ளுதல் என்பன தவிர்க்கப்படவேண்டும். இங்கு ஒரு விடயம் கவனிக்கப்படல் வேண்டும். ஆசௌச அன்னம் புசித்தவனுக்கு ஆசௌசம் நேரும். அறியாது புசித்தால் அவ்வுணவு சீரணிக்கும்வரை ஆசௌசம், அறிந்து புதித்தால் ஆசௌசியின்ஆசௌசம் கழிவு நாள் வரை அவ்வுணவு புசித்தவரும் ஆசௌசம் காக்கவேண்டும்.

சில ஊர்களில் மரணச்சடங்கு நிகழ்ந்த மறுநாள் உரிமைச் சோறு உண்ணுதல் என்று அயலவர்களை வருந்தி அழைத்து உணவு கொடுப்பார்கள். குறைநினைப்பார்களே என்று அயலவர்களும் அங்கு சென்று உண்பார்கள். இதேபோன்று "எட்டுச் செலவு" என்ற பெயரிலும், மச்சப்படையல் என்ற பெயரிலும் நடைபெறும் விருந்து உபசாரங்களிற் கலந்துகொள்வார்கள். அதனால் தங்களுக்கும் துடக்கல்லவா என்ற எண்ணமின்றி அடுத்தநாளே ஆலயம் சென்று சங்கல்பம் செய்தல் சுவாமி காவுதல்வரை சகல சுபகாரியங்களிலும் ஈடுபடுவார்கள். இது அறியாமையின் விளைவே என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

உரிமைச்சோறு என்பது துடக்குரிமை உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே உரியது. மற்றையவர்கள் அதிற் கலந்துகொள்வதனைத் தவிர்க்கவேண்டும். கலந்துகொண்டால் முப்பது நாளும் துடக்குக் காக்க நாம் இறந்தவர்களுக்கு அர்ச்சனை செய்கின்றோம். வேண்டும். ஏனெனின், அவர்கள் தெய்வநிலையை அடையவேண்டுமென்றே. அத்தகைய தெய்வ நிலையினை அடைந்தவர்களுக்கு மச்சம், மாமிசம் படைப்பது சற்றும் பொருத்தமில்லாத ஒன்று. பிரேத நிலையில் இருக்கும்போது அவர்களுக்கு ஏற்படும் பெரும்பசி, பெருந்தாகம் என்பன தீருவதற்காகப் பெரும்படையல் (பிரேத பூத படையல்) ஒன்று அவசியம் செய்யப்படல் வேண்டும் என்பதற்காகவே "எட்டுச் செலவு" நிகழ்கின்றது. இந்தப் படையல் அணைத்து உணவுப் பொருட்களைக் கொண்டதாகவும், அதிகமாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பதே முக்கியமல்லாமல் இறந்தவருக்குப் பிரியமான அனைத்தினையும் கொடுத்தல் எனப் பொருள்படக்கூடாது. சுத்த போசனமே இங்கு படைக்கப்படல் வேண்டும். அதனை தொழும்புக்காரர் எடுப்பது கடலில் சேர்ப்பது என்பதே முறை. உறவினரும், அயலவரும் அதனை ஒரு விருந்தாக உண்டு மகிழ்வது இக்காலத்தில் உள்ளது. இன்று பல இடங்களில் மச்சங்களுடன் மதுவும் சேர்த்து அமைதியாக ஆன்மிக ரீதியில் நடத்தவேண்டிய நிகழ்வு கொண்டாட்டம்போற் கேளிக்கை களுடன் நடைபெறுவதனைக் கணலாம்.

ஜனன, மரணம் நடந்த வீட்டிற்குள் செல்லுதல், அவர்களுடன் கலந்து பழகுதல் அவர்களிடம் நீர்பருகுதல், உணவுண்ணல் என்பனவும் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். இன்று பலரும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய முக்கியவிடயம் உண்டு. உரிமைச்சோறு சாப்பிடுதல்போல, துடக் குரிமையுடையோர் மட்டுமே வாய்க்கரிசி போடுதல், குளிப் பாட்டுதல், சவம் தூக்குதல் போன்றவற்றில் ஈடுபடவேண்டும். அச்செயல்கள் துடக்கு என நூல்கள் விதிக்கின்றன.

31ஆம் நாளில் வீட்டிற்குப் புரோகிதர் வந்து துடக்குக் கழித்தல் என்ற கிரியை செய்த பின்பே துடக்குக் கழிகின்றது. இங்கு முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டியது துடக்குக் கழித்தலில் இரு அம்சங்கள் சரியாக அமையவேண்டும். அதற்குரிய நாட்கள் நிறைவு பெறவேண்டும். அதற்குரிய கிரியை நிறைவு பெறவேண்டும். உரிய நாளின் முன்னர் கிரியையைச் செய்துவிட்டுத் துடக்குக் கழிந்துவிட்டது என நாம் திருப்தி கொள்ளமுடியாது. உரியநாள் முடிந்து விட்டுதுதானே என்பதனால் கிரியை செய்யாமலே துடக்குக் கழிந்துவிட்டது என எம்மை நாம் ஏமாற்றிக்கொள்ள முடியாது.

இன்று நம்மவர்கள் மத்தியில் தவறான நடைமுறைகள் காணப்படுகின்றன. "நான் இப்போது கொஞ்சநாள் மச்சம் சாப்பிடு வதில்லை" என்றும்; நான் 'தீட்சை கேட்டனான்' என்றும்; தூரத்து சொந்தம்தானே என்றும்; வெளிநாட்டில் நடந்ததுதானே; கடல் கடந்தால் துடக்கில்லைத்தானே' என்றும் சில நாட்கள் முன்னதாகவே துடக்குக் கழிப்பவர்கள் உள்ளனர். உண்மையில் இவையாவும் தவறான காரியங்களே, குறைந்தநாளில் துடக்குக் கழிந்தோர் பரம்பரை பரம்பரையாகச் சுத்தபோசனராக உள்ள சைவாசாரம் மிக்க தீட்சை பெற்ற குடும்பத்தவர்கள் மட்டுமே என நூல்கள் கூறுகின்றன.

ஆசௌசம் பற்றிப் பல்வேறு நூல்கள் கூறுகின்றன. அவையாவன: வைத்தியநாத தீட்சிதீபம். ஆசௌசதீபிகை, யசுதர்வேதிய ஆபஸ்தம்ப, அபரப்பரயோகம், சுயம்புலிங்க ஆகமம்.

அந்தணர்களுக்கு 10 நாட்களும், சத்திரியர்களுக்கு 12 நாட்களும், வைசீகர்களுக்கு 15 நாட்களும், சூத்திரர்களுக்கு ஒரு மாதத்திலும் துடக்கு நீங்குகின்றது என்பது காமிக ஆகமம் கூறுகின்றது. இன்று சத்திரியர், வைசீகர் என்ற வகுப்பினரைக் காண்பது அரிது. மாமிச போசனம் நீக்கி சமய, விசேட தீட்சைகளைப் பெற்று நித்திய சிவபூசை வழிபாட்டுடன் இருக்கும் சைவக்குருமாரும், வேறுசிலரும் வைசீய வகுப்பார்போல நோக்கப்படலாம். ஏனையோர் யாவரும் அந்தணர், சூத்திரர் வகுப்பில் அடங்குவர்.

பூரண ஆசௌசம் என்பது அந்தணர்களுக்குப் பத்துநாள். மச்ச போசனமின்றி சைவ ஆசாரப்படி ஒழுகும் சற்சூத்திரருக்கு 15 நாளும் ஏனையோருக்கு 30நாளும் ஆசௌசம் என்பது யாவரும் ஏற்றுக் கொள்வர்.

ஆலயங்களில் தொண்டுபுரியும் சிவன்மருக்கு 20நாளும், திராவிட கானம் பாடவல்லாருக்கு 15 நாளும், ஆசௌசம் என்ற ஒரு குறிப்பும் உண்டு. இவ் வெல்லை அவர்கள் சுத்த சைவர்களாக ஒழுகுவ தால் மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. இன்று ஆலயங்களில்

தொண்டுபுரியும் பலர் காலையில் இறைச்சிக்கடையிலும், மாலையில் ஆலயங்களிற் காணப்படும் நிலையில் பழைய வழக்கம் எனக் காட்டி அவர்கள் பதினாறு அல்லது 20நாளில் துடக்குக் கழிக்கலாமா என்று அவர்கள் தம்மைத் தாமே கேட்க வேண்டிய கேள்வி.

தமிழகத்தின் சில பிரதேசங்களில் 21 நாள் துடக்குக் கழிக்கும் வழக்கு நிலவுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திற் சிலபேர் 16ஆம் நாள் துடக்குக் கழிக்கின்றனர். குறிப்பிட்ட சிலர் தமக்குக் சாதகமாக எடுத்துக் கொள்கின்றனர்.

பிறப்பு, இறப்பு தொடர்பாகத் துடக்குக் காத்தல் என்ற பாரம்பரிய மரபு உடல் சம்மந்தமாக மட்டுமன்றி, மன உணர்வு தொடர் பாகவும் கைக்கொள்ளப்படுவது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். உயிர், ஆன்மா உடலோடு தொடர்புகொண்டு, பூமியிற் பிறக்கின்ற நிகழ்வும், மறுதலையாக உடலை விட்டுப் பிரிந்து போகின்ற நிகழ்வும் மிக முக்கியமானவை. ஒன்று இன்பமானது. மற்றது துன்பமானது. இரண்டுமே மன உணர்வுகளை அதிகம் பாதிக்கத்தக்கவை. நேரெதிரான இவ்விரு சம்பவங்களிலும் பொதுமை காணப்படுகின்றது. அடுத்துவரும் வாழ்க்கை நன்றாக அமையவேண்டும் என எதிர்பார்த்து நல்ல அடிப்படைகளை ஏற்படுத்தித் தெய்வீக நிலையில் ஆசிவேண்டுதல் என்பதே அந்தப் பொதுவான இயல்பாகும்.

அந்த நிகழ்வுகள் அண்மையில் இருந்தாலும், தொலைவில் இருந்தாலும் மிக நெருங்கியவர்களைப் பாதிக்கக்கூடியது. நுண்மையான அதிர்வுகள் என்பதை நாம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒருமாத காலம் இந்தத் துடக்கு நீடிக்கின்றது. குழந்தை பிறந்தால் அக்குழந்தையின் தாய் தந்தையற்கும், தந்தையின் சகோதரற் கும் பெற்றோருக்கும் மற்றும் ஆண்வழி உறவினர்களுக்கும் இத்துடக்கு உண்டு.

ஒரு பெண் திருமணமானபின் கணவன் வீடு செல்லுதல் என்ற பழைய முறை இன்று அதிகம் பின்பற்றப்படுவதில்லீல. கணவன்தான் மனைவி வீட்டில் வாழ்கின்றான். இந்த நிலையில் துடக்கைப் பேணுவதிற் சிக்கல் நேருகிறது. குழந்தை பிறந்ததும் ஒரே வீட்டில் வாழ்கின்ற காரணத்தினால் குழந்தை பெற்ற பெண்ணின் பெற்றோர் ஆண்வழித் தொடர்பு இல்லாவிட்டாலும் துடக்குக் காக்க நேருகிறது. ஆனால் குழந்தையின் தந்தையுடன், பெற்றோரும் சகோதரர்களும் உண்மையான துடக்குக்காரர்.

இன்னொருவிதமாகப் பார்த்தால், சகோதரனுக்குக் குழந்தை பிறந்தால் அந்தத் துடக்கு அவனுக்கு மட்டுமல்லாமல் அவனது மனைவிக்கும் உண்டு என்பதனை விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும். 'என்ர மனிசன்ர தம்பிக்குத்தானே துடக்கு' என எண்ணும் பெண்களும், தமது தந்தையின் துடக்கைக் காக்கும் பெண்களும் உள்ளனர். திருமணம் செய்த ஒரு பெண்ணுக்கு அவளது பெற்றோர் மற்றும் சகோதர்களின் துடக்கு இல்லை என்பதும் அவளது கணவனுடைய பெற்றோர், சகோதரர்களின் துடக்கே உண்டு என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

பெண்கள் ருதுவாகும்போதும் தீட்டு ஒன்று உண்டு. அனால் அது அந்தப் பெண்ணை மட்டுமே சாரும். பூப்புத்தீட்டு குடும்பத்த வரையோ உறவினர்களையோ பாதிப்பதில்லை. பருவம் அடையும் போதும், பின்னர் மாதவிலக்காகும்போதும் அப்பெண் தனித்து இருக்குமாறு வைக்கப்பட்டுக் குடும்பத்தில் ஏனைய அங்கத்தவர்கள் அவளுடன் தொடர்பின்றி இருந்தால் அவர்களுக்குத் தீட்டு இல்லை. ஆனால் அதிகமான குடும்பங்களில் அப்பெண் வீட்டின் சகல பகுதிகளிலும் நடமாடுதலும், மற்றவர்கள் அவளோடு தொட்டுப் பழகுதலும், ஆடைகள் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புபடுவதாலும் துடக்கு ஏனையோரும் காக்கப்பட வேண்டி நேருகின்றது.

பெண்கள் ருதுவாகி 7ஆம், 9ஆம், 11ஆம் நாள் அவளுக்குத் தோயவார்த்து வீட்டில் துடக்குக் கழித்தல் செய்ததும் துடக்கு நீங்கிவிடுகின்றது. மாதவிலக்குக் காலத்தில் ஒரு பெண் நான்கு நாட்களும் பூரணமாக விலக்கப்பட்டவளே. அந்த நாட்களில் அவள் சுபகாரியங்களில் ஈடுபடுவதனைத் தவிர்க்கவேண்டும். அவள் தனியே ஒதுங்கி இருப்பது அவசியம். ஐந்தாம் நாள் எண்ணெய் ஸ்நானத்தின் பின்னரே அவள் நற்காரியங்களிற் கலந்துகொள்ளலாம்.

ஆசௌசம் பற்றி மேலதிக விபரங்களையும் சிறப்பு விதிகளையும் விபரம் தெரிந்தவர்களிடம் கேட்டும், நூல்களிற் படித்தும் நன்கு அறிந்து தவறில்லாமற் கடைப்பிடித்து ஒழுகி, எமது சமய ஆசாரங்களைப் பேணி வையகத்தில் நலமாக வாழ்வோமாக.

 \diamond \diamond \diamond

தாய்

செல்வி T. அதிஸ்ரா புலோப்பளை

இளம் படைப்பாளியான இவர் குறுங்கவிதைகள் எழுதுவதில் அதிகம் ஈடுபாடு உடையவர். கலாசார பேரவையால் அடையாளம் காணப்பட்ட இவருக்கு களம் அமைப்பதில் பசுந்துளிர் பெருமை கொள்கின்றது.

கை விடப்பட்ட மாது கைதியாகி விட்டாள் வயோதிப இல்லத்தில்.

தெருவின் மீது இரு விழி பதித்து உருகுகிறாள்.

முதுமை வந்ததும் கொடுமை என்று விடுதியில் இன்று.

காலை விடிந்ததும் மாலை மறையும்வரை வேலையின்றிக் காத்திருக்கிறாள்

விடுமுறை நாளிலாவது தேடிவருவான் மகன் - என நாடி மீது கை பதிக்கிறாள்.

காத்திருந்த காலம் நேற்றோடு கடந்து காற்றோடு கரைந்தது இன்று

தனயன் வரவேயில்லை கனத்த இதயத்துடன் நனைக்கின்றாள் இமைகளை

தூங்க முடியாது ஏங்கித் தவித்தும் - மகனை தாங்கிக்கொண்டும் தூக்கம் .

மூடிய பூவிழி இல்லை - உயிர் ஒய்ந்து விட்டது.

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் கிராமங்களும், அதன் வளங்களும் - பகுதி I

திரு. சி. புவனராசா தம்பகாமம்

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செயலகத்தின் மூத்த கிராம அலுவலரான இவர், ஒரு கலைப்பட்டதாரி ஆவார். தனது பிரதேசத்தின் வரலாறு தொடர்பாக ஆவணப்படுத்தலில் அதிகம் ஈடுபாடு உடையவர்.

"உள்ளுவ(து) எல்லாம் உயர்வு உள்ளல் மற்று அது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து"

பச்சிலைப்பள்ளியில் இன்று நாற்பத்தைந்து கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இக் கிராமங்களிற் சில எமது மூதாதையர் காலத்தில் வழக்கத்திலிருந்தவையாகவும், சில பெயர்கள் அண்மைக்காலத்திற் சூட்டப்பட்ட பெயர்களாகவும் காணப்படுகின்றனது. இவற்றுள் சில இடுகுறிப் பெயர்களாகவும், சில காரணப்பெயர்களாகவும் காணப்படு கின்றன. இக் கிராமப் பெயர்கள் கீழ்வருமாறு:

கிளாலி, முகமாலை தெற்கு, அம்பளவளை, பொந்தர் குடியிருப்பு, சுடலைப்பிட்டி, கோவானம், இத்தாவில், சதாபுரம், வேம்பொடுகேணி, மடத்தடி, இந்திராபுரம், அரசர்கேணி, செந்தில்நகர், தம்பகாமம், பெரியதம்பகாமம், வண்ணாங்கேணி வடக்கு, கச்சார்வெளி, செல்வபுரம், பளைநகரம், பெரியபளை, அல்லிப்பளை, மணற்காடு, அறத்திநகர், புலோப்பளை மேற்கு, புலோப்பளை கிழக்கு, முல்லையடி, வண்ணாங்கேணி தெற்கு, தர்மக்கேணி, சின்னத்தாளை யடி, பேராலை, சோரன்பற்று, மன்னவிண்டான், கரந்தாய், மாசார், முருகந்தநகர், முகாவில், ஊர்வணிகன்பற்று, மல்வில், குறிஞ்சாத்தீவு, இயக்கச்சி, கொற்றாண்டார் குளம், விநாயகபுரம், கோவில்வயல், சங்கத்தார்வயல், வாடியடி, (வயல் குடியிருப்பு) ஆகும்.

இதைவிடவும் சில சிற்றூர்ப்பெயர்கள் வழக்கத்திலிருந்துள்ளன. காரயம்பாதி, மட்டிக்கோட்டை, நவனிவெளி, அதுமட்டுமல்லாது பல கிராமங்கள் சேர்ந்து ஒரு பேர் ஊர்ப் பெயரும் மக்கள் பாவனையில் இருந்துள்ளதைக் காணலாம். உ+ம்: வயல் குடியிருப்பு, கோவில்வயல், சங்கத்தார் வயல், இயக்கச்சி, கொற்றாண்டார்குளம், விநாயகபுரம், வாடியடி, மண்டலாய், முகாவில், காரயம்பாதி, மல்வில், ஊர்வணிகன்பற்று, பேராலை போன்ற ஊர்கள் சேர்ந்து முள்ளிப்பற்று என அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளமையைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. குறிப்பாக எமது பிரதேசத்தில் ஆரம்பகால இலங்கையில் வாழ்ந்த மக்கள் கூட்டங்களான இயக்கர், நாகர் போன்ற மக்கள் கூட்டத்தினரில் இயக்கர் இனமக்கள் இயக்கச்சிப் பகுதியில் வாழ்ந்ததாக இலங்கை வரலாறு சம்பந்தமான நூல்களில் இருந்து அறியமுடிகின்றது. அத்துடன் எமது அண்மைய பிரதேசமான நாகர் கோவிலில் நாகர் இன மக்கள் வாழ்ந்ததையும் சரித்திரங்கள் வாயிலாக அறிகின்றோம். எமது பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச மக்களின் ஆரம்பகால வரலாறு தொடர் பாகப் பெரியளவில் தொல்லியலாளர்களாலும், வரலாறு தொடர்பான வரலாற்று ஆசிரியர்களாலும் ஆராயப்படவில்லை என்றே கூற வேண்டியுள்ளது.

குறிப்பாக; எமது பிரதேசக் கிராமங்களின் பெயர்கள்; பல தலைமுறைக்கு முற்பட்டு வழக்கில் இருந்துவரும் பெயர்களாக இருக்கின்றன. இப்பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசம் ஆரம்பகாலத்தில் சீரும் சிறப்புடனும் விளங்கிய ஒரு பிரதேசமாக இருந்தமையாலும்; யாழ். குடாநாட்டையும், வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பு ஊடாக இலங்கையின் இதர பகுதிகளை இணைக்கும் இணைப்புப் பாலமாக இருந்துள்ளதை, இருக்கின்றமையை நாம் காண்கின்றோம். ஆரம்பகால இலங்கையின் மன்னராட்சிக் காலத்தில் அனுராதபுர இராசதானியை நோக்கி குடாநாட்டில் இருந்து பச்சிலைப்பள்ளியின் கிளாலி ஊடாகவும், கோவில்வயல் சுண்டிக்குளம் பாதையூடாகவும் இங்கிருந்த மன்னர் களின் படைகள் நகர்ந்ததாக வரலாற்றுப் புத்தகங்களில் இருந்து அறிகின்றோம். இவ்வாறு பச்சிலைப்பள்ளியின் தொன்மையும் அத்தொன்மையுடன் தொடர்புடைய கிராமங்களின் பெயர்களும் இன்றுவரை நின்று நிலைத்து நிலைபெறுவதைக் காண்கின்றோம்.

ஆரம்பகாலத்தில் இப்பச்சிலைப்பள்ளி பெரியபச்சிலைப் பள்ளி, பச்சிலைப்பள்ளி என இரண்டும் இணைந்து காணப்பட்டு; பின் பெரியபச்சிலைப்பள்ளி பிரிந்து வடமராட்சி கிழக்காகத் தற்போது காணப்படுகின்றது. பச்சிலைப்பள்ளி மட்டுமே பச்சிலைப்பள்ளியாக பெயர்பெறுகின்றது. இப்பச்சிலைப்பள்ளி என்னும் பெயர்வரக் காரணம் என்ன என்று தேடியபோது பச்சிலைகளாற் சூழப்பட்ட ஒரு பிரதேசம்; ஆதலால் பச்சிலைப்பள்ளி என ஆகி இருக்கலாம் என்ற ஒரு கருத்தும் கிருஷ்ணர் பச்சிலையில் (ஆலம் இலை) மல்வில் என்னுமிடத்தில் "பள்ளி" கொள்வதால் "பச்சிலைப்பள்ளி" என ஆகி இருக்கலாம் எனவும் இருவேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றது. எது எப்படி இருப்பினும் பச்சிலைப்பள்ளி என்னும் பெயர் பன்னெடுங்காலமாக நிலைபெற்று வரும் பெயராகக் காணப்படுகின்றது.

இப்பச்சிலைப்பள்ளியிற் காணப்படும் கிராமங்களிற் சில பழைய கிராமங்களின் பெயரை இக்கட்டுரையில் உள்ளடக்கலாமெனக் கருதுகின்றேன். எல்லாக் கிராமங்களையும் ஒரேமுறையில் எழுத முடியாமையாலும், புத்தகமாக தொகுக்கும்போது ஏற்படும் இடநெருக் கடியைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், வருங்காலங்களில் அக்கிராமங்களை உள்ளடக்கலாம் எனக் கருதிச் சில கிராமங்களின் விளக்கங்களுடன் எனது இக்கிராமப் பெயர்களின் வரவுக்கான காரணம் என்ன என்னும் தேடலை நிறுத்தலாமெனக் கருதுகின்றேன்.

முகமாலை

இக்கிராமமானது பல தலைமுறைக்கு முற்பட்ட பழம்பெரும் கிராமமாகக் காணப்படுகின்றது. ஆதிகாலத்தில் இக்கிராமமானது பல கிராமங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுப் பண்டமாற்று வியாபார ஸ்தலமாகவும், பின் வியாபார மத்திய ஸ்தானமாகவும் காணப் பட்டுள்ளதை வயது முதிர்ந்தோர்கள் வாயிலாகச் செவிவழிச் செய்தியாக அறியமுடிகின்றது. இங்கு பின்னாளில் தற்போது இருக்கும் தலைமுறை மக்களுக்கு மூன்று தலைமுறைக்கு முற்பட்டோர் காலத்தில் "ஈருருவி சந்தை" என்னும் பெயரில் ஒரு சந்தை செயற்பட்டதாகவும், தற்பொழுதும் அவ்விடத்தில் "ஈருருவிக் கிணற்றடி" என்னும் பெயரில் ஒரு கிணறு இருப்பதையும் அறிகின்றோம். பின்னாளில் இயங்கிய சந்தையில் வியாபாரம் குறைவாக உள்ள வேளைகளிற் பெண்வியா பாரிகள் பேன் பிடிப்பதற்காக ஈர் உருவிமூலம் பேன் எடுத்தமையினால் "ஈர்உருவிச்சந்தை" எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாமெனப் பெரியவர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஆரம்பகாலத்தில் மக்கள் வாழ்ந்த பிரதேசமாகவும், வியாபார மையமாகவும், இப்பிரதேசம் இருந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்துடனும் பச்சிலைப்பள்ளியின் வடகிழக்குப் பகுதிக்குச் செல்வதற்கான பெரிய வீதியமைப்பைக்கொண்ட "முகாவிற் கோவில் சந்தை தெரு" பிரதேசமாகவும் இருந்துள்ளதை அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. முகாவி லில் இயங்கிய சந்தைக்குப் போவதற்கான தெருவாகக் குறித்த தெரு இருந்திருக்கலாம். இம் முகமாலை என்ற கிராமத்துக்குள் முகமாலை தெற்கு, அம்பளவளை, பொந்தர்குடியிருப்பு, சுடலைப்பிட்டி, கோவானம் போன்ற கிராமங்கள் இந்நாளிற் காணப்படுகின்றன. இங்கு ஏழு குளங்களும் (அம்பளவளைக்குளம், சேச்சடிக்குளம், முகமாலைக் குளம், மாணிக்கப்பிள்ளையார் கோவிற்குளம், அணுவில் குளம் ஆகிய கோவில்களும்; அம்பளவளை அம்மன்கோவில், புதிய அம்பளவளை அம்மன் கோவில், வள்ளிமளை பிள்ளையார் கோவில், கல்லடி வைரவர் கோவில், வைரவர் கோவில்) என்பன காணப்படுகின்றன.

சமார் 45 ஏக்கர் நெல்வயல்களையும், சுமார் 800 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட தென்னந்தோட்டங்களையும் கொண்ட ஒரு பிரதேசமாகும். இன்று தென்னந்தோட்டங்கள் அழிந்தும், பனந்தோப்புக்கள் சிதைந்தும் நடைபெற்ற யுத்தத்தாற் பாரிய அழிவைச் சந்தித்து வெடி பொருட்கள், கண்ணிவெடிகள், யுத்த அழிவுகள் நிறைந்த ஒரு பிரதேசமாகவும், மக்கள் மீள்குடியேறாத பிரதேசமாகவும் காட்சிகொடுப்பதைக் காணலாம். கிராமத்தின் நடுவே A9 வீதியின் அருகே முகமாலை C.C.T.M.S. பாடசாலையும், உபதபால் அலுவலகமும், முகமாலை புனித வேளாங்கன்னி மாதா ஆலயம், புனித திரேசா ஆலயம் என்பன அழிவடைந்த நிலையிற் காட்சிகொடுப்பதைக் காண்கின்றோம். இக்கிராமம் யுத்தத்தால் மிகக்கடுமையாகப் பாதிப்படைந்த கிராமம். இங்கு யுத்த சூழ்நிலைக்குமுன் சுமார் 300 குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். இப்பழைய கிராமத்தின் பெயர் "முகமாலை" என ஏன் வழங்கப்பெற்றது என்பதை எனது தேடலில் இதுவரை அறியமுடியவில்லை. பின்னாளிற் கிடைக்கப்பெறின் எழுத்துருப்பெறும்.

முகாவில்

இக்கிராமமும் பச்சிலைப்பள்ளியின் பழம்பெரும் கிராமமாகும். இக்கிராமத்திலும் பச்சிலைப்பள்ளியின் ஆதிக்குடிகள் வாழ்ந்துள்ளனர். "முகாவில்" என்பது முகாமுக்கு முன்னுள்ள இடம் என்னும் கருத்தைக் குறிக்கும் ஒரு போர்த்துக்கேயச் சொல்லாகும் எனத் தமிழ்க் கல்விமான்கள் கூறுகின்றனர். ஆரம்பகாலத்தில் உடுத்துறையில் ஒருமுகாம் இயங்கியதாகவும், அதற்கு முன் உள்ள கிராமம் ஆதலில் இப்பெயர் வந்திருக்கலாமென்பது அவர்களின் கருத்து. இங்கு காணப்பட்ட சந்தை இயக்கச்சியில் இயங்கிய சந்தையுடனும், ஆனையிறவில் இயங்கிய சந்தையுடனும் தொடர்புபட்டிருந்ததையும்; இவை உடுத்துறை, வெற்றிலைக்கேணியில் உள்ள சோழர்கால வெற்றிலைக்கேணித் துறைமுகம் ஊடாகவரும் வெளிநாட்டுப் பண்டங் களைப் பெற்று இங்குள்ள பொருட்களைக் கடல் வழி வாணிபத்திற்காக அனுப்பிய ஓர் இடமாக இயங்கி இருக்கலாமெனக் கருதுகின்றனர். இதற்குச் சான்றாக முகமாலையுடன் ஓர் இணைப்பாக முகாவில் கோவில் சந்தைத் தெரு ஆரம்பகாலத்தில் இருந்துள்ளது.

இக்கிராமம் அன்றும் இன்றும் கடல் வழித்தொடர்புகளுக்காக உடுத்துறைக் கிராமத்துடனும், அதை அண்டிய கிராமத்துட னும் அதிக தொடர்பைக்கொண்ட கிராமமாக இருக்கின்றது. இங்கு இருக்கும் திரியாய் அம்மன் கோவிற் பொங்கல் விழாவிற்கு உடுத்துறை மக்கள் பெருமளவிற் கலந்துகொள்கின்றனர். அத்துடன் புலோலி மக்களும் கலந்துகொள்கின்றனர். இதில் இருந்து இக்கிராமத்தின் பழைய காலத்தொடர்புகளை உணரமுடிகின்றது. இக்கிராமம் ஒரு விவசாயக் கிராமமாக அன்றும், இன்றும் இருப்பதைக் காணலாம். இக்கிராமத்தில் ஆறுகோவில்களும் (திரியாய் அம்மன் கோவில், சல்லியடிப்பிள்ளையார் கோவில், முகாவில் முருகன் கோவில், பறங்கிக்காட்டு வைரவர் கோவில், லட்சுனா வைரவர் கோவில், வாழைத்தோட்ட அம்மன் கோவில் போன்றவையும், குளங்களும் திரியாய் அம்மன் கோவில் குளம், பெரிய முகாவில் குளம், முகாவில் குளம், யாவில் குளம், பறையன் குளம் ஆகிய ஐந்து குளங்களும் சுமார் 40 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட வயற் காணியும், சுமார் 20 ஏக்கர் மேட்டுப் பயிற்செய்கை நிலங்களும், சுமார் 250 ஏக்கர் தென்னந் தோட்டங்களும் காணப்படுகின்றன. யுத்தத்தால் தென்னைச் செய்கை அழிவடைந்தாலும் தற்போது மீண்டும் புத்துயிர்பெறுவதைக் காணலாம். ஊரின் மத்தியில் முகாவில் அ.த.க. பாடசாலை புனரமைக்கப்பட்டு இயங்கிவருகின்றது. இக்கிராமத்தில் இன்று 81 குடும்பங்கள் மீள்குடியேறி வசித்து வருகின்றனர். இப்பிரதேசம் வளமான நீரையும், காய்கறிப் பயிர்ச் செய்கைக்கு ஏற்ற நில அமைப்பையும் கொண்டுள்ளமையால் அன்றும் இன்றும் பயிர்ச் செய்கை சிறப்புற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

இயக்கச்சி

இப்பிரதேசமானது பச்சிலைப்பள்ளியின் ஆரம்பகாலப் பழைய கிராமமாகும். இலங்கை வரலாற்றில் ஆரம்பகாலத்தில் வாழ்ந்தமக்கள் கூட்டமாக இயக்கர், நாகர் இன மக்களில்; இயக்கர் இன மக்கள் வாழ்ந்த இடமாக அடையாளம் காணப்பட்டஇடமாகும். இதன் காரண மாகவே "இயக்கச்சி" எனப் பெயர்பெற்றதாக அறியமுடிகின்றது. பண்டைக்காலத்திற் குறிப்பாக சோழர்காலத்திற் கடல்வழி வியாபாரத் தில் பொருட்கள் பரிமாற்றப்படும் மத்திய நிலையமாக இருந்துள்ளதாக அறியமுடிகின்றது. வெற்றிலைக்கேணித் துறைமுகநகருடன் அக்காலத் தில் இருவழித் தொடர்புள்ள நிலையமாக இருந்துள்ளது. இப்பிரதேசம் வடமராட்சி கிழக்கையும், தென்னிலங்கை நோக்கி வன்னியூடாகச் செல்லும் வீதியமைப்பையும், பச்சிலைப்பள்ளி நோக்கித் திரும்பும் திருப்புமுனையாகக் காணப்படுவதைக் காணலாம். நான்குதிசையிலும் இருந்துவரும் வீதிகள் சந்திக்கும் ஒரு நாற்சந்தி வீதியமைப்பைக் கொண்டபகுதியாகும். ஆரம்பகால ஆனையிறவுச் சந்தையையும், இதர சந்தைகளையும் இணைக்கும் மத்திய சந்தையாக ஆரம்பகாலத்தில் இருந்துள்ளது. அதுமட்டுமல்லாது; அண்மைக் காலத்தில் ஆனையிறவு உப்பளப் பிரதேசத்திற்கான நன்னீர் இங்கிருந்தே குழாய்மூலம் அனுப்பப்பட்டது.

இப்பகுதி நன்னீர் உள்ள பகுதியாகவும், கிணறுகளின் ஆழம் குறைந்த தன்மையும் காரணமாக, நன்னீர் இலகுவாகப் பெறமுடி கின்றது. இப்பிரதேசம் சுமார் 1000 ஏக்கர் தென்னம் தோட்டங்களைக் கொண்ட பிரதேசமாகும். கடந்தகால யுத்தங்களால் தென்னந் தோட்டங்கள் அழிவடைந்துள்ளது. மற்றும் வயல் 150 ஏக்கரையும் கொண்டு காணப்படுகின்றது. இங்கு 06 கோவில்களும் வள்ளி வலம்பிள்ளையார் கோவில், கொற்றாண்டார் குளம் காளிகோவில், சின்னமண்டலாய் பிள்ளையார் கோவில், வினாயகபுரம் முத்துமாரி அம்மன் கோவில், இயக்கச்சி கண்ணகை அம்மன் கோவில், பனிக்கையடி முருகன்கோவில் 15 குளங்களும், இயக்கச்சிக் குளம், நொச்சிக்குளம், வேளாங்குளம், குமுக்கில்குளம், நைனார்குளம், ராசவன்னிக்குளம், ஆனைவிழுந்தான்குளம், பிராரிக்குளம், மரக்காரம்பள்ளம்குளம், மாவிலங்கைக்குளம், பாவத்திக் குளம், நெடுங்குளம், அடம்பன்குளம், கொற்றாண்டார்குளம், கருக்குருவியன் தாள் குளம் போன்ற 15 குளங்கள் நீரேந்து குளங்களாகக் காணப்படு கின்றன. குளங்கள் நிறைந்து காணப்படுவதால் நீர் ஊற்றுக்கள் மேல்நிலையில் உள்ளன.

கிராமத்தின் மத்திய பகுதிக்கண்மையில் இயக்கச்சி அ.த.க. பாடசாலை யுத்த அழிவுகளில் இருந்து மீண்டு புத்துயிர் பெற்று இயங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றது. இங்கு மாணவர்கள் O/L வரை கல்வி கற்கின்றனர். அதுமட்டுமல்லாது யுத்த சூழ்நிலைக்கு முன் இங்கு சுமார் 150 ஏக்கருக்குமேல் மரமுந்திரிகைச் செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்ட

பிரதேசமாகும். மரமுந்திரி இங்கு செழிப்புடன் வளரும். ஆரம்பகால இயக்கச்சிக் கிராமம் இன்று கொற்றாண்டார்குளம், விநாயகபுரம், இயக்கச்சி என மூன்று கிராமமாகக் காணப்படுகின்றன.

штепп

இக்கிராமம் ஒரு பழைய கிராமமாகும். இங்கு வாழ்ந்த, வாழும் மக்களின் ஆதிக்குடிகள்; நிலையாக மாசாரில் வாழ்ந்த ஆதிக்குடிகள் மற்றும் உடுத்துறை, மருதங்கேணி, வரணி, சரசாலை போன்ற இடங்களில் இருந்து பலதலைமுறைக்கு முன்வந்து இப்பகுதியிற் குடியேறிய மக்கள் கூட்டங்களாக இம் மாசார் பிரதேசம் காணப்படு கின்றது. "மாசார்" என்னும் பெயர் "மா" என்பது குதிரை சார் இடம் என்ற கருத்திற் குதிரை கட்டிய இடம் என்றகருத்தின் அடிப்படையில் "மாசார்" எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாமெனப் பெரியவர்கள் கூறுகின்ற னர். இப்பிரதேச மக்கள் ஆரம்பகாலத்தில் இருந்தே நெற்செய்கை மேட்டுப்பயிற்செய்கை, கால்நடை வளர்ப்பு போன்ற விவசாய நடவடிக்கைகளையே மேற்கொள்கின்றனர்.

இங்கு ஐந்து கோவில்களும், மாசார் பிள்ளையார், பாணவில் பிள்ளையார், கல்லடி வைரவர், பாலையடி வைரவர், வாணன் அம்மன்கோவில், பன்னிரண்டு குளங்களும், மாசார் குளம், ஏரியாய் குளம், மட்டிக்கோட்டைக்குளம், அடம்பன்குளம், வேவில் குளம், நுணுவில்குளம், சல்லி வெட்டிக்குளம், பாணாவில்குளம், யாவில் குளம், சின்ன அங்குவில் குளம், கரை விளாங்குளம், பெரிய அங்குவில் குளம் போன்ற குளங்கள் நீரேந்து குளங்களாக இருப்பதால் இங்கு மேட்டுப்பயிர்ச் செய்கை சிறப்புறுகின்றது. அத்துடன் மண் வளம் உள்ள பகுதிகளும் காணப்படுகின்றன. சுமார் 250 ஏக்கர் நெற்செய்கைக் காணிகளும் சுமார் 650 ஏக்கர் தென்னந்தோட்டங்களும் காணப்படு கின்றது. கடந்தகால யுத்தத்தால் தென்னந்தோட்டங்கள் அழிவடைந் துள்ளன. எனினும் தற்போது புனரமைப்பு வேலைகள் மேற்கொள்ளப் படுகின்றமையைக் காணலாம். இப்பிரதேசத்தின் மத்தியிற் காணப்படும் மாசார் அ.த.க. பாடசாலை யுத்தத்தால் முற்றாக அழிவடைந்தாலும் தற்பொழுது புனரமைக்கப்பட்டுப் புதுப்பொலிவுடன் மாணவர் களுக்குக் கல்வி வழங்குவதைக் காணலாம். இங்கு க.பொ.த. சாதாரணம் வரை மாணவர்கள் கல்வி பயில்கின்றனர்.

இப்பிரதேச மக்களின் சந்தைச் செயற்பாடுகள் மருதங்கேணி சந்தையை நோக்கியும், பளைச் சந்தையை நோக்கியும் நடைபெறுவதைக் காணலாம். கிராமத்தின் மத்திய பகுதியூடாக முகாவில் வீதியும், மேற்குப் புறமாகப் புதுக்காடு தாளையடி வீதியும் செல்கின்றமையைக் காணலாம். இதன்மூலம் விவசாயப் பொருட்கள் சுலபமாகச் சந்தை வசதியைப் பெறுகின்றது. யுத்தகாலத்துக்கு முன்னர் இப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த மக்களிற் பலர் விவசாயத்தை மட்டுமல்லாது, ஆனையிறவு உப்பளத்தில் உப்பு விளைவிக்கும் பணியிலும் ஈடுபட்ட பயிற்றப்பட்ட உப்பளத் தொழிலாளர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

அரசர்கேணி

அரசர்கேணிக் கிராமமானது தம்பகாமம் கிராமத்தின் மேற்குப் புறமாக அமைந்த ஓர் விவசாயக் கிராமமாகும். இங்கு காணப்படும் தரையமைப்பு கோடை, மாரி ஆகிய இரு காலங்களிலும் பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்ளக்கூடியவாறு அமைந்துள்ளது. இங்கு காய் கறிப் பயிர் உற்பத்தி, இராசவள்ளிக்கிழங்கு வகை, கிழங்குப் பயிர் உற்பத்தி என்பன நன்கு செய்கை பண்ணப்படுகின்றன. "அரசர்கேணி" என்பது அரசர் பாவித்த கேணி என்பதால் உருவாகிய ஊர்ப் பெயர் என பெரியோர்களாற் கூறப்படுகின்றது. தம்பகாமத்திற் காணப்பட்ட அரசாட்கிக் காலத்தில் அவ் அரசர்களின் பாவனையில் இருந்தமை யினால் இவ்வாறு அக்கேணிக்கு (குளம்) பாவிக்கப்பட்ட பெயர் ஊர்ப் பெயராக மாறி இருக்கலாம் என்றகருத்தே முன்வைக்கப்படுகின்றது.

இங்கு அரசர்கேணிப் பிள்ளையார் கோவில், பெரிய தம்பிரான் கோவில், மொண்டுவான் வைரவர்கோவில் போன்ற மூன்று கோவில்களும், ஆறு குளங்களும் காணப்படுகின்றன. ஆனைவிழுந்தான் குளம், மொண்டுவான்குளம், தேனாவில்குளம், வண்ணான்குளம், நாகதம்பிரான் கோவில்குளம், அரசர் கேணிக்குளம் சுமார் 1500 ஏக்கர் வயல் நிலங்களும் சுமார் 300 ஏக்கர் தென்னந்தோட்டமும் உள்ளது. தென்னந்தோட்டங்கள் கடந்தகால யுத்தத்தால் அழிவடைந்துள்ளது. இக்கிராமத்தின் வடக்குப் பகுதி தொண்டமன்னன் ஆற்றில் ஒரு பகுதி சதுப்பு நிலமும் காணப்படுகின்றது.

இப்பிரதேசத்திற் காணப்படும் மொண்டுவான் வைரவர் கோவில் வெள்ளிக்கிழமைகள் தோறும் விசேடபூசை நடைபெறும் கோவிலாகக் காணப்படுவதுடன், இக்கோவிலுக்கு அன்றைய தினம் பல்வேறு பகுதியிலும் இருந்து மக்கள் வந்து தமது தேவைகளைப் பெற்றுச் செல்வதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதனாலும் இக் கிராம மக்கள் மத்தியில் நன்கு பிரசித்திபெற்ற கிராமமாகக் காணப்படுகின்றது. இக்கிராமத்தைச் சுற்றிப் பெரிய தென்னந்தோட்டங்கள் யுத்தகாலத் துக்குமுன் காணப்பட்டதால் தென்னந்தோட்ட உற்பத்திகள் நிறைந்த கிராமமாகவும் காணப்பட்டமை மக்கள் விவசாயச்செய்கை நேரம் தவிர்ந்த நேரங்களில் அங்கு வேலை செய்வது மேலதிக வருமானத்தைப் பெறக்கூடியநிலை காணப்பட்டது. யுத்தத்தால் தென்னந்தோட்டங்கள் அழிந்தமையால் இன்று அந்நிலை அற்றுப்போய் விவசாயத்தை மட்டும் நம்பியிருக்கவேண்டிய நிலை காணப்படுகின்றது.

தம்பகாமம்

தம்பகாமம் கிராமமானது பெரியதம்பகாமம், சின்னத்தம்ப காமம் இரண்டையும் அடக்கித் தற்பொழுது காணப்படுகின்றது. பலதலைமுறைகளுக்குமுன் பெரியதம்பகாமத்தில் ஒரு சிற்றரசு இருந்ததாகச் செவிவழிச் செய்திவாயிலாக அறியமுடிகின்றது. இங்கு பண்டைய அரசர்கள் இருந்த பிரதேசம் "மாளிகைத்திடல்" என்று கூறப்பட்டு வருகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் இப்பொழுதும் நிலத்தின்கீழ் முருகக்கல், செங்கற்களாலான கட்டிடச் சிதைவுகள் காணப்படுகின்றன. இப்பிரதேசம் தற்போதைய அரசர்கேணிப் பிரதேசத்தின் சில பகுதியையும் உள்ளடக்கியதாகக் காணப்பட்டுள்ளது. அரசனின் குதிரைகள் குளிப்பாட்டுவதற்காக வெட்டப்பட்ட குளமே தம்பகாமம் குளம் எனவும் கூறப்படுகின்றது. தம்பகாமம் கிராமத்துடன் அண்டிய ஒரு நிலப்பரப்பு "தரம் குவித்தபிட்டி" என அழைக்கப்படுகின்றது. இது பழைய அரசாட்சிக் காலத்திற் சண்டையில் இறந்தவர்களைப் போடும் இடமாக இருந்திருக்குமோ எனக் கருதவேண்டியுள்ளது.

இத்தம்பகாமம் கிராமத்தில் ஆரம்பத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் கமச் செய்கையைப் பெருமளவு மேற்கொண்டு வந்ததற்கான தடயங்கள் தற்போதைய வயற் பகுதி தவிர்ந்த காட்டுப் பகுதிக்குள் காணப்படும் வயல் வரம்புகள், குடிமனை எச்சங்களில் இருந்து காணக்கூடிய தாகவுள்ளது. "தம்பகமம்" என்பது பின்னாளில் "தம்பகாமம்" என மருவி இருக்கமோ எனப் பெரியவர்கள் கருதுகின்றனர். எனினும் இப்பெயர் ஏன் இவ்வாறு அழைக்கப்படுகின்றது என்பதற்குச் சரியான விடை கிடைக்கவில்லை. இப்பிரதேசத்தில் தற்பொழுதும் சுமார் 150 ஏக்கர் வயல்கள் காணப்படுகின்றது. தென்னந்தோட்டம் சுமார் 300 ஏக்கரும் அவற்றிற் பெரும்பகுதி கடந்தகால யுத்தத்தால் அழிவடைந்து காணப்படுகின்றது. இங்கு சுமார் 1250 ஏக்கர் தொடக்கம் 2000 ஏக்கர் வரை வனபரிபாலன திணைக்களக் காடுவளர்ப்புத் திட்டக்காணிகள் இருக்கின்றன. இதர காட்டுப் பிரதேசங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

இங்கு 09 குளங்களும் (தம்பகாமம்குளம், பறையன்குளம், ஈழையன்குளம், நெளியாய்க்குளம், உப்புக்கேணிக்குளம், அன்னமார் கோவில்குளம், அரசடிக்குளம், மானன்வெளிக்குளம், இன்னலசிக்குளம், ஆறு கோவில்களும் செருக்கன்சாட்டி அம்மன்கோவில், உப்புக்கேணி பிள்ளையார் கோவில், பெரியதம்பிரான் கோவில், தெனியாய் அம்மன் கோவில், அன்னமார் கோவில், மானன்வெளிப் பிள்ளையார் கோவில் என்பன காணப்படுகின்றது. தம்பகாமத்தின் வடபிரதேசம் கொண்ட மன்னன் ஆற்றுப் பகுதியின் சதுப்புநிலங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. இங்கு சதுப்பு நிலத் தாவரங்களும் (கண்டல், கண்ணா, பொற்பத்தை) பறவைகள் வாழும் ஆற்றுக்குள் இருக்கும் தீவுகளையும் கொண்ட ஒரு பிரதேசமாகும். இப்பிரதேசத்தை ஊடறுத்து வடக்குத் தெற்காக தம்பகாமம் மாமுனை வீதியும், தம்பகாமம் செம்பியன் பற்று வீதியும், கிழக்கு மேற்காக முகாவில் கோவில் சந்தைத்தெருவும், சுட்டிபுரம் சுண்டிக்குளம் தெருவும், அனைத்தெருவும் செல்கின்றது. அன்னிய ஆக்கிரமிப்புக் காலத்தில் இங்கு காணப்படும் உப்புக்கேணிப் பிள்ளையார் கோவில் இடிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது அக்கோவில் கடந்தகால யுத்த செயற்பாடுகளாற் பாதிப்படைந்துள்ளதைக் காணலாம். ஆரம்பகால தம்பகாமம் கிராமத்தின் பகுதிகள் இன்றுபல பிரிவுகளுடன் சில பகுதிகள் சேர்ந்துள்ளமையால் அதன் விஸ்தீரணம் குறுகியுள்ளது. எனது தேடலிற் தம்பகாமம் என்னும் பெயர் ஏன் வந்தது என்பதை இதுவரை சரியாக அறியமுடியவில்லை.

சோறன்பற்று

இப்பிரதேசம் தற்பொழுது ஒரு விவசாயப் பிரதேசமாகும். இங்கு மேட்டுநிலப்பயிர்ச்செய்கையும் நெற்செய்கையும், தென்னந் தோட்டங்களும் காணப்படுகின்றது. இங்கு அதிகமான மேட்டுநிலப் பயிர்ச்செய்கையாளர்கள், காய்கறிப்பயிர்களையே செய்கை பண்ணு கின்றனர். குறிப்பாக இப்பகுதி பயிர்ச்செய்கையாளர்கள் பாகற்காய்ச் செய்கையே கூடுதலாக மேற்கொள்கின்றனர். இங்கு சுமார் 150 ஏக்கர் வயல்களும் சுமார் 680 ஏக்கர் தென்னந்தோட்டங்களும் இவற்றிற் கூடுதலானவை யுத்தத்தால் அழிவடைந்துள்ளது. தற்பொழுது புனரமைக்கப்படுகின்றன. கோவில்கள் ஒன்பது சீராவிப்பிள்ளையார், நெல்லிப்பன்னம் அம்மன், நொச்சித்தாழ்வு பிள்ளையார், பால மோட்டை வைரவர் கோவில், நெருஞ்சிப்பிட்டி பிள்ளையார், சுட்ட தீவு வைரவர், ஐயன்கோவில், வைரவர் கோவில், பழைய அம்மன் கோவில் போன்ற கோவில்களும் பத்துக்குமேற்பட்ட குளங்களும், குளம்சாளிக் குளம், பெரியசீராவிக்குளம், சீராவிக்குளம், பெரியகுளம், வட்டக்குளம், நெடுங்குளம், வீரிகுளம், காயான்பள்ளக்குளம், தெங்குறோட்டுகுளம், யாவில் குளம், காணப்படுகின்றது. குளங்கள் காணப்படுவதால் நெற்செய்கைக்கு ஈரலிப்பைப் பற்றி வைத்திருக்கவும் தென்னந்தோட்டங்களைச் செழிப்படையவும் மேட்டுப்பயிர்ச்செய்கை விருத்தியடையவும் இப்பிரதேசத்தில் நீரைத்தேக்கி வைக்க அதிகளவு குளங்கள் இருப்பதே காரணமாகும்.

இப்பிரதேச மக்கள் அதிகமானோர் கால்நடை வளர்ப்பிலும் ஈடுபடுகின்றனர். கடந்தகால இடப்பெயர்வுக்குமுன் இப்பிரதேசத்திற் சுமார் 1000 கால்நடைகளுக்குமேல் வளர்க்கப்பட்டன. யுத்தத்தாற் கால்நடைகள் அழிவுற்றன; அன்றேல் காணாமற் போயுள்ளன. அதனால் இக்கால்நடை வளர்த்தோரின் வாழ்க்கையில் வருமானத்திற் பாரிய தாக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. எனினும் தற்போது கால்நடை வளர்ப்பிற் சிறியளவு முயற்சியாளர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

இப்பிரதேச மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியிற் சோறன்பற்று கணேசா வித்தியாலயம் யுத்த அழிவுகளில் இருந்து புனரமைக்கப்பட்டு, புத்துயிர்பெற்று, தன்னாலான பணியைச் செய்கின்றது இப்பாடசாலை. இந்துப் போட்டால் சமயப் பெரியார்களின் நிதியுதவியுடன் இரு தலைமுறைக்குமுன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலையாகும். இங்கு சோறன்பற்று C.C.T.M.S. என்னும் பாடசாலையும் இப்பாடசாலையுடன் சமகாலத்தில் இயங்கியுள்ளது. இன்று அப்பாடசாலை பேராலையில் இயங்குகின்றது. "சோறன்பற்று" என்னும் பெயர் சேரமன்னர்களின் எழுச்சிக் காலத்தில் இப்பிரதேசம் அவர்களாற் கைப்பற்றப்பட்டு "சேரன்பற்று" என இருந்து பின்னாளில் மருவிச் சோறன்பற்று என ஆகியிருக்கலாம் என ஒருகருத்தும், சோழமன்னர் களின் எழுச்சிக் காலத்தில் அவர்களால் இப்பிரதேசம் கைப்பற்றப்பட்டு "சோழன்பற்று" என இருந்து "சோறன்பற்று" என மருவி இருக்கலாமென இன்னொரு கருத்தும் பெரியோர்களால் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

ഥക്കിക്

மல்வில் என்னும் கிராமம் முகாவிற் கிராமத்துக்கு அருகிற் காணப்படும் ஒரு கிராமமாகும். இக்கிராமம் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் ஒரு முக்கிய கிராமமாக இடம்பெறுகின்றது. ஏனெனில், பச்சிலைப்பள்ளியில் உள்ள ஒரே ஒரு கிருஷ்ணர் ஆலயமும் இங்குதான் உள்ளது. பச்சிலைப்பள்ளி மக்கள் அன்றி இதரபகுதியில் இருக்கும் மக்களும் கிருஷ்ணரை வழிபட இங்கு வருகின்றனர். குறிப்பாக வடமராட்சி கிழக்குப் பிரிவைச்சேர்ந்த மக்களும் பெருமளவிற் கிருஷ்ணர் கோவில் உற்சவ காலங்களிற் கலந்துகொள்கின்றனர். கிருஷ்ணர் தீர்த்தம் ஆடுவதற்காக உடுத்துறைக் கடற்கரைக்கே செல்கின்றார். இதில் இருந்தே இக் கோவிலில் அப்பகுதி மக்களின் ஈடுபாட்டைக் காணலாம். இவ் ஆலயத்தைச் சுற்றி பசுஞ்சோலைகள் காணப்படுகின்றன. "பச்சிலைப்பள்ளி" என்னும் பெயர்வர இவ் வாலயத்திற் பசுஞ்சோலை அமைப்பிற் கிருஷ்ணர் இருப்பதே என ஒருசாரார் தமது வாதத்தை முன்வைக்கின்றனர்.

இங்கு இவ் ஆலயச் சுற்றாடலில் இலங்கைவந்த இராம பிரானும் அவர்களது பரிவாரங்களும் தங்கி. தண்ணீர்த் தேவைக்காக வில்லால் ஊன்றிய இடத்தில் இன்று காணப்படும் மல்வில்குளம் காணப்படுகின்றது எனவும், இக்குளம் இன்றும் வற்றாத நீர்த்தடாகமாக இருப்பதற்கு இதுவே காரணம் எனவும், அவர் வில்லால் ஊன்றியதால் "வில்மல்" என்பது மாறி "மல்வில்" ஆனது என இப்பகுதி ஆசான்கள் கூறுகின்றனர். இப்பெயரே இக்கிராமத்திற்கு இன்றுவரை நிலவி வருகின்றது.

இக்கிராமத்திற் பிரதான நீர்நிலைகளாக மல்வில்குளம், கேரண்டாவில்குளம், கலுவில்குளம் என்பனவும் சுமார் 450 ஏக்கர் தென்னந்தோட்டங்கள் அழிவுற்ற நிலையிலும், பத்து ஏக்கர் அளவில் நெற்செய்கையும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இப்பிரதேசத்திற் கொடிமுந்திரிச்செய்கை யுத்தகாலத்திற்குமுன் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப் பட்டது. இப்பிரதேச மண் அமைப்பு முந்திரிச் செய்கைக்கும், தேசிக்கும் ஏற்றதாகவுள்ளது. இம்மல்விற் கிராமத்திற் சங்குகேணி என்னும் தோட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டுவரும் தனியார் வீடமைப்புத் திட்டம் 94 வீடுகள் பூர்த்தியடைந்தநிலைக்கு வந்துள்ளது. இதனால் இப்பிரதேசம் மேலும் சிறப்புறும். இங்கு காணப்படும் பெயர்கள்: "மல்வில்" "கலுவில்" "கோண்டாவில்" "வில்" என்ற சொல்லில் முடிவதைக் காணலாம். மல்வில் என்பதைச் சூழவுள்ள பிரதேசப் பெயர்களும் வில் என்னும் சொல்லின் தாக்கத்துக்கு உட்பட்டு உண்மையைக் காணலாம். எனவே, இப்பிரதேசத்தில் வில்லின் தாக்கம் ஒன்று ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை ஊகிக்க வேண்டியுள்ளது.

முள்ளிப்பற்று முள்ளிப்பற்று என்பது, முகாவில், இயக்கச்சி, சங்கத்தார்வயல், ஊர்வணிகன் பற்று, ஆனையிறவு, மண்டலாய், வயல்விடுதி, பேராலை போன்ற கிராமங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு பேரூரின் பெயராகும். இப்பரந்த நிலப்பரப்பு முள்ளிப்பற்று என அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இதில் "பற்று" என்பது கிராமம் எனக் குறிப்பிடப்படும் ஒரு சொல். "முள்ளி" என்பது முள்ளிச்செடியைக் குறித்திருக்கலாமென ஒரு கருத்து பெரியோர்களால் முன்வைக்கப்படுகின்றது. இப்பிரதேசம் முள்ளிச் செடிகள் பரவலாகக் காணப்பட்ட முள்ளிச்செடி சூழ்ந்த பிரதேசமாத லால் பின்னாளில் "முள்ளிப்பற்று" என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாமெனக் கூறப்படுகின்றது. இம்முள்ளிப்பற்று உள்வாங்கிய கிராமங்களின் எழுச்சி காரணமாக அக்கிராமங்களின் பெயர்கள் மேலோங்கி முள்ளிப்பற்று கிராமசபை என்பதற்கு மட்டும் வழங்கும் பெயராகக் காணப்படு கின்றது. பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச சபைக்குள் முள்ளிப்பற்று கிராமசபை, முகமாலை கிராமசபை, புலோப்பளை கிராமசபை மூன்றும் உள்ளடங்கிய பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது. பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசசபைப் பிரதேசமைப் பிரிவாக மிளிர்கின்றது.

பளை

இப்பிரதேசமானது ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே மக்கள் வாழ்ந்த ஒரு பழைய பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது. தற்போது காணப்படும் பல கிராமங்கள் சேர்ந்த; குறிப்பாகப் பெரியபளை, அல்லிப்பளை, புலோப்பளை, தம்பகாமம் வண்ணாங்கேணி, முல்லையடி, கச்சார் வெளி, அரசர்கேணி, செந்தில்நகர், இத்தாவில், வேம்பொடுகேணி, தர்மக்கேணி, சோறன்பற்று, மாசார் போன்ற பல கிராமங்களை அடக்கிய ஒரு பேரூராகப் "பளை" காணப்படுகின்றது.

இப்பளையின் மத்தியபகுதி பளை நகரம் எனவும் அழைக்கப்படு வதைக் காணலாம். இங்கு பல நிர்வாக மையங்கள் ஒருங்கமைந் திருப்பதையும் காண்கின்றோம். குறிப்பாக பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேச செயலகம், பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசசபை, பச்சிலைப்பள்ளிப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம், பனை தென்னைவள அபிவிருத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கம், கமலநல சேவை நிலையம், பொது வேலைத்தளம், தபால் அகம், கோட்டக்கல்வி அலுவலகம், பளை மத்திய கல்லூரி, புகையிரதநிலையம், தொலைத்தொடர்பு நிலையம், வைத்தியசாலை, சுகாதார வைத்திய அதிகாரி பணிமனை, மின்சாரசபை, தென்னை அபிவிருத்திச் சபை, காவற் பணிமனை மற்றும் வியாபார நிலையங்கள், சந்தைப்பகுதிகள் என்பன ஒரு குறுகிய எல்லைக்குள் ஒருங்கமைக்கப் பட்டுப் போக்குவரத்துவசதிகள், பேருந்துப் போக்குவரத்து, புகையிரதப் போக்குவரத்து என்பன அருகருகே அமைந்த அமைப்புடன் காணப் படும் பிரதேசமாகும்.

இங்கு புலோப்பளை பழையவீதி, பளையின் தெற்குப் பகுதியில் இருந்து நகர மையத்தை நோக்கியும், தம்பகாமம் மாமுனை வீதி பளையின் வடக்குப் பகுதியில் இருந்து நகர மையத்தையும், A9 வீதியிற் பளை மத்திய பகுதியிற் சந்தித்து நல்ல வீதியமைப்பாகக் காணப்படு கின்றது. ஆரம்பகாலத்திற் பளையின் மத்திய பகுதியூடாக வீதி அமைப்புக் காணப்படவில்லை என்றும், பிரித்தானியரின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே மத்திய பகுதியூடாக A9 வீதி அமைக்கப்பட்டதாகவும் அறிய முடிகின்றது.

இப் "பழை" என்றபெயர் இங்கு வரழ்ந்த மக்கள் இடத்துக்கிடம் நாடோடிகளாக அலைந்து இடம்மாறி வசிக்காது நிலையாக அவர்கள் வரழ்ந்தமை காரணமாக அவர்கள் "பழை" அடித்து வரழ்ந்தார்கள் என்றதன் காரணத்தால் "பழை" என்னும் பெயர் ஊர்ப்பெயர் ஆகியதாக இப்பகுதிப் பெரியவர்கள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.

ஆரம்பகாலம் முதல் அண்மையகாலம்வரை இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் பெரும்பான்மையானோர் விவசாயத்தை நம்பியே தமது வாழ்வாதாரத்தை மேற்கொண்டனர். பளை நகரை அண்டிய A9 வீதியோரத்தில் இருந்து சுமார் அரை மைல் தூரம் மணற்பாங்கான நில அமைப்பையும், கிணறுகளில் நல்ல நீர்வசதியும் கிடைத்தமையால் அக்காலத்தில் இப்பகுதியில் மேட்டுப் பயிர்ச்செய்கை நன்கு விருத்தியடைந்திருந்தது. நகரின் தூர உள்ள பகுதி மக்கள் கூட இப்பகுதியை நோக்கிவந்து "இன்னாசி", "கொற்காடு" தோட்டப் பகுதிகளில் மிளகாய், காய்கறிப்பயிர்கள், புகையிலைச்செய்கை மேற்கொண்டனர் எனவும் அறியமுடிகின்றது.

எனது இவ்கிராமங்களின் தேடலை எனது அறிவுக்கு எட்டிய வகையிலும் இப்பிரதேசத்தில் வாழும் கல்விமான்கள், வயது முதிர்ந்த பெரியவர்கள். வரலாறு சம்பந்தமான நூல்களை வாசித்த வாசிக்கும் ஆசான்கள் ஆகியோருடன் கலந்துரையாடிய வகையிலும் என்னால் இயன்றளவு கருத்துக்களை இக்கட்டுரை வாயிலாக முன்வைக்கிறேன்.

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருளின் மெய்பொருள் காண்பது அறிவு"

ลงกลากูป บาดองมีสุกม

"கலைத்தென்றல்" விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்படுவோர் விபரம் – 2012

கலாபூஷனம் வல்லிபுரம் செல்லத்துரை (புலோப்பளை) கரகம், காவழ

திரு. செல்லையா சுந்தரம்பிள்ளை (சின்னத்தாளையடி) **கூத்து**

வைத்திய கலாநிதி சங்கரப்பிள்ளை அம்பிகைபாகள் (சங்கத்தானை) பொதுப்பணி

திரு. செல்லையா இரத்தினகுமார் (முல்லையடி) **இசை நாடகம்**

திரு. வேலுப்பிள்ளை சுப்பிரமணியம் (மாசார்) கிராமிய வைத்தியம், நாடகம்

